

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

15 Νοέμβρη 2017

www.sekonline.gr

No 1299

Πολυτεχνείο 1973 Οκτώβρης 1917

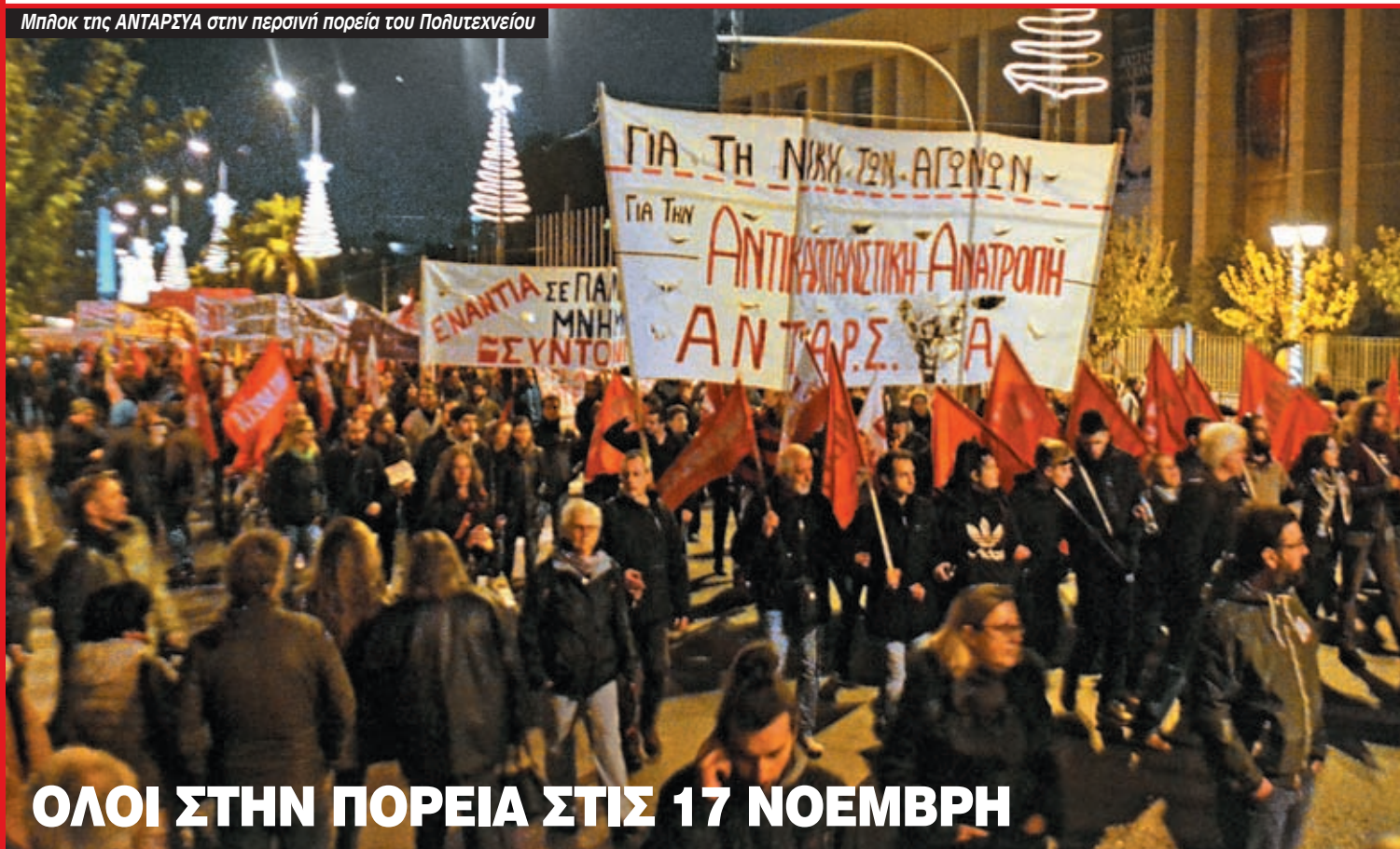
Γυρίστε στις σελίδες
10, 11 και 13

Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΕΡΝΑΕΙ ΑΠ' ΤΟΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΔΡΟΜΟ

Η
άποψή
μας

σελίδα 3

Μπλόκ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην περσινή πορεία του Πολυτεχνείου

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΙΣ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΥ

Μονιμοποίηση όλων τώρα!

Προσλήψεις και σταθερή εργασία
για όλους και όλες

29 **ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ**
ΝΟΕΜΒΡΗ 1.30μμ Υπουργείο Υγείας

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 4μμ ΕΚΑ (Μάρνη & 3ης Σεπτεμβρίου)

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΟΜΑΤΕΙΩΝ, ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥΝ 2017

Μόνιμη δουλειά
για όλους

σελίδες 4, 5, 20

Τσακίστε
τους νεοναζί παντού

σελίδες 7, 8, 9

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 2017

ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Παρασκευή 17/11

Πλατεία Κλαυθμώνος 3μμ

Τσακίστε τους νασταλγούς της χούντας
Κλείστε τα γραφεία των νεοναζί της Χρυσής Αυγής

Οχι στην ισλαμοφοβία
Καλοδεχούμενοι πρόσφυγες-μετανάστες

ΚΕΕΡΦΑ Κίνημα ΕΝΩΜΕΝΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ - ΡΑΤΣΙΣΤΩΝ & ΦΑΣΙΣΤΩΝ ΑΓΩΝΑ
www.enotikimotivati.gr
ΤΑ 1000 ΚΟΜΜΑΤΑ ΣΤΗ 12/11/17

ΧΡΕΟΣ: Η μόνη “βιώσιμη” λύση είναι η διαγραφή του

Με χρηματιστηριακά κολπάκια ετοιμάζεται τώρα να "λύσει" το πρόβλημα του χρέους η κυβέρνηση. Έξι μόνο μήνες πριν, τις παραμονές του Eurogroup του περασμένου Μάη, ο Αλέξης Τσίπρας μας διαβεβαίωσε ότι βρισκόμασταν "πιο κοντά από κάθε άλλη φορά στην διευθέτηση του χρέους". "Επιτέλους... όλοι συνειδητοποιούν ότι δε μπορεί να υπάρχει λύση, όχι μόνο για την Ελλάδα, για πολλές Ευρωπαϊκές χώρες, για το νότο, χωρίς μια οριστική διευθέτηση και αντιμετώπιση του χρέους" έλεγε ο Χρήστος Σπίρτζης, ο υπουργός Υποδομών λίγες μόνο μέρες αργότερα.

Τώρα, μισό χρόνο μετά, η "οριστική διευθέτηση" έχει δώσει τη θέση της στα swap, τη δημιουργία "αποθέματος ρευστότητας" και τις "εξόδους στις αγορές". Η λύση του προβλήματος του χρέους θα έρθει μέσα από την διαιώνισή του, με άλλα λόγια.

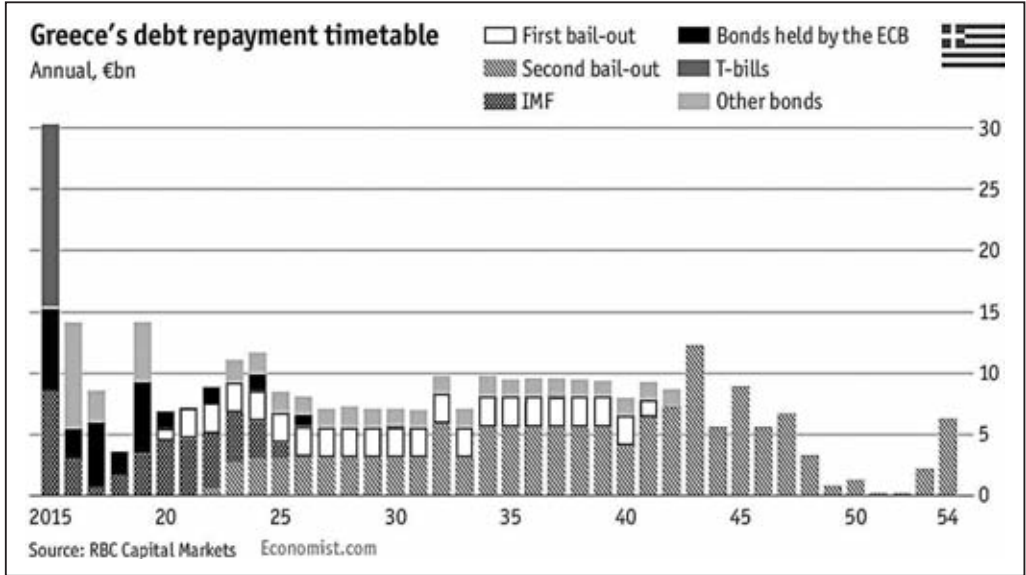
"Η ανταλλαγή των ομολόγων (swap) θα μπορούσε να γίνει ακόμα και σήμερα" έγραφαν επικαλούμενα τα διεθνή οικονομικά πρακτορεία οι ειδήσεις το πρωί της Δευτέρας. Σύμφωνα με τις πληροφορίες τους η ελληνική κυβέρνηση επιδιώκει να ανταλλάξει 20 ομόλογα που είχαν εκδοθεί το 2012 στα πλαίσια του PSI -και τα οποία θα πρέπει να αρχίσουν να αποπληρώνονται από το 2023- με 4 ή 5 νέα, μεγαλύτερης διάρκειας. Και, σύμφωνα με τις δηλώσεις του **Γιώργου Χουλιαράκη** (αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών) η κυβέρνηση θα βγει και πάλι στις αγορές με στόχο να αντλήσει από 4 έως 6 δις Ευρώ -ένα μαξιλαράκι ασφαλείας για την "οριστική μας έξοδο από τα μνημόνια" τον Αύγουστο του 2018. Πρόκειται για τις ίδιες ακριβώς συνταγές που μας σερβίρουν επτά χρόνια τώρα η μια μετά την άλλη οι μνημονιακές κυβερνήσεις. Για τις ίδιες αποτυχημένες συνταγές για την ακρίβεια.

Έκθεση

Αυτό φάνηκε από την ίδια την έκθεση του "Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή" που έφτασε στη δημοσιότητα την περασμένη εβδομάδα. "Χωρίς σοβαρή ελάφρυνση, η Ελλάδα θα χρεοκοπήσει" γράφει χωρίς περιστροφές το Γραφείο. Με βάση τα ίδια τα επίσημα στοιχεία του υπουργείου Οικονομικών η Ελλάδα θα πρέπει μόνο για τόκους να πληρώσει σχεδόν 85 δις μέσα στην επταετία 2020-2026. Αυτό είναι προφανώς αδύνατο, λέει ο **Παναγιώτης Λιαργκόβας**, ο επικεφαλής του Γραφείου.

Η δημοσιοποίηση της έκθεσης προκάλεσε την οργή της κυβέρνησης. Η έκθεση είναι λάθος είπε ο **Τσακαλώτος**. Το Γραφείο στηρίχτηκε σε παλιά στοιχεία (του 2014) που δεν ανταποκρίνονται στα σημερινά δεδομένα. Η έκθεση αναφέρει, για παράδειγμα, ότι το ελληνικό δημόσιο αναμένεται να πληρώσει 11 δις για τόκους το 2021 ενώ σύμφωνα με τα νεότερα στοιχεία (που έχουν ενταχθεί στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα) υπολογίζεται ότι θα πληρώσει "μόνο" 6.8 δις. Ο **Νίκος Βούτσης** (πρόεδρος της Βουλής) έτρεξε να κατηγορήσει τον Λιαργκόβα για απόπειρα "δημιουργίας επικοινωνιακών εντυπώσεων".

Δεν είναι η πρώτη φορά που το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής έρχεται σε κόν-

τρα με την κυβέρνηση. Το 2012, την εποχή που ήταν υπουργός Οικονομικών ο **Ευάγγελος Βενιζέλος**, το Γραφείο είχε τολμήσει και πάλι να υποστηρίξει ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο. Το αποτέλεσμα ήταν να απολυθεί η υπεύθυνη (**Στέλλα Μπαλφούσια**) και να κλείσει το Γραφείο για πάνω από ένα χρόνο. Ο Λιαργκόβας -ήταν στο ψηφοδέλτιο επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας το 2009- ήταν προσωπική επιλογή του τότε αναπληρωτή οικονομικών **Χρήστου Σταϊκούρα**. Αλλά αυτό δεν απέτρεψε την ρήξη ανάμεσα στο Γραφείο και τον **Γιάννη Στουρνάρα** (τότε υπουργός Οικονομικών) λίγους μήνες αργότερα για τον ίδιο ακριβώς λόγο: για την δημόσια εκτίμηση ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο.

Κόλπα

Το ελληνικό δημόσιο θα πληρώσει πράγματι -σύμφωνα με τις σημερινές εκτιμήσεις- περίπου 4 δις λιγότερα σε τόκους το 2021 από αυτά που αναφέρει η έκθεση. Αλλά η κυβέρνηση δεν έδωσε κανένα άλλο στοιχείο που να δείχνει ότι η εικόνα δεν θα είναι τόσο ζοφερή όσο την περιγράφει το Γραφείο μέσα στα χρόνια που ακολουθούν. Το μόνο που είχε να αντιτείνει ήταν ότι τα επιτόκια για το μεγαλύτερο μέρος του χρέους είναι κυμαινόμενα και επομένως ο υπολογισμός των τόκων γίνεται με βάση τις εκτιμήσεις για το ύψος των επιτοκίων στο μέλλον. Και δεύτερον, ότι η έκθεση δεν έχει πάρει υπόψη της τις κινήσεις που κάνει τώρα η κυβέρνηση για την αντιμετώπιση του προβλήματος -το swap και τα άλλα χρηματιστηριακά "κόλπα" δηλαδή που μεταθέτουν τις ημερομηνίες αποπληρωμής των χρεών στο απώτερο μέλλον.

Μπορούν, όμως, οι κινήσεις αυτές να λύσουν ή έστω να απαλύνουν το πρόβλημα, όπως υποστηρίζει τώρα η κυβέρνηση; Η απάντηση είναι αρνητική.

Είναι αλήθεια ότι τα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων έχουν πέσει στα προ κρίσης επίπεδα: την Δευτέρα το επιτόκιο του 10ετούς ομο-

λόγου ήταν 5.05% -στα ίδια επίπεδα που κυμαινόταν την περίοδο 2009-2010. Αλλά τα κυβερνητικά επιτελεία ξέρουν πολύ καλά ότι αυτή η "επιτυχία" στηρίζεται σε μια σειρά από συγκυρίες που δεν πρόκειται να κρατήσουν για πολύ: τα επιτόκια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας εξακολουθούν να βρίσκονται πρακτικά στο μηδέν, το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης συνεχίζεται και ο πληθωρισμός στην Ευρωζώνη παραμένει κολλημένος στο 1.4% (0.6% κάτω από τον στόχο του 2%). Οι μηδαμινές αποδόσεις των "καλών τίτλων" (τα διετή και πενταετή γερμανικά ομόλογα, για παράδειγμα, έχουν αρνητικά επιτόκια, ενώ τα δεκαετή μόλις 0,42%) έχουν σπρώξει τους κερδοσκόπους προς τις αναδυόμενες αγορές και τον χρεοκοπημένο ευρωπαϊκό νότο. Το ρίσκο είναι πολύ μεγαλύτερο -αλλά και τα αναμενόμενα κέρδη είναι πολύ μεγαλύτερα. Όπως έγραφε η εφημερίδα Financial Times (13.11.2017),

"Οι πιο επικίνδυνες οικονομικά χώρες του κόσμου εκδίδουν χρεόγραφα με ρυθμούς ρεκόρ... Αναδυόμενες αγορές που αξιολογούνται ως "σκουπίδια" από τους οίκους αξιολόγησης έχουν εκδώσει ομόλογα αξίας 75 δις δολαρίων από την αρχή της χρονιάς, ένα ποσό που αντιστοιχεί σε μια αύξηση 50% σε σχέση με πέρσι. Πρόκειται για το μεγαλύτερο ποσό από τότε που υπάρχουν στοιχεία, σύμφωνα με τα δεδομένα της Dealogic..."

Φούσκες

Για πόσο, όμως, θα μείνουν τα επιτόκια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στο μηδέν; Στις ΗΠΑ η FED έχει αρχίσει από τα τέλη του 2015 να ανεβάξει σταδιακά τα επιτόκιά της. Τον Ιούνιο έφτασαν στο 1.25%. Η άνοδος αυτή έχει δημιουργήσει, είναι αλήθεια, πολλές αντιπαραθέσεις μέσα στα οικονομικά επιτελεία (πολλοί οικονομολόγοι πιστεύουν ότι οι συνθήκες δεν είναι ακόμα ώριμες και ότι οι αυξήσεις απειλούν την έτσι και αλλιώς εύθραυστη και αναμικτή ανάκαμψη της αμερικανικής οικονο-

μίας). Αλλά ακόμα και έτσι βάζει τεράστιες πιέσεις πάνω στην ΕΚΤ να "συμμορφωθεί".

Το ίδιο ισχύει με την ποσοτική χαλάρωση. Ο **Μάριο Ντράγκι** έχει μεν αποκλείσει την ιδέα να διακοπεί "εδώ και τώρα". Αλλά τα ποσά που διαθέτει η κεντρική τράπεζα για την άμεση αγορά τίτλων (αυτό είναι η ποσοτική χαλάρωση) έχουν μειωθεί από τα 80 δις ευρώ κάθε μήνα στην αρχή του προγράμματος στα 30 δις σήμερα. Αργά ή γρήγορα η πολιτική του εύκολου και φτηνού χρήματος θα σταματήσει -και μαζί της θα κοπεί και η όρεξη των επενδυτών για τίτλους-σκουπίδια. Και τότε ακόμα και τα νούμερα του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή κινδυνεύουν να μοιάζουν υπερβολικά αισιόδοξα...

Και αυτό είναι το "καλό" σενάριο. Υπάρχει και το "κακό" σενάριο: μια νέα κρίση χρέους που θα βυθίσει την παγκόσμια οικονομία σε μια νέα περίοδο αναταραχής. Πότε, πώς και από πού θα ξεκινήσει αυτή η νέα ενδεχόμενη κρίση, αυτό κανένας δεν μπορεί να το προβλέψει. Οι υποψήφιοι, πάντως, είναι πολλοί. Ανάμεσά τους και κάποιοι "υπεράνω υποψίας".

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος προέρχεται από την Κίνα. Η Κίνα κατάφερε να γλυτώσει από την κρίση του 2008-9 αντισταθμίζοντας την πτώση των εξαγωγών με ένα φιλόδοξο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και πιστωτικής χαλάρωσης στο εσωτερικό της χώρας. "Το γεγονός ότι το κινεζικό χρέος αποτελεί απειλή για την παγκόσμια χρηματοπιστωτική σταθερότητα δεν είναι νέο", έγραφε πριν λίγες εβδομάδες η εφημερίδα Business Insider. "Αυτό που αποτελεί είδηση όμως είναι το γεγονός ότι τώρα ακόμα και οι ίδιοι οι Κινέζοι τραπεζίτες παραδέχονται ότι είναι φούσκα...". Και δεν είναι μόνο η Κίνα.

Η κρίση έχει διογκώσει το χρέος σε πρωτόγνωρα επίπεδα. Στις ΗΠΑ το δημόσιο χρέος ξεπερνάει τα 20 τρις δολάρια. Στην Ιαπωνία το 200% του ΑΕΠ. Στην Ευρωζώνη (η συνθήκη του Μάαστριχτ όριζε σαν ανώτατο όριο το 60%) το δημόσιο χρέος ανέβηκε, παρά την άγρια λιτότητα, στην περίοδο 2008-2016 από το 68% του ΑΕΠ στο 90% του ΑΕΠ.

Η απειλή του χρέους έχει γίνει τόσο μεγάλη που έχει σπρώξει μια μερίδα οικονομολόγων όχι απλά προς ανορθόδοξες αλλά και φαντασμαγορικές "λύσεις". Κάποιοι προτείνουν να τυπώσουν οι κεντρικές τράπεζες δισεκατομμύρια και να εξοφλήσουν με αυτά ένα μεγάλο κομμάτι του δημόσιου χρέους. Κάποιοι άλλοι να τα μοιράσουν στον κόσμο, πετώντας τα από τον αέρα με ελικόπτερα. Φυσικά η άρχουσα τάξη απλά γελάει με την αφέλεια των "καθηγητάδων": το χρήμα αποτελεί προνόμιο της άρχουσας τάξης. Και καμιά άρχουσα τάξη στην ιστορία δεν έχει μοιραστεί μέχρι σήμερα, οικειοθελώς, τα προνόμιά της με τους "υποτέλεις" της.

Συναινετικές λύσεις για το πρόβλημα του χρέους -όπως έλεγε παλαιότερα ο ΣΥΡΙΖΑ- δεν υπάρχουν. Η μόνη λύση είναι η άρνηση πληρωμής και η μονομερής διαγραφή του. Όπως έλεγε πάντα -και συνεχίζει να λέει- η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Αντιφασιστική συγκέντρωση την 28 Οκτώβρη στην Καλλιθέα

Οικονομική εξόρμηση Στηρίξτε την εργατική αλληλεγγύη

Η Εργατική Αλληλεγγύη δίνει επί δεκαετίες την μάχη ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό και τη φασιστική απειλή. Σε όχι εύκολες εποχές σαν και τη δεκαετία του 1990, αντιμαχόταν το ιδεολόγημα της «αιώνιας ελληνικότητας» και την κεντρική εθνικιστική πολιτική στη βαλκανική κρίση. Σε όλα αυτά τα χρόνια, η χωρίς όρους και προϋποθέσεις υποστήριξη των αιτημάτων των μεταναστών και προσφύγων και η πάλη ενάντια στη ρατσιστική πολιτική και ρητορική, οργανώνεται μέσα από την Εργατική Αλληλεγγύη. Η άποψη «σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά» συνοψίζει με το καλύτερο τρόπο τις μάχες που δίνει ενάντια στον εθνικισμό και το ρατσισμό. Η Εργατική Αλληλεγγύη αποτελεί την φωνή των μεταναστών εργατών που δουλεύουν από τη Μανωλάδα μέχρι τον Ασπρόπυργο και την Ανακύκλωση Α.Ε., τη φωνή όλων των θυμάτων της ναζιστικής βίας της Χρυσής Αυγής και άλλων μορφωμάτων καθώς και όσων παλεύουν ενάντια στη ρατσιστική ιδεολογία και ναζιστική βία.

Η Εργατική Αλληλεγγύη βρίσκεται στη δίκη της Χρυσής Αυγής από την πρώτη μέρα, με ανταποκρίσεις σε κάθε δικάσιμο και με συνεντεύξεις και αναλύσεις, αντιλαμβανόμενη τη σοβαρότητα αυτής της δίκης για την νίκη του αντιφασιστικού κινήματος. Η ιδεολογική και πολιτική απομόνωση της Χρυσής Αυγής περνάει και μέσα από την καταδίκη τους για τα εγκλήματα της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, του Σαχζάτ Λουκμάν, των δολοφονικών επιθέσεων στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, των Αιγυπτίων αλιεργατών και τόσων άλλων που υπέστησαν την βιαιότητα της ναζιστικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής.

Στηρίζοντας την Εργατική Αλληλεγγύη, στηρίζουμε το αντιφασιστικό κίνημα!

Ευγενία Κουνιάκη
ομάδα δικηγόρων
της Πολιτικής Αγωγής
στη δίκη της Χρυσής Αυγής

ΝΟΕΜΒΡΗΣ '73, ΟΚΤΩΒΡΗΣ '17 – και σήμερα Χρειαζόμαστε αριστερή εναλλακτική

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε με δηλώσεις του ίδιου του πρωθυπουργού και πολλές τυμπανοκρουσίες ότι θα δώσει “κοινωνικό μέρισμα”. Εφτακόσια είκοσι εκατομμύρια ευρώ θα μοιραστούν σε πάνω από τρία εκατομμύρια ανθρώπους που ζουν μέσα στη φτώχεια, 315 εκατομμύρια θα πάρουν οι συνταξιούχοι σαν επιστροφή για τις υπερβολικές κρατήσεις που τους έγιναν και 360 εκατομμύρια θα πάρει η ΔΕΗ σαν επιδότηση για να μην αυξήσει τις τιμές του ηλεκτρικού. Σύνολο 1,4 δις ευρώ.

Αυτά, σύμφωνα με τον Αλέξη Τσίπρα, είναι χειροπιαστή απόδειξη ότι η κυβέρνηση έχει τη

σκέψη της στον “λαϊκό κόσμο”. Μεγάλα λόγια χωρίς αντίκρουσμα. Και μόνο η παραγγελιά για εκσυγχρονισμό των F-16 που έκανε όταν πήγε να συναντήσει τον Τραμπ κοστίζει περισσότερο από το “μέρισμα”. Κι αν πάμε να συγκρίνουμε με τους τόκους που πήραν οι τραπεζίτες μέσα στη χρονιά, τότε βλέπουμε ξεκάθαρα ότι η “σκέψη Τσίπρα” βρίσκεται πολύ μακριά από εκεί που δηλώνει.

Ταξική επιλογή

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει προσχωρήσει στο μνημονιακό στρατόπεδο που μέσα από σκληρές περικοπές σε μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές υπηρεσίες εξασφαλίζει “πρωτογενή” πλεονάσματα του προϋπολογισμού για να πληρώνονται οι τόκοι για το χρέος. Είναι μια ξεκάθαρα ταξική επιλογή υπέρ εκείνης της τάξης που ο ίδιος ο Τσίπρας χαρακτηρίζει ως “καλομαθημένη πολιτική και επιχειρηματική ελίτ που διαπλεκόταν για να εξασφαλίσει τη χλιδή της κάνοντας offshore και μεταφορές χρημάτων στο εξωτερικό”.

Υπάρχει αριστερή εναλλακτική πολιτική απέναντι σε αυτή την παράνοια που υπηρετεί αυ-

τούς που καταγγέλλει; Η απάντηση έρχεται μέσα από την πολύτιμη κληρονομιά του Οκτώβρη 1917 και του Νοέμβρη 1973.

Η εργατική επανάσταση στη Ρωσία διέγραψε το χρέος, κρατικοποίησε τις τράπεζες και τις έβαλε κάτω από εργατικό έλεγχο. Έτσι εξασφάλισε τους πόρους για να ιδρύσει την πρώτη εργατική δημοκρατία της ιστορίας. Αν αυτό μπορούσε να γίνει πριν από εκατό χρόνια στη Ρωσία όπου η εργατική τάξη ήταν μια μικρή μειοψηφία, οι δυνατότητες σήμερα στην Ελλάδα και στην Ευρώπη είναι πολλαπλάσιες.

“Μα θα μας αφήσουν να κάνουμε τέτοια πράγματα” έρχεται αμέσως ο αντίλογος. Ούτε την επαναστατημένη Ρωσία την άφησαν να αποσυρθεί μονομερώς από το σφαγείο του Α' Παγκόσμιου Πολέμου. Αλλά μέσα σε ένα χρόνο οι ίδιοι οι εργάτες της Γερμανίας ξεσηκώθηκαν, ανέτρεψαν τον Κάιζερ και τερμάτισαν τον πόλεμο. Μια μονομερής διαγραφή του χρέους από την Ελλάδα σήμερα θα προκαλούσε αλυσιδωτές εκρήξεις σε όλη την Ευρώπη. Είναι σίγουρο ότι δεν θα μέναμε μόνοι.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια Αριστερά που θα έχει την τόλμη να βαδίζει σε αυτή την κατεύθυνση. Μια επαναστατική αριστερά που εμπνέεται από την αποκοτιά των νεολαίων που έκαναν κατάληψη στο Πολυτεχνείο μέσα στη Χούντα, ξεσήκωσαν τον κόσμο και άνοιξαν το δρόμο για την κατάρρευση της δικτατορίας.

Στον επαναστατικό δρόμο του Νοέμβρη του '73 και του Οκτώβρη του '17 βρίσκεται η ελπίδα για αριστερή εναλλακτική. Ελάτε να τον βαδίσουμε μαζί.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Νέα 24ωρη απεργία την Δευτέρα 20/11 και συνεχείς στάσεις εργασίας όπως αυτή που θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 15/11, από τις 9μμ ως το κλείσιμο της βάρδιας και αυτή που πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 13/11 το πρωί, είναι η απάντηση του Σωματείου Λειτουργίας του Μετρό (ΣΕΛΜΑ) στην συνεχιζόμενη προσπάθεια της κυβέρνησης να πετάξει όλες τις δημόσιες συγκοινωνίες, τις δημόσιες επιχειρήσεις και συνολικότερα το δημόσιο πλούτο στο νέο Υπερταμείο.

Το ΣΕΛΜΑ καλεί μεγάλη σύσκεψη σε όλα τα σωματεία των επιχειρήσεων που πρόκειται να μπουν στο Υπερταμείο για την δημιουργία ενός μετώπου αγώνα που θα συντονίσει τις δράσεις και τις κινητοποιήσεις. Η σύσκεψη θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 16/11, στη 1μμ, στα γραφεία του σωματείου (Αθηνάς 67, 3ος όροφος).

Ο πρόεδρος του ΣΕΛΜΑ μιλάει στην ΕΑ

“Το ΜΕΤΡΟ, και συνολικότερα οι αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας επιτελούν ένα μεγάλο κοινωνικό έργο με τα δωρεάν εισιτήρια στους ανέργους και τα μειωμένα σε όσους το έχουν ανάγκη. Είναι μια πολιτική που εμείς σαν εργαζόμενοι στο ΜΕΤΡΟ την επιδοκίμασαμε και ζητήσαμε να επεκταθεί σε ακόμα μεγαλύτερες μερίδες του πληθυσμού που ασφυκτιούν κάτω από τις σκληρές πολιτικές λιτότητας μέσα στην οικονομική κρίση”, ανέφερε μιλώντας στην ΕΑ ο **Σπύρος Ρεβύθης**, πρόεδρος του ΣΕΛΜΑ.

“Όμως οι δηλώσεις Τσακαλώτος αυτή την εβδομάδα βρίσκονται στην αντίθετη κατεύθυνση και δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνείας. Ο Τσακαλώτος ζήτησε από τη διοίκηση του Υπερταμείου να επιβάλλει εξορθολογισμό στο

ΜΕΤΡΟ Απεργίες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση

κόστος λειτουργίας και να προχωρήσει σε αναδιοργάνωση και αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων, προκειμένου να αυξηθούν η παραγωγικότητα και η κερδοφορία των ΔΕΚΟ, ώστε να μπορούν να επιβιώσουν υπό ανταγωνιστικές πλέον συνθήκες. Δεν έχουμε καμιά αυταπάτη πως όλο αυτό δεν σημαίνει τίποτε άλλο παρά νέες επιθέσεις, τόσο για το επιβατικό κοινό όσο και για τους εργαζόμενους. Άλλωστε ο πρόεδρος του Υπερταμείου ήταν ξεκάθαρος δηλώνοντας ότι θα εξετασθεί άμεσα το ενδεχόμενο πώλησης μη κερδοφόρων ΔΕΚΟ. Δηλαδή από το Υπερταμείο, γρήγορα να περάσουμε στο ΤΑΙΠΕΔ.

Με άλλα λόγια, το υπουργείο Οικονομικών ζητάει να αντιμετωπιστούν οι αστικές συγκοινωνίες όχι πλέον σαν αγαθό που το έχουν ανάγκη όλοι οι πολίτες ανεξάρτητα με το αν μπορούν να το πληρώνουν, αλλά σαν εμπό-

ρευμα που πρέπει να μπει στον πάγκο του χασάπη για να βγάλει περισσότερο κέρδος.

Όταν ο Τσακαλώτος μιλάει για περιορισμό των λειτουργικών δαπανών και βελτίωση των εσωτερικών διαδικασιών εννοεί μειωμένο προσωπικό, εντατικοποίηση της εργασίας, και εργασιακές συνθήκες γαλέρας με τους εργαζόμενους να μην μπορούν να αντιδράσουν. Εδώ ακριβώς κολάει και η μνημονιακή δέσμευση της κυβέρνησης να περάσει άμεσα τον αντισυνδικαλιστικό νόμο που στην ουσία δεν θα επιτρέπει στα πρωτοβάθμια σωματεία να βγάλουν απεργίες.

Ταυτόχρονα όταν ο Τσακαλώτος μιλάει για αναζήτηση εναλλακτικών πηγών εσόδων, για να βελτιωθούν τα περιθώρια κέρδους της εταιρίας είναι ξεκάθαρο πως εννοεί αύξηση των εισιτηρίων και αποκλεισμό από τις δημόσιες συγκοινωνίες των ευπαθών ομάδων, των ανέρ-

γων, των ΑμεΑ, κλπ.

Ούτως ή άλλως γνωρίζουμε πολύ καλά πως το επόμενο βήμα μετά την επιβολή του ηλεκτρονικού εισιτηρίου θα είναι καθιέρωση πολυζωνικού συστήματος με διαφορετική τιμή εισιτηρίου ανά ζώνη. Αυτό μπορεί να σημαίνει φτηνότερο εισιτήριο για κοντινές αποστάσεις, όμως είναι σίγουρο πως θα σημαίνει μεγάλη αύξηση στα εισιτήρια των μεγαλύτερων διαδρομών. Εργαζόμενοι που παίρνουν τις συγκοινωνίες για να πάνε στη δουλειά τους που βρίσκεται στο Κορωπί, στον Ασπρόπυργο ή ακόμα και στο Περιστερί, το Αιγάλεω, τον Πειραιά θα πληρώνουν πια πολύ πιο ακριβές διαδρομές.

Διεκδικούμε την απόλυτη κρατική χρηματοδότηση για το σύνολο των αναγκών του κοινωνικού αγαθού των αστικών συγκοινωνιών για να παραμείνουν φθηνές, αξιόπιστες και προσβάσιμες ακόμα και για τους συνανθρώπους μας που δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν.

Ταυτόχρονα παλεύουμε με όλες μας τις δυνάμεις για να μην επιτρέψουμε να μπουν οι αστικές συγκοινωνίες στο παιχνίδι του κέρδους και της ιδιωτικοποίησης.

Αυτός είναι και ο λόγος που το ΣΕΛΜΑ μπαίνει μπροστά για να συγκροτήσει ένα μεγάλο μέτωπο αντίστασης στις μνημονιακές πολιτικές του ξεπουλήματος των δημόσιων κοινωνικών αγαθών. Από τη μεριά μας, κατανοώντας πως δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την συγκρότηση ενός ενιαίου μετώπου για τον συντονισμό και την οργάνωση της αντίστασης, καλέσαμε πάνω από 100 πρωτοβάθμια σωματεία από όλη την χώρα, εργατικές οργανώσεις και τοπικούς φορείς να συμμετέχουν στη σύσκεψη που οργανώνουμε την Πέμπτη 16/11 στη 1μμ στα γραφεία μας για να συζητήσουμε πώς θα απαντήσουμε όλοι μαζί στις νέες μνημονιακές επιθέσεις”, ανέφερε ο Σ. Ρεβύθης.

K.M.

Σε δεύτερη ακόμα μεγαλύτερη σύσκεψη προχώρησε την προηγούμενη Παρασκευή 10/11 η Ανοιχτή Επιτροπή Αγώνα Εργαζόμενων-Συνταξιούχων της Εθνικής Τράπεζας. Η Επιτροπή συγκροτήθηκε από τα κάτω με σκοπό να πάρει πρωτοβουλίες για ενέργειες και δράσεις προκειμένου να αντιμετωπίσει την επίθεση που δέχονται οι τραπεζοϋπάλληλοι της Εθνικής τόσο στις συντάξεις τους, με την κατάργηση του λογαριασμού επικούρησης ΛΕΠΕΤΕ, όσο και στην δίδυση της κοινωνική ασφάλισή τους με την εξαθλίωση και το ουσιαστικό κλείσιμο του ΤΥΠΕΤ, του ταμείου ασφάλισης των εργαζόμενων στην Εθνική Τράπεζα. Η Ανοιχτή Επιτροπή θα ξαναसυνεδριάσει την Τετάρτη 15/11 στις 4μμ στην ΟΤΟΕ (οδός Βησσαρίωνος 9).

Πρώτη δράση που αποφάσισε και πραγματοποίησε η Ανοιχτή Επιτροπή ήταν η παρέμβαση την Κυριακή 12/11 στον Μαραθώνιο της Αθήνας στον οποίο η Εθνική Τράπεζα ήταν μέγας χορηγός. “Μέλη της Ανοιχτής Επιτροπής με πανό διαμαρτυρηθήκαμε επικοινωνώντας για πρώτη φορά με έναν κόσμο που έχει ανάλογα προβλήματα. Καθώς η στάση και οι

ΤΡΑΠΕΖΕΣ Να πληρώσουν για τις συντάξεις

χειρισμοί της συνδικαλιστικής ηγεσίας είναι προκλητικά υποτονικοί το δυναμικό που συγκρότησε την Ανοιχτή Επιτροπή Αγώνα προσπαθεί να συμβάλει στο ξεπέρασμά τους και στη συσπείρωση του κόσμου στην κινηματική κατεύθυνση που απαιτείται.

Η παρέμβαση στο Μαραθώνιο έγινε με σκοπό αφενός να ξεσκεπαστεί η υποκρισία της Τράπεζας που παρι-

σtάνει το χορηγό, αφετέρου να γνωστοποιηθεί το ζήτημα σε μια τέτοια μαζική συνάθροιση ανθρώπων και πέτυχε το σκοπό της. Τα επόμενα βήματα είναι η διεύρυνσή της και η υλοποίηση άμεσα παρόμοιων παρεμβάσεων όπου είναι δυνατόν», είπε η **Ράνια**, συνταξιούχος Εθνικής Τράπεζας.

«Όλοι καταλαβαίνουμε ότι για να στριμώξεις πραγματικά κυβέρνηση

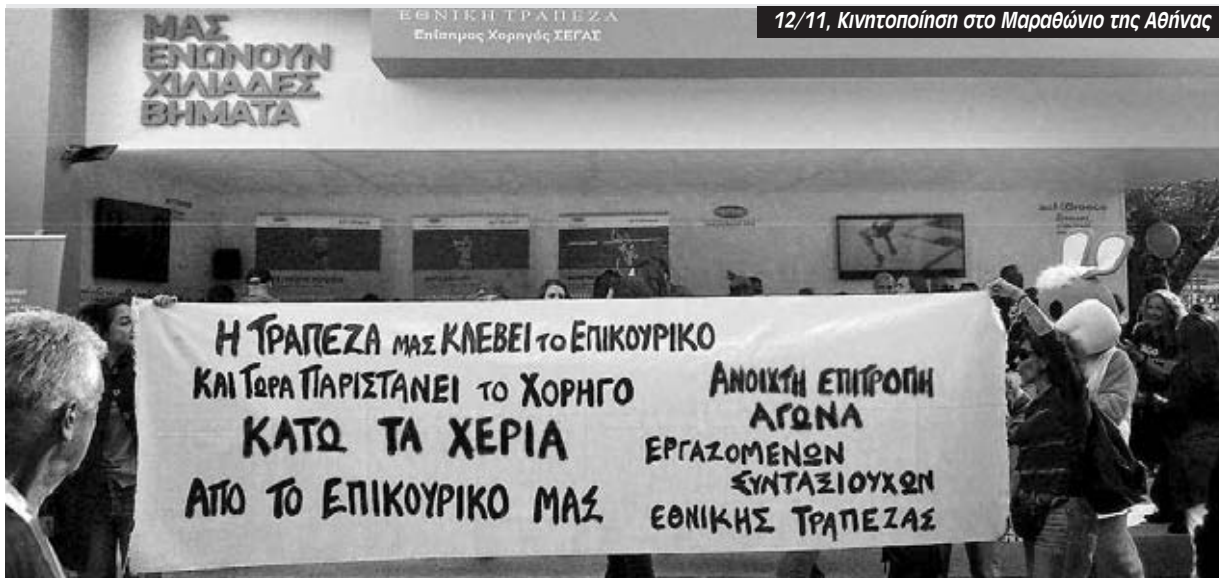
και διοίκηση της Εθνικής, χρειάζεται απεργία που θα νεκρώσει την τράπεζα για πολλές μέρες. Απεργίες επαναλαμβανόμενες με άνοιγμα του απεργιακού ταμείου του Συλλόγου που για κάτι τέτοιες ώρες συστάθηκε και εμείς οι συνταξιούχοι θυμόμαστε καλά γιατί όσα κερδήθηκαν, κερδήθηκαν με αγώνες.

Και αν οι τράπεζες εξακολουθούν

να έχουν πρόβλημα κεφαλαιακής επάρκειας όπως ισχυρίζονται και δεν μπορούν, τότε αυτές ανήκουν στους εργαζόμενούς τους και σε όλη την κοινωνία και, μαζί με την περυσία τους, δεν πωλούνται.

Η πρωτοβουλία έχει σαν στόχο να συνδεθεί με άλλα τμήματα της εργατικής τάξης που δίνουν παρόμοια μάχη όπως οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ που παλεύουν για τον ΕΔΟΕΑΠ, οι Συνταξιούχοι της πρώην Εμπορικής Τράπεζας αλλά και της πρώην Ιονικής Τράπεζας που παλεύουν ενάντια στη διοίκηση της ALPHA Bank με στόχο την κλιμάκωση και το συντονισμό σε απεργιακές κινητοποιήσεις.

Ένας μεγάλος απεργιακός αγώνας στις τράπεζες είναι ευκαιρία να ανοίξει τη συζήτηση για ένα από τα αιτήματα που έχουμε για την αντικαπιταλιστική διέξοδο από την κρίση, που είναι η κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο”, ανέφερε η **Ιωάννα Παυλοπούλου**, συνταξιούχος Εθνικής Τράπεζας και μέλος της Ανοιχτής Επιτροπής Αγώνα Εργαζόμενων και Συνταξιούχων.

Το Καραβάνι της Υγείας στη Νάουσα, 8/11

Κάτω τα χέρια από την Υγεία

Την περασμένη Τετάρτη 8/11 και παρά το γεγονός ότι έβρεχε χωρίς σταματημό η Νάουσα πλημμύρισε από διαδηλωτές που διαμαρτύρονταν για την υποβάθμιση του νοσοκομείου της πόλης και διεκδικούσαν προσλήψεις και χρηματοδότηση για τη δημόσια Υγεία. Ήταν η πιο πρόσφατη στάση του Καραβανιού για την Υγεία, των απεργιακών διαδηλώσεων που πραγματοποιεί σε όλη τη χώρα το κίνημα των εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία.

Η διαδήλωση ξεκίνησε από το νοσοκομείο όπου έγιναν χαιρετισμοί από συνδικαλιστές και φορείς της πόλης. Εκ μέρους του Συντονιστικού των Νοσοκομείων μίλησε ο **Γιάννης Κούτρας**, γιατρός στο Ιπποκράτειο της Θεσσαλονίκης.

Μεγάλος ήταν ο αριθμός των μαθητών, καθώς η τοπική ΕΛΜΕ με στάση εργασίας έκλεισε τα σχολεία και κατέβηκε στη διαδήλωση, ενώ και τα μαγαζιά έμειναν κλειστά μετά από απόφαση του εμπορικού συλλόγου, κάνοντας όλη την πόλη να κινείται στους ρυθμούς του Καραβανιού για την Υγεία. Απεργοί έφτασαν από τη Θεσσαλονίκη κι άλλα σημεία της Μακεδονίας.

ΝΑΟΥΣΑ

“Η διαδήλωση είχε πάρα πολύ κόσμο, σχεδόν 2.000 διαδηλωτές” μας είπε ο **Φρέντι**, μέλος της τοπικής ΑΝΤΑΡΣΥΑ,

“Οι εκπαιδευτικοί συμμετείχαν με 3ωρη στάση εργασίας κι έτσι κατέβηκαν μαζικά τα σχολεία, οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου το ίδιο, σύσσωμη η τοπική κοινωνία έδωσε το παρών. Ακόμα και στελέχη της τοπικής αυτοδιοίκησης που μπορεί να μην είναι και τα πιο αγωνιστικά. Το ζήτημα του νοσοκομείου όμως τους καίει όλους.”

Το νοσοκομείο της Νάουσας υπολειπόμενη κι έχει φτάσει στα πρόθυρα του κλεισίματος. Πάνε να το υποβαθμίσουν σε Κέντρο Υγείας. Ήδη έχουν κλείσει το γυναικολογικό τμήμα, το οφθαλμιατρικό και το παιδιατρικό. Έχω παράδειγμα δικού μας ανθρώπου που πέθανε το παιδί του γιατί εδώ δεν υπήρχε γιατρός και δεν πρόλαβε να πάει στη Βέροια. Τις προηγούμενες ημέρες μαζί με συντρόφους από την Ανεξάρτητη Πρωτοβουλία που συμμετέχουμε στο δίκτυο SOS Βέροια, προπαγανδίσουμε τη διαδήλωση και κατηγορηθήκαμε από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ότι η διαδήλωση γίνεται ‘για να φέρει τον Μητσοτάκη’. Είναι χυδαίο όμως να το λένε αυτό για κόσμο που παλεύει για το δικαίωμά του στην Υγεία”.

ΓΙΑΤΡΟΙ

εφημερεύει για πάνω από ένα μήνα 12ωρα τις καθημερινές.

Ταυτόχρονα καθιερώνονται για πρώτη φορά οι ατομικές συμβάσεις (οrout) για εθελοντική υπέρβαση των 48ωρων, ρύθμιση που τα σωματεία θεωρούν προπομπή της κατάργησης του σταθερού ημερήσιου χρόνου εργασίας.

Έκτρωμα

“Ψηφίζουν με τη διαδικασία του κατεπείγοντος αυτό το νομοσχέδιο – έκτρωμα το οποίο σε βάζει να δουλεύεις 60 ώρες την εβδομάδα με τα ίδια ή και λιγότερα λεφτά. Μας βάζουν να δουλεύουμε 12ωρο, που σημαίνει 8ώρο συν 5 ώρες με ευθύνη, υποτίθεται, του εργαζόμενου. Που όμως πάντα αναγκάζεσαι να το κάνεις γιατί δεν πρόκειται να αφήσεις ακάλυπτο το νοσοκομείο μέχρι να έρθει ο επόμενος συνάδελφος”, εξηγεί στην Ε.Α η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, γιατρός στον Αγ.Σάββα και μέλος του γεν.συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ.

“Αυτό το ‘κυκλικό ωράριο’ όπου έχει εφαρμοστεί σε άλλες χώρες έχει αποτύχει. Αντί να προσλάβουν γιατρούς

πάνε σε αυτό το αποτυχημένο μοντέλο. Η επίθεση δεν σταματάει εκεί. Ταυτόχρονα οι επικουρικοί που δουλεύουν πάνω από 24 μήνες δεν θα πληρωθούν, ενώ τελειώνουν και οι συμβάσεις των συναδέλφων που δουλεύουν μέσω ΟΑΕΔ.

Χρειάζεται συσπείρωση και δράση από τη δική μας μεριά, τόσο στα νοσοκομεία όσο κι ευρύτερα στο δημόσιο. Στον Αγ.Σάββα έχουμε την Πέμπτη 16/11, συνέλευση των γιατρών. Οργή υπάρχει αλλά δεν φτάνει αυτή, χρειάζεται να δούμε και συγκεκριμένα τα επόμενα βήματα. Την επόμενη μέρα διαδηλώνουμε μαζικά στην πορεία του Πολυτεχνείου, στις 23/11 έχουμε την κινητοποίηση της ΠΟΕΔΗΝ για τους επικουρικούς και στις 29/11 τη συγκέντρωση για να μείνουν όλοι οι συνάδελφοι συμβασιούχοι στη δουλειά”.

Σε απεργιακή κλιμάκωση καλεί το “Νυστέρι”, το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζομένων στην Υγεία: “η απάντηση που πρέπει να δώσουν οι γενικές συνελεύσεις μας, οι ενώσεις και πάνω από όλα η ομοσπονδία μας είναι μία: ‘ότι και να ψηφίσουν θα μείνει στα χαρτιά’, άμεσα να αποφασιστεί πενήνήμερη απεργία - απεργιακή κλιμάκωση μέχρι να το πάρουν πίσω!”.

Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων

Συνεχίζονται οι ετοιμασίες στα νοσοκομεία για την επιτυχία της κινητοποίησης στις 29 Νοέμβρη που αποφάσισε η συνέλευση που κάλεσε το Συντονιστικό των Νοσοκομείων για τους συμβασιούχους την περασμένη βδομάδα.

Η συγκέντρωση για το δικαίωμα των συμβασιούχων σε μόνιμη και σταθερή εργασία με πλήρη δικαιώματα, θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 29/11, στη 1:30μμ στο Υπουργείο Υγείας. Αμέσως μετά θα ακολουθήσει νέα συνέλευση του Συντονιστικού για να γίνει μια πρώτη αποτίμηση και να μπουν τα επόμενα βήματα της μάχης.

Ήδη μια σειρά σωματεία προκηρύσσουν στάσεις εργασίας για τη συγκεκριμένη μέρα, προκειμένου μόνιμοι και συμβασιούχοι εργαζόμενοι να δώσουν μαζικά το παρών. Τα σωματεία του Αγ.Σάββα, του Γεννηματάς και του Αττικού είναι μέσα σε αυτά, ενώ μέσα στη βδομάδα συνεδριάζουν τα σωματεία του Αγλ.Κυριακού, του Δαφνί, του Ερυθρού, του Σωτηρία και μια σειρά άλλων, απ’ όπου αναμένονται ανάλογες αποφάσεις.

“Ο χώρος της Υγείας πάσχει από τεράστια έλλειψη προσωπικού και όλοι οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι στη Δημόσια Υγεία είναι αυτή τη στιγμή απολύτως απαραίτητοι”, τονίζει η προκήρυξη του Συντονιστικού των Νοσοκομείων η οποία καλεί στην κινητοποίηση και διακινείται σε δεκάδες νοσοκομεία. “Θεωρούμε πρόκληση το γεγονός ότι από τη στιγμή που υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες κενά προσωπικού, πάνω από 3.000 εργαζόμενοι μέσω προγράμματος ΟΑΕΔ απολύονται στις αρχές του 2018 ενώ χιλιάδες άλλοι επικουρικοί και συμβασιούχοι παραμένουν κι αυτοί στον αέρα. Δεν ανεχόμαστε να θεωρούν τους συμβασιούχους αναλώσιμο υλικό με μόνιμη εργασιακή ανασφάλεια και με ελάχιστα δικαιώματα μόνο και μόνο για να τους κρατάνε ομήρους και να ανακυκλώνουν την ανεργία”.

Πρωτοβουλία

Η σημασία που έχει η πρωτοβουλία του Συντονιστικού αναβαθμίζεται ακόμα περισσότερο μετά τη νέα επίθεση που δέχονται οι επικουρικοί εργαζόμενοι. Με αυτή την αφορμή η ΠΟΕΔΗΝ καλεί σε παναττική στάση εργασίας 11πμ -3μμ και συγκέντρωση στις 12μες στο Υπουργείο Υγείας διαμορφώνοντας έτσι, μια εβδομάδα απεργιακών κινητοποιήσεων το τελευταίο δεκάημερο του Νοέμβρη.

Το ζήτημα των επικουρικών θυμίζει το αντίστοιχο των συναδέλφων τους συμβασιούχων - παρατασιούχων στους δήμους που έκαναν τη μεγάλη απεργία του καλοκαιριού. Οι επικουρικοί μετά από μάχη κέρδισαν την ανανέωση των συμβάσεών τους μέχρι το τέλος της επόμενης χρονιάς. Επίτροποι από το Ελεγκτικό Συνέδριο όμως, θεωρούν παράνομες τις παρατάσεις πέραν των 24ων μηνών και δεν εγκρίνουν τα εντάλματα πληρωμών των εργαζομένων. Το ίδιο πρόβλημα με το Επικουρικό Προσωπικό έχουν και οι πρώην εργολαβικοί εργαζόμενοι. Το Ελεγκτικό Συνέδριο στο 24μηνο απασχόλησης αθροίζει και τον χρόνο που υπηρετούν με συμβάσεις έργου. Ως εκ τούτου οι πρώην εργολαβικοί εργαζόμενοι, οι συμβάσεις έργου μετατράπηκαν σε συμβάσεις εργασίας, θα έχουν τα ίδια προβλήματα. Δεν θα εγκρίνεται η μισθοδοσία τους από το Ελεγκτικό Συνέδριο όταν ξεπεράσουν το 24μηνο.

“Κανονικά ήταν να πληρωθούν όλοι οι επικουρικοί το σαββατοκύριακο που πέρασε. Σε ελάχιστα σημεία έγινε αυτό γιατί οι επίτροποι βάζουν ζήτημα νομιμότητας της παράτασης των συμβάσεων”, δήλωσε στην Ε.Α, ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός στο ΠΕΔΥ της Τούμπας. “Ο Πολάκης λέει τώρα ότι θα λυθεί το θέμα κεντρικά. Αλλά το ζήτημα το ήξεραν από το καλοκαίρι. Γιατί έπρεπε να φτάσουμε σε αυτό το σημείο; Και δεύτερον τι μπορεί να επιβάλει ο Πολάκης στο Ελεγκτικό Συνέδριο;

Χρειάζεται να επιβάλλουμε εμείς ότι οι επικουρικοί θα κερδίσουν και το δικαίωμα της μόνιμης και σταθερής δουλειάς και τα δεδουλευμένα τους. Κι αυτό σημαίνει οργάνωση κι απεργιακή κλιμάκωση. Η πρωτοβουλία που πήρε το Συντονιστικό των Νοσοκομείων για συσπείρωση όλων των συμβασιούχων στη δημόσια Υγεία και για κινητοποίηση στις 29/11, έρχεται την κατάλληλη στιγμή. Χρειάζεται να έχει επιτυχία και να κλιμακώσουμε αμέσως μετά. Όπως το έκαναν οι εργαζόμενοι στους δήμους που με απεργία διαρκείας κέρδισαν την ανανέωση των συμβάσεών τους και τη μονιμοποίηση ενός μεγάλου κομματιού. Παίρνουμε τη σκυτάλη για να πάμε ακόμα πιο μακριά. Να κερδίσουμε μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΕΔΟΕΑΠ

Το “δημοψήφισμα” δεν νομιμοποιεί τη διάλυση

Ολοκληρώθηκε την περασμένη βδομάδα η παράτυπη και αντικαταστατική διαδικασία με την οποία οι ηγεσίες του ΕΔΟΕΑΠ και των μεγάλων συνδικαλιστικών ενώσεων του Τύπου, επέβαλαν την αλλαγή καταστατικού του ταμείου.

Η αλλαγή καταστατικού του ΕΔΟΕΑΠ ήταν προϋπόθεση προκειμένου να ισχύσουν οι αντιδραστικές αλλαγές που φέρνει η τροπολογία της κυβέρνησης. Παρότι όμως η όποια αλλαγή καταστατικού σημαίνει ότι προηγείται καταστατική συνέλευση με υψηλό όριο απαρτίας, συζήτηση και ψηφοφορία, η ηγεσία του κλάδου περιορίστηκε σε ένα τριήμερο “δημοψήφισμα”. Είναι προφανές ότι ήθελαν να αποφύγουν με κάθε τρόπο τη δυνατότητα να αποφασίσει συλλογικά ο κλάδος για το μέλλον των ασφαλιστικών του δικαιωμάτων. Οι αμέσως προηγούμενες εμπειρίες από συνελεύσεις του ΕΔΟΕΑΠ, ήταν αυτές του καλοκαιριού, όπου μαζικά τα μέλη του αυτοδιαχειριζόμενου ταμείου αποφάσιζαν απεργία διαρκείας για τη διεκδίκηση πόρου που θα πληρώνουν τα αφεντικά υπέρ της ασφάλισης των εργαζομένων τους. Το πραξικόπημα ξεκίνησε με τη μη εφαρμογή αυτής της απόφασης κι ολοκληρώθηκε με το τριήμερο “δημοψήφισμα”.

Οι καταγγελίες από μέλη του ΕΔΟΕΑΠ για το παράτυπο της διαδικασίας δεν περιορίζονται μόνο στην ίδια τη διαδικασία που επιλέχτηκε, αλλά και στον τρόπο διεξαγωγής της. Για απουσία εκλεγμένης εφορευτικής επιτροπής και δικαστικών αντιπροσώπων, για μίσθωση ανέργων προκειμένου να τηλεφωνούν και να πιέζουν ασφαλισμένους να ψηφίσουν ΝΑΙ, για όργιο εκβιασμών, παραπληροφόρησης και τρομοκρατίας του τύπου “αν δεν ψηφίσεις ΝΑΙ, θα χάσεις τη σύνταξή σου” κλπ.

Αποχή

Το μετωπικό σχήμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς “Πρωτοβουλία για την Ανατροπή” και άλλες παρατάξεις κάλεσαν σε αποχή από τη ψηφοφορία. Ψήφο στο ΟΧΙ κάλεσε το ΠΑΜΕ Τύπου. Υπέρ των αλλαγών της κυβερνητικής τροπολογίας ψήφισαν 5.619, Όχι ψήφισαν 350, 115 ψήφισαν λευκό και 43 άκυρο. Από τη διαδικασία απείχε το 40% των ασφαλισμένων.

Η τροπολογία προβλέπει μεταξύ άλλων αύξηση των εισφορών των εργαζομένων στο 7% επί των αποδοχών και οι συνταξιούχοι επιβαρύνονται με 5%. Τα δωράκια προς τους εργοδότες άρχισαν με το καλημέρα, καθώς δεν θα υποχρεωθούν να πληρώσουν αναδρομικά από το 2016 – όπως προβλεπόταν αρχικά - το 2% επί του τζίρου που υποτίθεται ότι αντικαθιστά το αγγελιόσημο ως εργοδοτική εισφορά (που προέβλεπε την καταβολή του 20% των διαφημιστικών εσόδων).

Οι παροχές θα υπολογίζονται με βάση τους νόμους της αγοράς και μάλιστα θα αναπροσαρμόζονται σε ετήσια βάση, προφανώς προς τα κάτω, φέρνοντας νέο τσεκούρι σε επικουρικές συντάξεις και παροχές. Θεσπίζεται ουσιαστικά αυτόματος “κόφτης” στις δαπάνες κι εκτός από την περαιτέρω υποβάθμιση των παροχών πιθανότατα θα σημάνουν απολύσεις μόνιμου προσωπικού, διοικητικών, υγειονομικών και γιατρών, καθώς και μειώσεις μισθών. Δίνεται θέση στη διοίκηση του ταμείου και δικαίωμα βέτο στους ίδιους τους εργοδότες, βάζοντας έτσι τέλος στον αυτοδιαχειριζόμενο χαρακτήρα του. Δικαίωμα στο εφάπαξ θα έχουν μόνο όσοι ήταν ασφαλισμένοι μέχρι την ψήφιση του νόμου ενώ παρά τα μεγάλα λόγια περί “ανοίγματος του ΕΔΟΕΑΠ” δεν προβλέπεται σαφώς και δεν διασφαλίζεται η κάλυψη των ανέργων του κλάδου, ούτε και των χιλιάδων που εργάζονται με μπλοκάκια, ενώ αποκλείονται και σημαντικές κατηγορίες συνταξιούχων.

Σ.Μ.

ΔΗΜΟΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ Απεργία

24ωρη απεργία και συγκέντρωση στο υπουργείο Εργασίας πραγματοποιήσαν την Πέμπτη 9/11, οι εργαζόμενοι του δήμου Αγ.Παρασκευής.

Με την απεργία οι εργαζόμενοι διεκδικούν να καταβληθούν τα δεδουλευμένα σε 8 εργαζόμενες στην καθαριότητα και να μην περάσει η απόλυση της συναδέλφου τους που είχε προσληφθεί από τους Προσωρινούς Πίνακες διαγωνισμού του ΑΣΕΠ κι έληξε η σύμβασή της λόγω καθυστερήσεως της διαδικασίας μονιμοποίησης που κερδήθηκε με την απεργία του καλοκαιριού.

“Είμαστε εργαζόμενες στην καθαριότητα στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (ΝΠΙΔ) ΠΑΟΔΑΠ κι επειδή, λένε, δεν πληρωνόμαστε από τα ανταποδοτικά τέλη, δεν συμπεριλαμβανόμαστε στην τροπολογία του Σκουρλέτη και δεν μας πληρώνουν. Ο επίτροπος λέει ήταν λάθος οι παρατάξεις τις πληρωμές. Από τον Ιούλη είμαστε απλήρωτες. Είναι κοροϊδία” μας λέει μια απεργός στη συγκέντρωση έξω από το υπουργείο. “Σε δήμους της Αττικής υπάρχουν γύρω στα 15 ΝΠΙΔ. Αντίστοιχο πρόβλημα θα έχουν κι άλλοι συνάδελφοι. Πρέπει να συντονίσει

9/11, Απεργιακή συγκέντρωση στο υπουργείο Εργασίας

και να καλύψει τον αγώνα η ΠΟΕ ΟΤΑ” συνεχίζει συνάδελφός τους.

Στη συνάντηση του σωματείου με τον Σκουρλέτη, η κυβερνητική πλευρά σε σχέση με την απολυμένη εργαζόμενη, περιορίστηκε σε αόριστες υποσχέσεις ότι η μονιμοποίηση εργαζομένων που έχουν προσληφθεί από Προσωρινούς Πίνακες του ΑΣΕΠ θα ολοκληρωθεί σύντομα, ενώ όσο αφορά τις απλήρωτες εργαζόμενες των ΝΠΙΔ, πέταξε το μπαλάκι στους επιτρόπους αφού δήλωσε ότι δεν μπορεί να τους αναγκάσει να υπογράψουν τα εντάλματα πληρωμής. Στη συνάντηση συμμετείχαν κι εκπρόσωποι από

τα σωματεία των δήμων Ηρακλείου Κρήτης και Χανίων, Πετρούπολης, Ν.Μάκρης και Βριλησίων.

“Δεν πρέπει να αφήσουμε την κυβέρνηση να μας αποπροσανατολίζει και να αρχίσουμε να κυνηγάμε επιτρόπους δεξιά – αριστερά. Να βρουν λύση” δήλωσε στην Ε.Α ο **Κώστας Μεγαγιάν-**

νης, εργαζόμενος στο δήμο Αγ.Παρασκευής και μέλος του αντικαπιταλιστικού δικτύου στους ΟΤΑ “**Η Σκουπιδιάρα**”. “Οι εργαζόμενοι είναι απαραίτητοι, πρέπει να μείνουν στη δουλειά και να πληρώνονται για αυτήν. Η 24ωρη απεργία που κάναμε ήταν η αρχή. Είναι απαραίτητο να συνεχίσουμε και να κλιμακώσουμε τον αγώνα για να τους αναγκάσουμε να βρουν λύση. Σαν “Σκουπιδιάρα” θα προτείνουμε στο σωματείο να προχωρήσουμε άμεσα σε γενική συνέλευση για να αποφασίσουμε νέα απεργιακή κλιμάκωση”.

ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Τρίωρη στάση εργασίας για τις τρεις τελευταίες ώρες του πρωινού κύκλου και τις τρεις πρώτες του απογευματινού κύκλου και κινητοποίηση έξω από το υπ. Παιδείας στη 1.30μμ καλεί η ΔΟΕ την Παρασκευή 24 Νοέμβρη.

Η ΔΟΕ ζητάει μόνιμους διορισμούς Νηπιαγωγών άμεσα, μείωση του αριθμού των νηπίων (σε 1:15) και του διδακτικού ωραρίου των Νηπιαγωγών, ίδρυση νέων νηπιαγωγείων, διορισμό μόνιμου βοηθητικού και ειδικού επιστημονικού προσωπικού και αυτοτελή λειτουργία των Παιδαγωγικών Τμημάτων Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης χωρίς καμία αλλαγή των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων τους.

Η ΔΟΕ καλεί τους τοπικούς συλλόγους να κηρύξουν επιπλέον στάσεις εργασίας για τη διευκόλυνση των εκπαιδευτικών.

Εκλογές

Εκλογές στον **Σύλλογο Εκπαιδευτικών ΠΕ «Ν. Πλουμπιδής»** γίνονται την Τετάρτη 15/11 για την ανάδειξη νέου ΔΣ του συλλόγου. Προηγήθηκε γενική συνέλευση την Τρίτη 14/11. Οι εκλογές θα γίνουν σε δύο σημεία: για το Κερατσίνι στο 5ο δημοτικό και για το Πέραμα στο 1ο δημοτικό σχολείο (Καραολή και Δημητρίου).

Η **Ανεξάρτητη Ριζοσπαστική Παρέμβαση** κατεβαίνει στις εκλογές από τη μεριά των Παρεμβάσεων. Ο **Πασχάλης Ταπεινόπουλος** από το δίκτυο εκπαιδευτικών της «**Τάξης μας**» συμμετέχει στην Ανεξάρτητη Ριζοσπαστική Παρέμβαση.

ΟΤΕ

Αδιάλλακτη παραμένει η διοίκηση του ΟΤΕ μπροστά στις κινητοποιήσεις των εργαζομένων που διεκδικούν την υπογραφή ενιαίας ΣΣΕ που θα καλύπτει όλους όσοι δουλεύουν

στον όμιλο ΟΤΕ.

Μετά την μεγάλη 48ωρη απεργία στις 30-31/10 και τις συνεχείς ενημερώσεις από την μεριά της ΟΜΕ-ΟΤΕ στα παραρτήματα του ομίλου σε όλη τη χώρα η πρώτη συνάντηση της διαπραγματευτικής ομάδας της ΟΜΕ-ΟΤΕ με το κλιμάκιο της διοίκησης αποδείχτηκε άκαρπη αφού η διοίκηση δεν δέχεται ούτε την ενιαία ΣΣΕ για όλο το προσωπικό που εργάζεται στον όμιλο, ούτε την επιστροφή στις μισθολογικές απολαβές της προ της κρίσης περιόδου.

“Εξηγήσαμε πως οι μειώσεις στους μισθούς που είχαμε τα προηγούμενα 6 χρόνια με δικαιολογία την κρίση πλέον πρέπει να σταματήσουν. Ο ΟΤΕ έχει τεράστια κέρδη ενώ υπάρχουν διευθυντικά στελέχη που οι μισθοί είναι αστρονομικοί. Ο ίδιος ο διευθύνων σύμβουλος και ο γενικός διευθυντής παίρνουν μισθούς μεγαλύτερους από τον πρόεδρο της δημοκρατίας και τον πρωθυπουργό”, ανέφερε μιλώντας στην ΕΑ ο **Θανάσης Φώλιας**, εκλεγμένος στο ΔΣ της ΟΜΕ-ΟΤΕ με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εργαζομένων-ΟΤΕ.

“Θα συνεχίσουμε να δίνουμε τη μάχη μέχρι να δικαιωθούμε. Υπάρχουν χιλιάδες νέοι εργαζόμενοι που εργάζονται στον ΟΤΕ με μισθούς πείνας. Από την μεριά της ΑΣΕ-ΟΤΕ δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω. Καλούμε όλους τους εργαζομένους του ομίλου ΟΤΕ να προετοιμαστούν για τη μάχη που έχουμε μπροστά μας για να δώσουμε ηχηρή απάντηση στην προκλητική στάση της Διοίκησης”.

Την Τρίτη 14/11, την ώρα που η ΕΑ πήγαινε στο τυπογραφείο υπήρχε νέα συνάντηση της διοίκησης της ΟΜΕ-ΟΤΕ με την εργοδοσία.

Απεργία την Πέμπτη 16/11 οργανώνουν οι εργαζόμενοι στην WIND ζητών-

τας να σταματήσουν οι απολύσεις που έχει ξεκινήσει η διοίκηση της εταιρίας, να υπογραφεί αξιοπρεπής Σ.Σ.Ε. με ελάχιστο τους όρους της τελευταίας που έληξε το Δεκέμβριο του 2014 για όλους τους εργαζομένους και με την προσθήκη της καταβολής του επιδόματος γάμου, όχι σε διαχωρισμό παλαιών και νέων συναδέλφων, σεβα-

WIND

σμός στις συνδικαλιστικές ελευθερίες.

Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση που εξέδωσε το σωματείο η 24ωρη απεργία ήρθε ως συνέχεια και κλιμάκωση μετά τη στάση εργασίας που πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 6/11 σαν απάντηση στις απολύσεις, στην εντατικοποίηση, στους συνδικαλιστικούς εκφοβισμούς και στην άρνηση της διοίκησης για υπογραφή Σ.Σ.Ε. με βάση τις ανάγκες των εργαζομένων.

MARTYΡΑΣ Γ: Κασιδιάρης-Γερμενής, εκπαιδευτές δολοφόνων

Δύο ακόμη μάρτυρες, πρώην μέλη της Χρυσής Αυγής, έδωσαν τις «από τα μέσα» εικόνες της εγκληματικής οργάνωσης κατά τις δικάσιμες 197 (9/11), 198 (10/11) και 199 (13/11), με καταθέσεις-καταπέλτες. Τα κοινά νήματα που συνδέουν τις καταθέσεις των προστατευόμενων μαρτύρων Β και Γ είναι πολλά και έρχονται να επιβεβαιώσουν δεκάδες προηγούμενες καταθέσεις θυμάτων, αυτοπτών μαρτύρων αλλά και πολιτικών προσώπων: την λειτουργία της Νίκαιας ως «τοπική - πρότυπο», την εκρηκτική αύξηση της βίαιης δράσης της από τα τέλη του 2011, τον κομβικό ρόλο των γραφείων σε αυτή τη δράση, την απαραβίαστη ιεραρχία όλης της Χρυσής Αυγής, τις καλές σχέσεις με τα γύρω ΑΤ, τη δομή και τη λειτουργία των ταγμάτων εφόδου, την οπλοφορία στελεχών, τις στρατιωτικές εκπαιδεύσεις.

Μέλος της ΧΑ από το 2006, ο μάρτυρας Γ ορκίστηκε το 2009 που ενηλικιώθηκε. Η πρώτη του επαφή με την οργάνωση έγινε στα τότε κεντρικά γραφεία της οργάνωσης στη Σωκράτους. Ο μάρτυρας Γ ήταν παρών σε ιδεολογικές συζητήσεις που γίνονταν στα γραφεία, για το ναζισμό, με ομιλητές συνθηθέστερα τον Ν. Μιχαλολιάκο αλλά και τον Η. Κασιδιάρη και τον Σ. Δεβελέκο.

Ο μάρτυρας ήδη πριν την ενηλικίωσή του είχε λάβει μέρος σε επιθέσεις. Περιέγραψε στο δικαστήριο μία από αυτές. «Ένα βράδυ εγώ, ο Πλαπούτας, ο Κασιδιάρης, ο Ζέρβας, ο Κίμωνας [Παπαδόπουλος], κινήθηκαν στην περιοχή Μεταξουργείο. Σε ένα στενό βρήκαμε αλλοδαπό, του έριξα με σιδηρογροθιά στο πρόσωπο. Ήταν η πρώτη μου φορά, στη συνέχεια γελάγανε 'μπράβο ρε πιτσιρίκο, τώρα ψήνεσαι'».

Επίσης, ο μάρτυρας πήγαινε σε εκπαιδεύσεις σε γυμναστήριο στην Αχαρνών με εκπαιδευτή τον Γ. Γερμενή. Τέλος, όσον αφορά το διάστημα που ο μάρτυρας Γ ήταν μέλος ως ανήλικος, εξήγησε τι είναι το πρόγραμμα Κένταυρος που έχει αναφέρει και ο Β: «Ήταν ένα πρόγραμμα με ομιλίες, χειραγώγηση.. η γνωστή ως 'ζύμωση'. Ιδεολογικά μαθήματα, κατήχηση. Ο Κασιδιάρης είχε αναλάβει τα ιδεολογικά. Μιλάγαμε για τον Χίτλερ, για την περίφημη σπορά των

ηττημένων. Για τον Ρούντολφ Ες. Μάλιστα είχαμε βγάλει σύνθημα: 'Ρούντολφ Ες, στον τάφο σου μην κλαις, εμείς θα αναστήσουμε και πάλι τα SS'». Στο ιδεολογικό έπαιζε ρόλο και ο κατηγορούμενος Χρήστος Παππάς, ο οποίος σε ομιλία του χρόνια αργότερα στη Νίκαια μίλησε για τα ναζιστικά στρατεύματα, ενώ και αυτός προέτρεψε «είστε χρυσαυγίτες, μη μασάτε. Σφάζτε τους». Ο μάρτυρας εξήγησε έτσι ότι η πραγματική ιδεολογία της ΧΑ ήταν και είναι η ναζιστική και δεν πρόκειται απλά για τα «χρόνια της νιότης».

Ο Γερμενής, σύμφωνα με τον μάρτυρα, ήταν αρμόδιος και για τις εκπαιδεύσεις σε ανοιχτούς χώρους, όπως στον Υμηττό και στο Χαϊδάρη. «Τρέξιμο, πάλη, χτυπήματα με μαχαίρι. Μας μάθαιναν ότι το χτύπημα με μαχαίρι στα νεφρά είναι ακαριαίο». Ως εκπαιδευτές σε αυτού του τύπου τα προγράμματα ανέφερε τον Πατέλη, τον Τσακανίκα, τον Δεβελέκο, τον Ζέρβα και τον Κασιδιάρη. Επίσης ο Ρουπακιάς ήρθε αρχικά ως εκπαιδευόμενος και αργότερα εμφανίστηκε ως εκπαιδευτής. «Ο Ρουπακιάς ήρθε όταν άνοιξε η τοπική της Νίκαιας. Μέσα σε έξι μήνες είχε γίνει άλλος άνθρωπος».

Ο μάρτυρας περιέγραψε αναλυτικά και τα όπλα που χρησιμοποιούνταν στις εκπαιδεύσεις. Εκτός από τα καπνογόνα και τις φωτοβολίδες, τα πτυσσόμενα γκλοπ και τα μαχαίρια, στις εκπαιδεύσεις στο Χαϊδάρη

Από το χρυσαυγίτικο πογκρόμ κατά μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας το 2011

υπήρχαν και πιστόλια. Γκλοπ και Κολτ 45άρι ήταν δύο από αυτά που ανέφερε. Τα είχαν στην κατοχή τους ο Κασιδιάρης και ο Πατέλης, ενώ οι εκπαιδευτές γίνονταν σκόπιμα κοντά στο σκοπευτήριο του Χαϊδαρίου για να συγχέεται ο ήχος των πυροβολισμών και να μην κινούν την προσοχή. «Με έμαθαν να στοχεύω στην καρδιά».

Γραφεία Νίκαιας

Με τα εγκαίνια των γραφείων της Νίκαιας τον Ιούνιο του 2012 (η τοπική ήταν σε λειτουργία από το 2011 όπως είπε και ο προηγούμενος μάρτυρας Β και τα γραφεία εγκαίνιαστηκαν αργότερα), ο μάρτυρας άρχισε να συμμετέχει στην τοπική της Νίκαιας. Ήταν μέλος του κλειστού πυρήνα. Ο μάρτυρας Γ ανέφερε μια σειρά από δράσεις στις οποίες είχε λάβει μέρος: νυχτερινή επίθεση σε σπίτι μεταναστών με άνοιγμα πυροσβεστήρα και σοβαρά χτυπήματα με γκλοπ, που θυμίζει την επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες. Ο ίδιος ο μάρτυρας χτύπησε με το γκλοπ του το θύμα του στο σαγόνι. Εκφοβισμός ιδιοκτήτη πλυντηρίου αυτοκινήτων στην Πέτρου Ράλλη για να διώξει τους αλλοδαπούς υπαλλή-

λους του. Χτύπημα τριών αλλοδαπών υπαλλήλων σε βενζινάδικο στην Βάρκιζα. Το τάγμα της Νίκαιας κυκλοφορούσε με τη γνωστή ενδυμασία: «μπλούζα μαύρη της ΧΑ που γράφει στο πίσω μέρος την τοπική, παντελόνι παραλλαγή πόλεως, αρβύλες, τζόκεϊ».

Για την πρώτη επίθεση, σε σπίτι μεταναστών στην πλατεία Αγ. Νικολάου, ο μάρτυρας Γ ανέδειξε ακόμα μια φορά τον κομβικό ρόλο των γραφείων της Νίκαιας: το τάγμα των 15 ατόμων συγκεντρώθηκε εκεί όπου και πήρε οδηγίες από τον Πατέλη για το πού και πώς θα χτυπήσουν και έφυγε αμέσως με δίκυκλα. Στα γραφεία βρίσκονταν και τα όπλα καθώς και ο πυροσβεστήρας. Ο Πατέλης ηγείτο της επίθεσης στο σπίτι των μεταναστών.

Και συνέχισε εξηγώντας για τις επιθέσεις: «Έτσι είχαμε γαλουχηθεί από την ΧΑ. Άλλοι λένε θα πάμε για καφέ, εμείς λέγαμε θα πάμε 'βόλτα'. Αυτό σήμαινε να βρούμε μετανάστες, να τους χτυπήσουμε, να τους εκφοβίσουμε. Εκείνη την περίοδο το κέντρο ήταν πολύ τεταμένο. Με την ταμπέλα των 'αγανακτισμένων πολιτών' που καθοδηγούνταν από τη ΧΑ, γίνονταν επιθέσεις και τραμπουκι-

σμοί».

Για το πογκρόμ του 2011 στο οποίο συμμετείχε είπε: «[Στα γραφεία] ο Κασιδιάρης είπε, παρουσία Λαγού, Παναγιώταρου και Δεβελέκου: 'πάμε να τους γαμήσουμε, πάμε να τους σκοτώσουμε'. Χυθήκαμε στους δρόμους και όποιον βρίσκαμε που δεν ήταν Έλληνας τον χτυπούσαμε με σιδηρογροθιές, τείζερ. Εγώ έπαιρνα εντολές από τον Γερμενή: 'συνταχθείτε. Ό,τι περνάει σφάζεται. Χτυπήστε τους. Φεύγουμε'».

Χαρακτηριστικά ήταν τα λεγόμενά του για την ιεραρχία και την πειθαρχία της οργάνωσης. Όπως και ο μάρτυρας Β, ο μάρτυρας Γ είπε «έτσι λειτουργούσε η Χρυσή Αυγή», ενώ είπε ότι έχει δει το αυθεντικό καταστατικό. Ανέφερε βέβαια και συζητήσεις που άκουγε στην τοπική για πού «δινόταν αναφορά» και από πού έρχονται οι εντολές: «ο Πατέλης ενημερώνει τον Γιάννη [Λαγό], αυτός τον Ηλία [Κασιδιάρη] κι αυτός τον αρχηγό». Χαρακτηριστικά είπε: «Δεν κάνεις τίποτα χωρίς να το μάθει [η ηγεσία]. [...] Το λέγαμε κάθε φορά στα γραφεία, μη γίνει κανά μπραφ χωρίς να το ξέρει ο Λαγός και βρούμε μπελά». Έδωσε στο δικαστήριο και ένα παράδειγμα πειθαρχίας: «Έχει τύχει να φοράμε μπλουζες ΧΑ χωρίς να πηγαίνουμε γραφεία ή να κάνουμε κάτι. Μας είδε ένας γνωστός, το είπε στα γραφεία, μας κάλεσαν για απολογία και μας χτύπησαν. Φοράγαμε τη μπλούζα της ΧΑ χωρίς να έχουμε διαταγή».

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι:

Εφετείο: 15/11, 20/11 και 28/11. Κορυδαλλός: 16/11, 13/11 και 27/11. Μόλις έξι δικάσιμοι και όλες στον Κορυδαλλό ανακοινώθηκαν για τον Δεκέμβριο: 5/12, 6/12, 7/12, 13/12, 15/12, 19/12.

Ο μάρτυρας Β (εξέκρινε στις 9 και ολοκλήρωσε στις 10/11) ήταν μέλος της Χρυσής Αυγής για λίγο πάνω από ένα χρόνο, το 2012, κατά την περίοδο της εκρηκτικής της ανόδου. Αποχώρησε από τη ΧΑ μετά από αφήγηση του Τσακανίκα ότι χτύπησε το κεφάλι ενός μετανάστη «σαν να βάραγε πέναλτι». «Παίζει και να πέθανε», ήταν το πόρισμα του Τσακανίκα σύμφωνα με τον μάρτυρα.

Κεντρικό πρόσωπο σε όλα όσα περιέγραψε ο μάρτυρας ήταν ο κατηγορούμενος πυρηνάρχης Γ. Πατέλης, ο οποίος ερχόταν σε επικοινωνία με τον περιφερειάρχη Γ. Λαγό κι αυτός με τη σειρά του με τον Μιχαλολιάκο, για «οτιδήποτε γινόταν». Οι εντολές ακολουθούσαν την ίδια διαδρομή προς τα κάτω. «Τίποτα δε γινόταν χωρίς εντολή από τον αρχηγό. Έτσι

MARTYΡΑΣ Β: Στοχοποιημένος ο Φύσας

μας έλεγαν στην τοπική».

Σύμφωνα με τον μάρτυρα, οι ομάδες που διατηρούσε η τοπική της Νίκαιας ήταν πέντε: ανοιχτός πυρήνας, κλειστός πυρήνας, 5μελές, ιππώνα, Κένταυρος.

«Είμαστε ναζιστές»

Ο μάρτυρας άνηκε στον ανοιχτό πυρήνα. Συμμετείχε στις δράσεις και τις ιδεολογικές συζητήσεις, τις οποίες ο μάρτυρας συνόψισε στο εξής: «μας λέγανε για τους Εβραίους, ότι όλα είναι ψέματα, ολοκαύτωμα δεν έγινε. [...] Με λίγα λόγια είμαστε ναζιστές». Για να μπει ένα μέλος στην ιδεολογική εκδήλωση έπρεπε

πρώτα να χαιρετήσει ναζιστικά τη σημαία. Ομιλητές ήταν μεταξύ άλλων Λαγός, Κασιδιάρης.

Ο κλειστός πυρήνας ήταν η ομάδα που έκανε τις βίαιες νυχτερινές επιθέσεις φορώντας «τα μαύρα». Ο μάρτυς ήταν υποψήφιος για τον κλειστό πυρήνα. Οι υποψήφιοι είχαν βιβλιário δραστηριότητας το οποίο κρατούσε ο πυρηνάρχης και στο οποίο καταγραφόταν πόσες φορές έχει συμμετάσχει σε ξυλοδαρμούς, αν έρχεται σε δράσεις. Ο μάρτυρας Β χαρακτήρισε τον κλειστό πυρήνα «οι φουσκωτοί του Γιώργου [Πατέλη]».

Το 5μελές ήταν η ηγεσία της τοπικής και

αποτελούνταν από τα στελέχη με αρμοδιότητες. Στο 5μελές της Νίκαιας άνηκαν ο Γ. Πατέλης, ο Γ. Ρουπακιάς, ο Γ. Τσακανίκας (στη θέση του οποίου φαινόταν η κοπέλα του Αναστασία λόγω αιγυπτιακής καταγωγής του (ιδιου), η σύζυγος του Πατέλη, Νίτσα Σκαρπέλη.

Η ιππώνα, που έχει το όνομά της από τα μηχανάκια με τα οποία μετακινείται, είναι ένα από τα γνωστά μηχανοκίνητα τάγματα εφόδου. Ο μάρτυρας είπε μάλιστα ότι ο Πατέλης χρησιμοποιούσε αυτό το τάγμα για τη μεταχείριση πρώην μελών με απειλές και ξυλοδαρμούς.

Συνέχεια στη σελίδα 12

ΣΕΠΟΛΙΑ

Μία μεγάλη αγκαλιά αλληλεγγύης για 90 παιδάκια από την Πακιστανική Κοινότητα άνοιξαν εκατοντάδες δάσκαλοι, γονείς, μέλη αντιρατσιστικών κινήσεων και συλλογικοτήτων, την Κυριακή 12 Νοέμβρη στο 144ο Δημοτικό Σχολείο στα Σεπόλια, όπου φέτος για πρώτη φορά, μετά από απόφαση του δημοτικού συμβουλίου του Δήμου Αθήνας, θα στεγάζεται το σχολείο της Κοινότητας.

Στη συγκέντρωση υποδοχής, την πρώτη μέρα έναρξης των μαθημάτων στο σχολείο, ήταν εκεί με τα πανό τους ο **Σύλλογος Δασκάλων Αριστοτέλης**, η **Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας**, η **ΚΕΕΡΦΑ** και οι τοπικές **Σεπολίων** και **Ν. Ιωνίας**, η **Λαϊκή Συνέλευση Κολωνού-Σεπολίων**, ο **ΣΥΠΡΟΜΕ**, η **Λαϊκή Επιτροπή 4ου Διαμερίσματος του ΚΚΕ**, η **Εργατική Αλληλεγγύη**, η **Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ Α' Αθήνας**, το **Κυριακάτικο σχολείο μεταναστών**. Την κινητοποίηση στήριξαν εκτός από την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **ΛΑΕ**, αλλά και συλλογικότητες του αναρχικού χώρου όπως το **Στέκι Δίστομο**. Καλέσματα-αποφάσεις συμμετοχής στη συγκέντρωση υποδοχής είχαν βγάλει τις προηγούμενες ημέρες δεκάδες Διδασκαλικοί Σύλλογοι και τοπικές ΕΛΜΕ, καθώς επίσης και η ΔΟΕ, η ΑΔΕΔΥ, το Εργατικό Κέντρο Αθήνας, το Σωματείο Εργαζομένων Αττικών και πολλά άλλα. Όλοι μαζί έστειλαν ένα πολύ ηχηρό μήνυμα ότι τα Σεπόλια είναι μια πολυεθνική εργατογειτονιά και δεν χωράνε οι φασίστες και οι ρατσιστές.

Δάσκαλοι και γονείς υποδέχτηκαν τους μικρούς μαθητές με γλυκά και μπαλόνια, ενώ στην αυλή του σχολείου στήθηκε μία μικρή γιορτή

Αγκαλιά αλληλεγγύης

Τα παιδιά της Πακιστανικής Κοινότητας βαδίζουν με τους συμπαραστάτες τους στο σχολείο τους στα Σεπόλια, Κυριακή 12 Νοέμβρη. Κάτω φωτό: Γιορτή υποδοχής τους στην αυλή του σχολείου

υποδοχής. Τα παιδιά καλωσόρισε ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας **Τζαβέντ Ασλάμ** και στη συνέχεια έδωσε το λόγο στη **Μαρία Ηλιοπούλου** Αντιδήμαρχο Παιδείας του Δήμου Αθηναίων, την **Στέλλα Πρωτονοταρίου** δασκάλα η οποία είχε υποστεί διώξεις όταν το 2009, ως διευθύντρια του 132 Δημοτικού Γκράβας διοργάνωσε μαθήματα σε μετανάστες μέσα στο χώρο του σχολείου, τον **Τάκη Κωνσταντακόπουλο** Διευθυντή του 144ου δημοτικού, την **Αλεξάνδρα Ανδρούσου** από την επιστημονική επιτροπή του Υπουργείου Παιδείας για την εκπαίδευση των προσφύγων, τη **Γκέλη Αρώνη** συντονίστρια του υπουργείου Παιδείας για την εκπαίδευση των

προσφύγων, την **Αγγελική Χειμαριού** πρόεδρο του Συλλόγου Γονέων 144ου Δημοτικού, τον **Πέτρο Κωνσταντίνου** Δημοτικό Σύμβουλο Δήμου Αθηναίων, ο οποίος τόνισε ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι να μπορούν τα παιδιά να μαθαίνουν τη γλώσσα τους μέσα στο πρωινό ωράριο και τις Κυριακές να μπορούν να παίζουν μαζί με τα άλλα παιδιά, την

Αρίμπα Νουρ μαθήτρια και την **Ταγκίμπα** εθελόντρια δασκάλα.

Η πρόταση για να γίνει μαζική

συγκέντρωση υποδοχής των παιδιών είχε αποφασιστεί στη σύσκεψη που κάλεσε η Πακιστανική Κοινότητα στις 2/11. Μία εβδομάδα νωρίτερα νεοναζί της Χρυσής Αυγής με το μανδύα των "αγανακτισμένων γονέων" είχαν στήσει καρτέρι στο Μετρό Σεπολίων στα παιδιά και τις γυναίκες της Πακιστανικής Κοινότητας που ετοιμάζονταν να αρχίσουν μαθήματα στο χώρο του 144ου δημοτικού σχολείου. Στη συνέχεια προχώρησαν σε απειλές κατά των εκπαιδευτικών και μάλιστα ως αυτόκλητοι "ελεγκτές του νόμου" ζήτησαν να τους επιδειχτούν έγγραφα του Δήμου με τα οποία παραχωρήθηκε το σχολείο στη Πακιστανική Κοινότητα.

"Ήρθαμε σήμερα εδώ γιατί τις προηγούμενες ημέρες οι χρυσαυγίτες προσπάθησαν να χύσουν το δηλητήριό τους μέσα στο σχολείο και με απειλές στους άλλους γονείς, ενάντια στην απόφαση που πήραν για να έρθουν τα παιδιά της πακιστανικής κοινότητας να φοιτήσουν στο σχολείο", μας είπε η **Άννα** από τη Λαϊκή Επιτροπή του 4ου Διαμερίσματος. "Τους προηγούμενους μήνες είχαν βανδαλίσσει το γήπεδο στα Σεπόλια, που βρίσκεται η φιγούρα του Γιάννη Αντετοκούνμπο. Τους ενοχλεί οποιοσδήποτε είναι διαφορετικού χρώματος και καταγωγής αλλά στην ουσία είναι ενάντια στον εργαζόμενο. Καταδικάζουμε το φασισμό γιατί δε θέλουμε να επικρατεί το μίσος στις γειτονιές μας".

Κατερίνα Θωίδου

ΤΟΠΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΚΕΕΡΦΑ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Τετάρτη 22/11 καφε Αλντεμπαράν 6.30μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Κυριακή 26/11 Δημαρχείο Νίκαιας 6μμ

ΤΡΙΚΑΛΑ

Το Σάββατο 11/11, στα Τρίκαλα πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική πορεία ενάντια στην επίσκεψη του αρχηγού της ναζιστικής οργάνωσης, Μιχαολιάκου. Παρά τη συνεχόμενη βροχή η προσέλευση ήταν μαζική. Εργαζόμενοι, φοιτητές και μαθητές, από όλη τη Θεσσαλία και κυρίως τα Τρίκαλα, διαδήλωσαν από το κέντρο της πόλης μέχρι το ξενοδοχείο όπου γινόταν η ναζιστική σύναξη.

Μέσα στη βδομάδα, το δημοτικό συμβούλιο κάτω από την πίεση της αριστεράς και αντιρατσιστικών κινήσεων της πόλης, τους είχε ανακηρύξει ανεπιθύμητους. Επιπλέον, η Ένωση Συντακτών Θεσσαλίας Στερεάς Ελλάδας και Εύβοιας, ο σύλλογος δασκάλων και νηπιαγωγών, ο σύλλογος εργαζομένων στο Νοσοκομείο Τρικάλων, καθώς και τα περισσότερα σχολεία είπαν ένα μεγάλο όχι στον Μιχαολιάκο.

Σύσσωμοι εκατοντάδες διαδηλωτές ξεκίνησαν από την κεντρική πλατεία με εμπόδιο τον καιρό και φωνάζοντας αντιφασιστικά συνθήματα κατευθύνθηκαν στο ξενοδοχείο το οποίο βρισκόταν έξω από την πόλη. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι οι αστυνομικές δυνάμεις που περιφρουρούσαν τον Μιχαολιάκο ήταν πολύ περισσότερες από τα 70 περίπου άτομα που παρακολούθησαν την φιάστα των νεοναζί. Στο τέλος η πορεία

Τρίκαλα, 11/11

περνώντας από το κέντρο της πόλης κατέληξε με συνθήματα στην πλατεία Ρήγα Φεραίου από όπου ξεκίνησε.

Η ΚΕΕΡΦΑ Βόλου οργάνωσε με πούλμαν την αποστολή από το Βόλο και τη Λάρισα με στόχο να δώσουμε το παρών όσο το δυνατόν περισσότεροι αγωνιστές. Υπήρχε ανταπόκριση και από το Βόλο αλλά και από τα Τρίκαλα. Το γεγονός ότι οι νεοναζί έχουν γραφεία στο κέντρο των Τρικάλων τους δίνει την ευκαιρία να κάνουν τέτοιες εκδηλώσεις στην πόλη. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται να χτίσουμε τέτοια ενωτική αντιφασιστική δύναμη και στα Τρίκαλα με σύνθημα να τους κλείσουμε τα γραφεία και να τους απομονώσουμε από την Θεσσαλία.

Σωτήρης Κτιστόπουλος

ΔΑΦΝΗ

Δεκάδες αντιφασίστες-ριες και αντιρατσιστές-ριες έδωσαν το παρών

την Παρασκευή 10 Νοέμβρη στη συγκέντρωση στη Δάφνη, για να δείξουν την αλληλεγγύη τους στον μικρό Αμίρ και την οικογένειά του. Από νωρίς το απόγευμα, είχε στηθεί μικροφωνική στην πλατεία Καλογήρων, δίπλα στο σταθμό του μετρό, όπου ακούγονταν καλέσματα και πολιτικά τραγούδια και είχε συγκεντρωθεί κόσμος από όλη σχεδόν την αριστερά και από τον χώρο της αναρχίας.

Εκτός από την ΚΕΕΡΦΑ, συμμετοχή με πανό και μούρα-σμα ανακοινώσεων, είχαν η ΛΑΕ, μέλη από την τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μέλη από τοπικά σωματεία εργαζομένων, ο πρώην δήμαρχος Ελληνικού Χρήστος Κορτζίδης, η τοπική δημοτική κίνηση ΜΑΡΙΔΑ, το ΕΕΚ, η ΟΡΜΑ.

Ακολούθησε δυναμική πορεία μέσα από κεντρικούς δρόμους και στενά της πόλης, με πλούσια κουβέντα σε όλη τη διαδρομή με κατοίκους και εργαζομένους της περιοχής και με αντιφασιστικά-αντιρατσιστικά συνθήματα να ηχούν. Μετά από μια μικρή στάση στο σπίτι που έγινε η φασιστική επίθεση πριν λίγες μέρες, καταλήξαμε πάλι στο μετρό. "Ούτε και στη Δάφνη, ούτε και πουθενά! Τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά!"

Ανδρέας Κολλιάρης, ΚΕΕΡΦΑ ΝΟΤΙΩΝ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Την Τετάρτη 15/11 εκδικάζεται στο Εφετείο Αθηνών (Λ.Αλεξάνδρας και Λουκάρεως, 2ος όροφος, αίθουσα Δ80Β), η έφεση του Μιχάλη Γιαννόνγκωνα, στελέχους της Χρυσής Αυγής κατά της Κατερίνας Πατρικίου, δημοτικής συμβούλου Πετρούπολης και μέλους της ΚΕΕΡΦΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ο Μιχάλης Γιαννόνγκωνας ηγετικό στέλεχος της Χρυσής Αυγής, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής, καταδικάστηκε πρωτόδικα σε 2 χρόνια με τριετή αναστολή, για το αδίκημα της διατάραξης κοινής ειρήνης από κοινού, για την επίθεση τάγματος εφόδου της ναζιστικής οργάνωσης στην Πετρούπολη την 8η Οκτώβρη 2011. Εκείνη την ημέρα, ομάδα φασιστών της Χρυσής Αυγής με ρόπαλα και κράνη, σε διάταξη τάγματος, επιτέθηκαν σε μέλη του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που έκαναν εξόρμηση με την εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη και καλούσαν τον κόσμο στην πανεργατική απεργία της 19/10/11. Χτύπησαν 2 άτομα, έναν μαθητή και την Κατερίνα Πατρικίου, τότε δημοτική Σύμβουλο Πετρούπολης με την Ανυπότακτη Πετρούπολη, έσπασαν το τραπεζάκι της εξόρμησης, βρίζοντας και χαιρετώντας ναζιστικά. Το δικαστήριο καταδίκασε τους δύο εκ των κατηγορουμένων και έπαυσε υφ' όρον την ποινική δίωξη για το αδίκημα της διατάραξης κοινής ειρήνης από κοινού για τους υπόλοιπους τρεις.

Διεκδικούμε να μπει τέλος στη δράση των ταγμάτων εφόδου, να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήρια, να πάνε φυλακή όλοι οι δολοφόνοι νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

7 χρόνια στον χρυσαυγίτη Ζέρβα για την επίθεση στον Αλέξη Λάζαρη

Με εξόφθαλμα ψέματα, ούτε το παραμικρό δείγμα μεταμέλειας για τις πράξεις του και με μια χοντροκομμένη προσπάθεια να ξεγελάσει την έδρα, εμφανίστηκε στη δικαστική αίθουσα του Εφετείου το πρωτοπαλικάρο του Μιχαολιάκου Χρήστος Ζέρβας, που την Τετάρτη 8/11 δικάστηκε και καταδικάστηκε σε 7 χρόνια φυλάκιση για τις κατηγορίες της ληστείας και της πρόκλησης επικίνδυνης σωματικής βλάβης εις βάρος του 24χρονου σπουδαστή Αλέξη Λάζαρη έξω από τα κεντρικά γραφεία της ΧΑ στη Μεσογείων στις 31/3/17.

Όση προσπάθεια και αν έκανε για να πείσει για το ψεύτικο άλλοθι, όσους όρκους σε νεκρούς, σε ζωντανούς, σε θεούς και δαίμονες και αν έκανε ο κατηγορούμενος χρυσαυγίτης, υπεύθυνος ασφαλείας των κεντρικών γραφείων της ΧΑ, μετακλητός υπάλληλος του Μιχαολιάκου στη Βουλή, υποψήφιος βουλευτής και υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος Αθήνας στο ψηφοδέλτιο του Κασιδιάρη, δεν ήταν δυνατόν να μπορέσει να σταθεί απέναντι στις ξεκάθαρες καταθέσεις τόσο του ίδιου του Αλέξη Λάζαρη, όσο και των άλλων μαρτύρων που τον αναγνώρισαν χωρίς κανέναν ενδοιασμό.

Μια δολοφονική επίθεση σε δυο χρόνους περιέγραψε ο Αλέξης Λάζαρης κατά την διάρκεια της κατάθεσής του.

“Με κυνήγησαν μέχρι την οδό Παπαδά και εκεί δύο με πέταξαν κάτω και άρχισαν να με χτυπούν. Ξαφνικά σταμάτησαν για λίγο. Τότε ο Ζέρβας ήρθε προς το μέρος μου, με ρώτησε αν είμαι καλά και όταν του απάντησα πως δεν νιώθω καλά, άρχισε να με χτυπάει ακόμα περισσότερο. Δεν μπορώ να ξεχάσω με τίποτα το ειρωνικό χαμόγελό του. Το ίδιο που έχει και εδω σήμερα. Οι άλλοι δύο με άρπαξαν από τους ώμους και προσπάθησαν να με σύρουν προς τα γραφεία τους. Ήμουν τυχερός γιατί περαστικοί άρχισαν να φωνάζουν. Ένας κύριος μεγάλης ηλικίας πήγε να τους σταματήσει και τον έσπρωξαν. Ήταν τότε που ίσως να φοβήθηκαν και αφού μου άρπαξαν την τσάντα, με παράτησαν στη μέση του δρόμου”, ανέφερε ο Αλέξης που με περίσσια δύναμη και παρά τις συνεχείς ειρωνείες από τον χρυσαυγίτη Ζέρβα αναγνώρισε για άλλη μια φορά τον εγκληματία που τον χτύπησε τόσο βαριά.

“Οκτώ μήνες μετά και δεν μπορώ να κάτσω

Εφετείο Αθηνών, 8/11

μπροστά από υπολογιστή, δεν μπορώ να κάνω μπάνιο, ο αυχένas μου έχει πάθει πολύ σοβαρή ζημιά”, εξήγησε ο Αλέξης που γλύτωσε το θάνατο από τύχη, σύμφωνα με τις ιατροδικαστικές εξετάσεις που διαβάστηκαν στο δικαστήριο.

Στο κεφάλι

“Τους έβλεπα να τον κλωτσάνε στο κεφάλι και να του πατάνε με τα τακούνια τον αυχένα και φοβήθηκα πως τα χτυπήματα θα ήταν μοιραία”, ανέφερε στην κατάθεσή της η **Φωτεινή Καραγιωργίου**, νοσηλεύτρια, που γυρνώντας από τη δουλειά της στο νοσοκομείο Σωτηρία είδε να εξελίσσεται μπροστά της όλη η σκηνή της επίθεσης. “Πήρα αμέσως την αστυνομία. Όταν αυτοί προς στιγμή σταμάτησαν να τον χτυπούν, τον τράβηξα δίπλα μου για να δω τα τραύματά του. Λίγα δευτερόλεπτα μετά, ο Ζέρβας ξαναγύρισε. Τον ρώτησε αν είναι καλά και όταν ο Αλέξης του αποκρίθηκε, τον άρπαξε και άρχισε να τον χτυπάει ακόμα χειρότερα. Οι άλλοι δύο τον κράταγαν από τις μασχάλες. Μόλις είπα: «μη φοβάσαι αγόρι μου, έρχεται η αστυνομία», του πήραν την τσάντα και τον άφησαν”, ανέφερε η Φ. Καραγιωργίου.

“Οι χρυσαυγίτες ομολόγησαν πως δεν είχαν κανένα προηγούμενο με το θύμα. Δεν τους ένοιαζε κάποιος συγκεκριμένος. Του ένοιαζε να στείλουν μήνυμα εκδίκησης και εκφοβισμού. Θέλανε ένα θύμα, και αν δεν ήταν ο κόσμος τριγύρω, πολύ πιθανό να τον είχαν σκοτώσει για παραδειγματισμό”, ανέφερε ο **Δημήτρης Ζώτος**, δικηγόρος πολιτικής αγωγής κατά τη διάρκεια της αγόρευσής του.

Αντιφασιστική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε την ίδια μέρα έξω από το Εφετείο. Από νωρίς το πρωί μέλη της “Πρωτοβουλίας για το κλείσιμο των γραφείων της Χ.Α”, της **ΚΕΕΡΦΑ**, φοιτητές και φοιτήτριες της **ΣΓΤΚΣ** που βρίσκεται σε κατάληψη, συνδικαλιστές και μετανάστες, συγκεντρώθηκαν στα δικαστήρια της λεωφ.Αλεξάνδρας, διεκδικώντας την καταδίκη των νεοναζί και το κλείσιμο των κεντρικών γραφείων τους στη Μεσογείων. Χαιρετισμό στη συγκέντρωση απεύθυναν η Β. Χαρχλάυτη εκ μέρους του Συλλόγου ΣΓΤΚΣ ΤΕΙ Αθήνας, ο Κ. Καταραχιάς πρόεδρος του **Συλλόγου Εργαζόμενων Νοσ. Αγ. Σάββα** που συμμετείχε με στάση εργασίας, ο Π. Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ κι ο Τ. Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος “Η Ενότητα”.

Αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης, ο Ζέρβας άσκησε έφεση η οποία έχει ανασταλτική ισχύ και ο καταδικασμένος χρυσαυγίτης αφέθηκε ελεύθερος μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης σε δεύτερο βαθμό, υπό τους όρους της καταβολής εγγυοδοσίας 2.000 ευρώ και εμφάνισης στο Α.Τ. της περιοχής του δύο φορές την εβδομάδα.

Κυριάκος Μπάνος

• Στη φυλακή οδηγείται οριστικά ο **Κ. Κοντομούς**, μέλος του τάγματος εφόδου της Μεταμόρφωσης που το 2012 είχε προχωρήσει σε δεκάδες επιθέσεις σε Πακιστανούς μετανάστες στην περιοχή. Η πρωτόδικη καταδίκη του σε κάθειρξη 13 χρόνων και 4 μηνών διατηρήθηκε στο Εφετείο και είναι πλέον τελεσίδικη.

Πλειοψηφία ήταν οι αντιφασίστες στην αίθουσα του Εφετείου που διεξήχθη η δίκη του χρυσαυγίτη Ζέρβα, με τη μητέρα του Αλέξη, **Μαρία Κασκαρίκα** αλλά και δεκάδες νεολαίους και εργαζόμενους να βρίσκονται για πολλές ώρες στο πλευρό του 24χρονου φοιτητή, όμως σε μια γωνιά και με την προστασία διμοιρίας των ΜΑΤ βρέθηκε για άλλη μια φορά το τάγμα εφόδου της ΧΑ στον Πειραιά. Καθισμένοι όλοι μαζί, μαυροφορεμένοι, φουσκωτοί και βλοσυροί όλη την ώρα ειρωνεύονταν και απειλούσαν προσπαθώντας να τρομοκρατήσουν τον κόσμο και τους μάρτυρες.

Είναι οι ίδιοι που την Τετάρτη 1/11 είχαν βρεθεί στην κεντρική δίκη της ΧΑ στο Εφετείο, είχαν προπηλακίσει και κυνηγήσει κόσμο, ενώ είχαν χτυπήσει και τρεις γυναίκες, μεταξύ αυτών και την δικηγόρο πολιτικής αγωγής στην υπόθεση των αλιεργατών **Ευγενία Κουνιάκη**. Οι πρωτοσέλιδες φωτογραφίες που κυκλοφόρησαν εκείνες τις μέρες αποδεικνύουν τη βαρβαρότητα της επίθεσης από την αγέλη των μαινόμενων χρυσαυγιτών.

Πρόκειται για το τάγμα εφόδου που ηγείται ο **Σωτήρης Δεβε-**

Να συλληφθεί το τάγμα εφόδου του Εφετείου

Λέκος πρώην γραμματέας του Μετώπου νεολαίας της ΧΑ και προσωπικός “οδηγός” του Μιχαολιάκου, το τελευταίο σκληρό κομμάτι μελών που έχει απομείνει στη ΧΑ.

Ο Δεβελέκος δεν τόλμησε να παρευρεθεί στην δίκη του κολητού του Ζέρβα. Όπως επίσης δεν ήταν ανάμεσα στους 25 χρυσαυγίτες που προσήχθησαν για αναγνώριση στη ΓΑΔΑ μετά την επίθεση στην Ε. Κουνιάκη. Είναι προφανές πως, κατά τον προσφιλή τρόπο των χρυσαυγιτών, αμέσως μετά την θρασυδειλη επίθεση στις γυναίκες έτρεξε να κρυφτεί. Μαζί του εξαφανίστηκαν και οι υπόλοιποι δράστες της επίθεσης.

“Η αστυνομία καθυστέρησε πάρα πολύ να τους κάνει προσαγωγή με αποτέλεσμα να βρουν το χρόνο να εξαφανιστούν”, ανέφερε η Ευγενία Κουνιάκη μιλώντας στην ΕΑ. “Το σίγουρο ωστόσο είναι πως τις επόμενες μέρες θα υπάρξουν εξελίξεις στην υπόθεση αφού ήδη κινούνται οι νομικές διαδικασίες για την εξεύρεση των χρυσαυγιτών που μας επιτέθηκαν έξω από το

δικαστήριο, ενώ σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες ξεκινάει και ΕΔΕ για τους αστυνομικούς της ασφάλειας του Εφετείου”.

Ωστόσο το ερώτημα παραμένει. Πώς είναι δυνατόν δυο βδομάδες μετά την βάρβαρη επίθεση στην Ε. Κουνιάκη να μην υπάρχει ούτε μια σύλληψη χρυσαυγίτη; Οι ευθύνες της ΕΛΑΣ και της πολιτικής της ηγεσίας της είναι τεράστιες. Χρυσαιγίτες γνωστοί για την δράση τους στον Πειραιά, με συνεχή παρουσία στη δίκη της ΧΑ (και άρα με καταγεγραμμένα τα στοιχεία και τα πρόσωπά τους) να μην έχουν ακόμα ταυτοποιηθεί και συλληφθεί όπως θα έπρεπε. Η θέση τους δεν είναι στο ακροατήριο να χασκογελούν, να ειρωνεύονται, να απειλούν και να χτυπάνε αλλά δίπλα στους υπόλοιπους “συναγωνιστές” τους, στα ειδώλια των κατηγορούμενων, για να καταδικαστούν όλοι μαζί σαν αυτό που είναι. Μια ναζιστική εγκληματική οργάνωση.

«Η μόνη δύναμη που μπορεί να συντρίψει τη χούντα είναι το μαχητικό μαζικό κίνημα. Να παλέψουμε για το δυνάμωμά του, την οργάνωσή του... Χωρίς καμιά αναγνώριση για 'λύσεις' έξω από το μαζικό κίνημα, χωρίς καμιά παραχώρηση στους αστούς μανουβραδόρους...»

Το παραπάνω απόσπασμα είναι από το άρθρο της **Μαμής** (της παρόνομης εφημερίδας της **Οργάνωσης Σοσιαλιστική Επανάσταση** απ' την οποία προέρχεται το **ΣΕΚ**) με τίτλο «Δεν θα χαρίσουμε τις πολιτικές νίκες του κινήματος στους Καραμανλήδες». Δημοσιεύθηκε τον Απρίλη 1973 αμέσως μετά την κατάληψη στη Νομική της Αθήνας και πριν την κατάληψη του Πολυτεχνείου.

«Η μόνη δύναμη που μπορεί να συντρίψει τη χούντα είναι το μαχητικό μαζικό κίνημα...».

Πόσο αυτονόητο μοιάζει αυτό, αλήθεια, σαραντατέσσερα χρόνια αργότερα. Σήμερα, είναι κοινός τόπος στην εργατική τάξη και τη νεολαία, κόντρα σε όλες τις απόπειρες των δεξιών «αναθεωρητών», ότι τη χούντα την έστειλε μια και καλή στον αγύριστο η εξέγερση του Πολυτεχνείου. Όμως αυτό δεν ήταν καθόλου αυτονόητο τον Νοέμβρη του 1973. Προφανώς για τους «Καραμανλήδες» και όλους τους αστούς πολιτικούς που φοβόνταν το κίνημα εξίσου με τους χουντικούς. Αλλά και πέρα από αυτούς. Οι ηγεσίες των δύο μεγάλων κομμάτων της Αριστεράς μέχρι και την κατάρρευση της χούντας το καλοκαίρι του 1974, όχι μόνο στάθηκαν κόντρα στην κατάληψη του Πολυτεχνείου αλλά την καταδικασαν σαν μια λάθος, καταστροφική ακόμη και «προβοκατόρικη» ενέργεια της επαναστατικής αριστεράς.

Πολιτικές γραμμές

Αυτά στη συνέχεια «χάθηκαν». Έμεινε η κυρίαρχη αφήγηση ότι το Πολυτεχνείο ήταν μια ηρωική στιγμή, ένας κεραυνός εν αιθρία. Η επιμονή στον ηρωισμό του Νοέμβρη υπερπροβάλλεται ενώ οι πολιτικές γραμμές, οι αντιθέσεις και βέβαια τα ίδια τα γεγονότα, αποκρύβονται. Το πώς φτάσαμε σε αυτήν την εξέγερση και μέσα από τι διαδικασίες, αντιθέσεις και γεγονότα, είτε διαστρεβλώνεται είτε αποσιωπάται.

Έχουν αυτά σημασία για το σήμερα; Έχουν είναι η απάντηση. Οι απόγονοι της Χούντας, οι χρυσαυγίτες και όλο τους το συνάφι, μάχονται με λύσσα να κρατηθούν ζωντανοί, στην μεγαλύτερη πολιτική δίκη της μεταπολίτευσης μετά από εκείνη των πραξικοπηματιών την δεκαετία του '70.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ χωρίς ντροπή συμμετέχει στα χειρότερα σχέδια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού του Τραμπ. Τα μνημόνια λιτότητας έχουν απειλήσει και συνεχίζουν να απειλούν ψωμί, παιδεία και ελευθερία.

Το Πολυτεχνείο είναι επίκαιρο σήμερα, γιατί πάνω από όλα, δίνει απαντήσεις στο κρίσιμο ερώτημα που γεννάται μέσα στον κόσμο των αγώνων και της Αριστεράς: Μπορούν να υπάρξουν ανατροπές σήμερα, ποιος, πώς και πότε μπορεί να τις επιβάλει;

Για τον ΣΥΡΙΖΑ, που βρίσκεται στην κυβέρνηση, το μήνυμα του Πολυτεχνείου ιδιαίτερα μετά και την κωλοτούμπα του 2015 περιορίζεται στο «καλούμε ό, τι μπορούμε δεδομένων των δύσκολων συνθηκών».

Άλλες δυνάμεις της Αριστεράς που βρίσκονται σήμερα στην αντιπολίτευση αναζητούν (απέναντι στην πολιτική των μνημονίων) την επικαιρότητα του Πολυτεχνείου σε γραμμές «εθνικής ανασυγκρότησης» - δηλαδή σε γραμμές αναζήτησης συνεργασιών με τους προοδευτικούς «αστούς μανουβραδόρους» της δικής μας εποχής. Για κάποιες άλλες, το μήνυμα του Πολυτεχνείου σηματοδοτεί γενικά την πίστη στην «ταξική πάλη», αλλά η όποια ανατροπή τοποθετείται κάπου στο μακρινό μέλλον λόγω «αρνητικών συσχετισμών δυνάμεων». Πάνω στο ίδιο υπόβαθρο, για κομμάτια της αυτονομίας και της αναρχίας, το σημερινό μήνυμα του Πολυτεχνείου μεταφράζεται σε "συμβολικές ενέργειες" ενάντια στο σύστημα.

Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, το μαζικό κίνημα είναι είτε απών είτε δευτερεύον. Γι' αυτό σήμερα, ο επαναστατικός δρόμος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου έχει να μας προσφέρει περισσότερα διδάγματα από ποτέ, αναδεικνύοντας την ανάγκη για μια αριστερά επαναστατική και ταυτόχρονα οργανικό κομμάτι ενός μαζικού κινήματος, σαν κι αυτό που πέτυχε τις ανατροπές του Πολυτεχνείου και τις κατακτήσεις της Μεταπολίτευσης.

Τα διδάγματα της εξέγερσης

Η εξέγερση του Νοέμβρη ήταν αυθόρμητη. Όμως, η κατάληψη που έγινε το κέντρο της εξέγερσης ήταν η ποσοτική συσώρευση των εμπειριών ενός μαχητικού κινήματος που είχε αναπτυχθεί τα δυο προηγούμενα χρόνια.

Από τα τέλη του '71 - αρχές '72, στα Πανεπιστήμια υπήρχε κινητικότητα, όταν η Χούντα άρχισε να δίνει αόριστες υποσχέσεις για την εκλογή νέων ΔΣ στους συλλόγους (με διαδικασίες που θα έλεγχε η ίδια). Σε σχολές όπως η **Πάντειος**, το **Πολυτεχνείο**, η **Ιατρική**, η **Νομική**, είχαν συγκροτηθεί **Φοιτηκές Επιτροπές Αγώνα** που οργανώνουν τη μάχη ενάντια η συνέλευση και να γίνει πορεία προς το Πολυτεχνείο. Η αστυνομία που είχε περικυκλώσει το Πολυτεχνείο αφήνει τους περισσότερους φοιτητές να μπουν μέσα. Συγκροτείται προσωρινή **Συν-**

Ακολουθήσαν μια σειρά εργατικές κινητοποιήσεις και απεργίες που ταρακουνήσαν τη χούντα. Μέσα στο καλοκαίρι του 1973, σε συνθήκες δικτατορίας, στις 3 του Ιούλη κατεβαίνουν σε απεργία οι εργάτες στον Τύπο με αποτέλεσμα να μην κυκλοφορήσουν για μια μέρα οι εφημερίδες στην Αθήνα. Ακολουθούν οι μεταλλωρύχοι στην Κασσάνδρα. Στις 27 Αυγούστου απεργούν οι οδηγοί στα τρόλεϊ. Στις 19 Σεπτεμβρίου, οι εμπορούπάλληλοι κάνουν μια μεγάλη συγκέντρωση ενάντια στην παράταση του ωραρίου που συνοδεύεται με αιμαχίες με την αστυνομία. Στις 29 Οκτώβρη κατεβαίνουν σε απεργία οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ-ΠΑΠ ενάντια στον χουντικό κανονισμό εργασίας και συνεχίζουν με προκήρυξη 48ωρης για τις 14-15 Νοέμβρη.

Ήδη από τον Ιούνη οι αγρότες στα Μέγαρα είχαν ξεκινήσει το δικό τους αγώνα ενάντια στη χούντα που ήθελε να κατασχέσει τη γη τους για την κατασκευή ενός διωλιστηρίου από ένα κολ-

λητό της εφοπλιστή. Στις 4 Νοέμβρη το μνημόσυνο του Γ. Παπανδρέου συνοδεύτηκε από εκτεταμένες συγκρούσεις με την αστυνομία στο κέντρο της Αθήνας.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, την Τετάρτη 14 Νοέμβρη και ενώ εξελισσόταν συνέλευση της Νομικής, γίνεται γνωστό ότι η αστυνομία χτυπάει φοιτητές στο Πολυτεχνείο. Ένας συνδικαλιστής της Επαναστατικής Αριστεράς από τη Φυσικομαθηματική προτείνει να σταματήσει η συνέλευση και να γίνει πορεία προς το Πολυτεχνείο. Η αστυνομία που είχε περικυκλώσει το Πολυτεχνείο αφήνει τους περισσότερους φοιτητές να μπουν μέσα. Συγκροτείται προσωρινή **Συν-**

Από την ήττα στον ξεσηκωμό

για το ποια πολιτική οδήγησε στην ήττα.

Η **ΕΔΑ** είχε πετύχει να γίνει αξιωματική αντιπολίτευση το 1958, κερδίζοντας το 25%.

Η ηγεσία της, όμως, ακολουθούσε μια στρατηγική μη σύγκρουσης με τους καπιταλιστές και συμμαχιών με κομμάτι της αστικής τάξης. Ήταν αυτή η στρατηγική, που στο όνομα των «ρεαλιστικών συμμαχιών» κήρυττε την «αυτοσυγκράτηση» των αγώνων και την έκανε «ουρά» της **Ένωσης Κέντρου**. Στα Ιουλιανά, η ηγεσία της ΕΔΑ έπαιξε ρόλο πυροσβέστη, δίνοντας τη δυνατότητα στην άρχουσα τάξη να αντεπιτεθεί με το πραξικόπημα.

Η χούντα της 21ης Απρίλη κατάργησε όλες τις δημοκρατικές ελευθερίες. Τα συνδικάτα, οι φοιτητικοί σύλλογοι, μπήκαν κάτω από την «διοίκηση» της Ασφάλειας και των χαφιέδων. Λογοκρισία στις εφημερίδες και σε κάθε μορφή έκφρασης. Παρελάσεις, εμβάτηρια, «Γιορτές της Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων», «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών». Ήταν ένα τρομερό χτύπημα για την Αριστερά. Έστειλε χιλιάδες αριστερούς και συνδικαλιστές στα ξερονήσια και τις φυλακές. Ταυτόχρονα όμως προκάλεσε προβληματισμό και αμφισβήτηση στον κόσμο της –

αναζητούσε αστικές συμμαχίες για “αποκατάσταση της δημοκρατίας”.

Ράγισμα

Ήδη από το 1972, ο «γύψος» που προπαθήσε να βάλει στο κίνημα η χούντα είχε αρχίσει να ραγίζει. Η κατάληψη της Νομικής τον Φλεβάρη του 1973 έδειξε ότι ο αέρας του Μάη του '68 είχε αρχίσει να φυσάει και στην Ελλάδα ενώ ακολούθησαν απεργίες και εργατικοί αγώνες με οικονομικά αιτήματα. Η κρίση άρχισε να φτάνει μέσα στο στράτευμα με την ανταρσία στο Πολεμικό Ναυτικό. Η προοπτική ότι αυτό το ράγισμα θα μετατρέποταν σε έκρηξη έβαζε πίεση στη χούντα να «φιλελευθεροποιηθεί» **ετοιμάζοντας την «ομαλή» μετάβαση σε ένα καθεστώς κοινοβουλευτικό αλλά αυταρχικό και με τους χουντικούς στον έλεγχο.**

Τον Ιούνη του 1973 η χούντα προσπάθησε να βγει από το αδιέξοδο με την «αβασίλευ-

Χούντα”, αλλά και “Κάτω το Κεφάλαιο”, Επανάσταση Λαέ”, “Γενική Απεργία”.

Την επόμενη μέρα 15 Νοέμβρη στο Πολυτεχνείο φτάνουν εργαζόμενοι και νεολαία από όλες τις γειτονίες της Αθήνας. Μέσα στο Πολυτεχνείο οργανώνεται εργατική συνέλευση που καλεί σε γενική απεργία. Στις 16 Νοέμβρη η πολιτικοποίηση έχει κορυφωθεί.

Οικοδόμοι μπαίνουν οργανωμένα στο Πολυτεχνείο. Αγρότες από τα Μέγαρα φτάνουν με το πανό τους. Το Πολυτεχνείο έχει μετατραπεί σε κέντρο αγώνα και σε έμπνευση για το ξέσπασμα κι άλλων αγώνων παντού. Η Χούντα φτάνει στα όριά της. Από το μεσημέρι ελεύθεροι σκοπευτές αρχίζουν να σκοτώνουν κόσμο έξω από το Πολυτεχνείο. Η αυτοσχέδια κλινική που έχει στηθεί μέσα στο κτίριο γεμίζει τραυματίες.

Οι συγκεντρώσεις και τα οδοφράγματα έχουν απλωθεί σε όλη την Αθήνα, από την Αχαρνών ως τους Αμπελόκηπους. Η Χούντα πρέπει να πνίξει το Πολυτεχνείο για να σταματήσει όλη αυτή την έκρηξη. Ειδικές δυνάμεις και τεθωρακισμένα που κατευθύνονται προς το Πολυτεχνείο βρίσκουν μπροστά τους όλο αυτόν τον κόσμο που τους καλεί να σταματήσουν, είτε με εκκλήσεις, είτε με μάχες. Στις 3 το πρωί στις 17 Νοέμβρη ένα τανκ εισβάλει στην κεντρική πύλη. Η Χούντα είχε αποφασίσει να βάψει την εξέγερση στο αίμα. Οι διαδηλώσεις και οι μάχες με την αστυνομία και το στρατό θα συνεχιστούν μέχρι και το βράδυ της 17η Νοέμβρη -και νεκροί θα συνεχίσουν να πέφτουν όλη τη μέρα, οι περισσότεροι από αυτούς μη φοιτητές. Η φοιτητική διαμαρτυρία έχει μετατραπεί σε εργατική εξέγερση.

Μια εξέγερση που καταστέλλεται βίαια αλλά έχει ήδη ανοίξει το δρόμο για την πτώση της χούντας. Μετά το Πολυτεχνείο, η επικράτηση της «σκληρής» πτέρυγας Ιωαννίδη θα οδηγήσει σε μια προσωρινή σκληρυνση του καθεστώτος. Ένα «κύνκειο άσμα» της δικτατορίας που θα κρατήσει μέχρι το καλοκαίρι του 1974 - όταν η αποτυχημένη «φυγή προς τα μπρος» μέσα από το πραξικόπημα του Σαμψών στην Κύπρο θα οδηγήσει στον πόλεμο, στην αποτυχημένη «επιστράτευση της Σαγιονάρας» και στην ήττα από την Τουρκία.

Στη διάρκεια της εξέγερσης του Πολυτεχνείου εξελίχθηκε μια πολιτική μάχη, ανάμεσα στην ρεφορμιστική και στην επαναστατική αριστερά. Το ΚΚΕ και το ΚΚΕ Εσωτερικού θεωρούσαν ότι η κατάληψη του Πολυτεχνείου ήταν μια ριψοκίνδυνη ενέργεια που θα ανέτρεπε την «πορεία ομαλοποίησης».

Οι Φοιτητικές Παρατάξεις του ΚΚΕ -**"Αντί ΕΦΕΕ"** και του **"Ρήγα"** -ΚΚΕ Εσωτερικού, φτάσανε σε σημείο να καλέσουν τα μέλη τους να αποχωρήσουν από την κατάληψη του Πολυτεχνείου από την πρώτη μέρα. Βλέποντας ότι απέτυχαν, Ξαναγύρισαν και δώσανε τη μάχη να μην πάρει η κατάληψη τη χαρακτηρισά της σύγκρουσης με τη Χούντα, αλλά να περιοριστεί σαν μια κινητοποίηση με φοιτητικά μόνο και όχι πολιτικά αιτήματα.

Ύστερα από πολιτικές μάχες που δόθηκαν μέσα στις γενικές συνέλεύσεις του Πολυτεχνείου από μέλη της Επαναστατικής Αριστεράς, απορρίφθηκε η γραμμή της λήξης της κατάληψης. Η συνέλευση αποφάσισε επίσης ότι ο χαρακτήρας του αγώνα γίνεται πολιτικός, στόχος είναι η ανατροπή της δικτατορίας και έκανε κάλεσμα στους εργάτες να στηρίξουν την κατάληψη και να κλιμακώσουν και οι ίδιοι με πολιτική απεργία ενάντια στη Χούντα. Πρόταση των μελών της Αντι-ΕΦΕΕ και του Ρήγα στη Συντονιστική Επιτροπή για υιοθέτηση ψηφίσματος για κάλεσμα για μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας απορρίφθηκε από τη Συντονιστική Επιτροπή.

Αντιπαράθεσεις

Οι πολιτικές αυτές αντιπαράθεσεις ήταν ανοιχτές μέσα στο Πολυτεχνείο και τις τρεις μέρες που κράτησε η κατάληψη αλλά συνέχισαν και μετά τη βίαιη εισβολή. Λίγες εβδομάδες μετά την καταστολή, το φύλλο Νο 8 της Πανσπουδαστικής, της εφημερίδας της Αντι ΕΦΕΕ, δημοσίευσε μία ανακοίνωση με τη μορφή απόφασης της Συντονιστικής Επιτροπής (η οποία είχε τότε διαλυθεί) και κατήγγειλε “...την προσχεδιασμένη εισβολή στο χώρο του Πολυτεχνείου την Τετάρτη 14 του Νοέμβρη, 350 οργανωμένων πρακτόρων της ΚΥΠ... για να δικαιολογήσουν την επαναφορά του στρατιωτικού νόμου και το δυνάμωμα της αιματηρής τρομοκρατίας”. Αντίστοιχα το ΚΚΕ εσ. εκτιμούσε ότι η κατάσταση «γύρισε πίσω στις 21 Απριλίου 1967”.

Η εκτίμηση της ΟΣΕ, της οργάνωσης από την οποία προήλθε το ΣΕΚ, και ενώ μαινόταν η καταστολή του Ιωαννίδη, ήταν στον αντίποδα αυτών των εκτιμήσεων: *«Ο λαϊκός αγώνας του Πολυτεχνείου άνοιξε καινούργια ανώτερη φάση για το κίνημα. Παρ’ όλες τις θυσίες, παρ’ όλο το δολοφονικό όργιο της χούντας, το Πολυτεχνείο ήταν τερνίσια πολιτική νίκη του λαϊκού μας κινήματος και των πρωτοπόρων επαναστατικών δυνάμεων σ’ αυτό...»*.

πάνω στα γκεβαρίστικα πρότυπα του «αντάρτικου» ή θα έρθει από τα κάτω, από το μαζικό κίνημα. Τις απαντήσεις τις έδωσε η εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Διαβάστε επίσης

Κεντροαριστερά: “Νέος φορέας”, παλιά κρίση

Με τη Γεννηματά και τον Ανδρουλάκη να διεκδικούν την προεδρεία του νέου πολιτικού φορέα της κεντροαριστεράς ολοκληρώθηκε ο πρώτος γύρος των «ανοικτών» εκλογών της Κυριακής 5/11. Παρά τις θριαμβολογίες για «μαζική προσέλευση στις κάλπες» η ουσία, όμως, δεν κρύβεται: οι εκλογές έδειξαν ανάγλυφα την έκταση, αλλά και τη συνέχεια, της κατάρρευσης του κεντροαριστερού χώρου όλα τα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης και των μνημονίων.

Το Φλεβάρη του 2004, όταν ο Γιώργος Παπανδρέου εκλέχτηκε πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, 1.000.000 κόσμος συμμετείχε στην «ανοιχτή» ψηφοφορία. Στις εκλογές για πρόεδρο του κεντροαριστερού φορέα την Κυριακή η συμμετοχή μόλις ξεπέρασε τις 200.000 –αριθμός μικρότερος και από τις εσωκομματικές εκλογές του ΠΑΣΟΚ το Μάη του 2012 όταν εκλέχτηκε πρόεδρος ο Βενιζέλος. Η εικόνα της «μαζικής προσέλευσης» την Κυριακή γίνεται ακόμα περισσότερο προβληματική αν πάρουμε υπόψη ότι σύμφωνα με το in.gr το 65% των ψηφισάντων είχαν ηλικία πάνω από 55 χρόνια.

Πού οφείλεται η αποτυχία συσπείρωσης κόσμου, ακόμα και σε μια στοιχειώδη εκλογική διαδικασία;

Από τη μια πλευρά, στο γεγονός ότι όλοι οι υποψήφιοι επιχείρησαν να προβάλουν τους εαυτούς τους ως ικανούς να ηγηθούν μιας ανάκαμψης του χώρου χωρίς να κάνουν την παραμικρή απόπειρα να εξηγήσουν γιατί κατέρρευσε. Σε όλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου κανείς από τους εννιά διεκδικητές του «τίτλου» δεν είπε κουβέντα για το πώς φτάσανε εκεί.

Η πραγματική και ουσιαστική αιτία της κρίσης της σοσιαλδημοκρατίας (που αποτέλεσε και συνεχίζει να αποτελεί το βασικό κορμό της κεντροαριστεράς) βρίσκεται στην πολιτική που ακολούθησε όλα τα προηγούμενα χρόνια –και ιδιαίτερα μετά το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης. Το ΠΑΣΟΚ ταυτίστηκε με την επι-

Ραντεβού Σαμαρά-Γεννηματά τον Ιούνιο του 2015 με στόχο το Μέτωπο του ΝΑΙ στο δημοψήφισμα του Ιούλη

βολή της άγριας λιτότητας των μνημονίων της Τρόικας ΕΕ-ΔΝΤ-ΕΚΤ, την ευθυγράμμιση με τα συμφέροντα των τραπεζιτών και των βιομηχάνων, τη συγκυβέρνηση με τους Σαμαράδες και τους Παπαδήμους. Ταυτίστηκε, επίσης, με τα ρατσιστικά μέτρα ενάντια στους μετανάστες, την ανοχή στα πογκρόμ της Χρυσής Αυγής, την αυταρχική καταστολή, τις αγκαλιές με τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές και τα μαντρόσκυλά τους στην περιοχή μας, όπως το Ισραήλ.

Αυτή η κατρακύλα δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Την ίδια πτωτική πορεία είχαν, στον ένα ή στον άλλο βαθμό, τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα στη **Γαλλία**, την **Ισπανία**, τη **Γερμανία**, την **Ολλανδία** και αλλού, χωρίς να υπάρχουν πουθενά σημάδια ανάκαμψης. Μόνο στη **Βρετανία** υπάρχει ανάκαμψη της επιρροής του **Εργατικού Κόμματος**, αλλά κι αυτό οφεί-

λεται στην ακριβώς αντίθετη αιτία από εκεί που «το ψάχνουν» (όσο «το ψάχνουν») οι διεκδικούντες την προεδρεία της ελληνικής κεντροαριστεράς: στη μέχρι τώρα ριζοσπαστική στροφή του **Τζέρεμι Κόρμπιν** και την αποστασιοποίησή του από τον κεντρώο «τρίτο δρόμο» που βάδιζαν οι προκάτοχοί του στην ηγεσία του κόμματος.

Όλα αυτά όμως άφησαν παγερά αδιάφορους τους υποψήφιους πρόεδρους. Για την ακρίβεια, κανείς και καμιά τους δεν διανοήθηκε καν να αποστασιοποιηθεί, πολύ περισσότερο να καταγγείλει, αυτές τις πολιτικές. Αντίθετα, η προεκλογική εκστρατεία τους περιστράφηκε σε αφηρημένες διακηρύξεις για την ανάγκη «ενός φορέα που χωρούν όλοι οι προοδευτικοί μετριοπαθείς πολίτες», που «θα στείλει μήνυμα ανατροπής»(;) και «θα συγκρουστεί με το σάπιο καθεστώς της αναξιοκρατίας», για

«να μπορέσει επιτέλους η κοινωνία να εκφραστεί αυθεντικά», επειδή «δεν αξίζει στην Ελλάδα η μιζέρια». Άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε, δηλαδή.

Όμως και ίδια η «ποιότητα» των εννιά υποψηφίων δεν θα μπορούσε να είναι περισσότερο απωθητική για όσους και όσες θα έτρεφαν κάποιες ψευδαισθήσεις ότι «κάτι καινούργιο και θετικό μπορεί να προκύψει». Μπορεί ο **Γ. Παπανδρέου** και ο **Ε. Βενιζέλος** να μην βρίσκονταν στη λίστα, αλλά από τους εννιά, όσοι δεν ήταν κυριολεκτικά ανύπαρκτοι και δεν είχαν απολύτως τίποτα να πουν, οι υπόλοιποι είχαν «βεβαρημένο ιστορικό»: σαν υπουργοί (**Γεννηματά**, **Ραγκούσης**, **Μανιάτης**), ευρωβουλευτές (**Ανδρουλάκης**, γραμματέας του ΠΑΣΟΚ επί Βενιζέλου), δήμαρχοι (**Καμίνης**) ή «αντιπολιτευόμενοι» από τα δεξιά (**Θεοδωράκης**). Όλοι, ο καθένας από το πόστο του, είχαν συνεισφέρει στην υλοποίηση των μνημονίων. Όλοι κατά διαστήματα έχουν δηλώσει πως είναι «ανοικτοί σε συμμαχικές κυβερνήσεις» και προς τις δυο πλευρές. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ο Μητσοτάκης έγραψε στο twitter για το «πόσο ειλικρινά χάρηκε» με τέτοιες «ανοικτές συμμετοχικές διαδικασίες που είναι οξυγόνο για τη δημοκρατία».

Η πραγματικότητα είναι ότι σε μια περίοδο που η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου αναζητά μια αριστερή εναλλακτική απέναντι στη δεξιά κατρακύλα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η προοπτική ενός κεντροαριστερού φορέα που θα συμβάλει σαν τσόντα είτε του Μητσοτάκη είτε του Τσίπρα για την επιβολή της ίδιας πολιτικής, δεν συγκινεί παρά ελάχιστους. Σε αυτές τις αριστερές αναζητήσεις, οι διεκδικούντες την «ανάκαμψη της κεντροαριστεράς» δεν έχουν να πουν και να προσφέρουν τίποτα ούτε για το πριν, ούτε για το μετά. Γι' αυτό και αδυνατούν να συσπειρώσουν τον κόσμο και στο τώρα.

Κώστας Πίπτας

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α. Στοχοποιημένος ο Φύσσας

Συνέχεια από τη σελίδα 7

Η συγκεκριμένη ομάδα βρέθηκε και στο σπίτι του μάρτυρα, μετά την αποχώρησή του. Οι Κένταυροι είναι ομάδα ιδεολογικής κατήχησης ανηλίκων, υπεύθυνος της οποίας ήταν, σύμφωνα με τον μάρτυρα, ο Τάσος (πιθανά ο κατηγορούμενος **Μιχάλαρος**).

Τα γραφεία της Νίκαιας ήταν κεντρικά σε όλες τις δράσεις. Είτε στις συγκομιδές τροφίμων, ρούχων και παιχνιδιών για «διανομή» (στην πραγματικότητα κατέληγαν σε πάγκους στις λαϊκές από τους οποίους έπαιρναν ποσοστά), είτε στην αποθήκευση όπλων, κυρίως τα στυλιάρια και τα μαχαίρια, είτε στις ιδεολογικές και σωματικές εκπαιδεύσεις, είτε στην προετοιμασία των νυχτερινών επιθέσεων. Όλες οι επιθέσεις ξεκινούσαν

με sms που καλούσε στα γραφεία. Οι δράσεις δεν κατονομάζονταν στο μήνυμα, αλλά διευκρινιζόταν η ενδυμασία. Με διακριτικά ΧΑ και παραλλαγή, ή με μαύρες μπλούζες και στρατιωτικά παντελόνια.

Η τοπική είχε πολύ καλές σχέσεις με το ΑΤ της περιοχής, μέσω του αστυνομικού **Δ. Γιοβανίδη**. Μέλος της ΧΑ και κοντινός με τον Πατέλη, τους ειδοποι-

ούσε για ελέγχους στα γραφεία που όπως είπε ο μάρτυς ήταν πάντα «μιλημένοι» ώστε να προλάβουν να κρύψουν τα όπλα οργανωμένα. Σε μια περίπτωση που ο Πατέλης βρισκόταν στο τμήμα για ξυλοδαρμό, ο Γιοβανίδης κανόνισε έτσι ώστε «να φύγει. Ούτε δικογραφίες ούτε τίποτα».

Ο μάρτυς αναφέρθηκε και στην προσπάθεια που έκανε η ΧΑ να πάρει

στον έλεγχό της την προστασία των μαγαζιών της περιοχής με ξυλοδαρμούς και άλλες επιθέσεις, καθώς και στις εκπαιδεύσεις σε Σαλαμίνα, Εύβοια, Μαλακάσα και Πάρνηθα.

Για τον **Πάυλο Φύσσα** και ο μάρτυρας Β, όπως και ο Α που ολοκλήρωσε την κατάθεσή του κατά την 196η δικάσιμο (8/11), πιστεύει ότι ήταν στοχοποιημένος, έχοντας ακούσει τις σχετικές συζητήσεις στην τοπική. Ίδια άποψη έχει και ο μάρτυρας Γ, που ξεκίνησε την κατάθεσή του στις 13/11: «Γνωρίζαμε ότι ήταν στόχος ο Πάυλος Φύσσας. Αρκετό χρονικό διάστημα. Τουλάχιστον 3-4 μήνες απ'όσο γνωρίζω εγώ. Μας έλεγαν ότι αυτός και οι φίλοι του έχουν στοχοποιηθεί δικούς μας. Ο Πατέλης, ο **Καζαντζόγλου**, ο Τσακανίκας, ο Ρουπακιάς [το συζητούσαν]».

Α.Φ.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίπτας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κουβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatik@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

fax: 2105227177

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Οι εκδηλώσεις συνεχίζονται παντού

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Περίπου 80 άτομα συμμετείχαν στην ημερίδα που πραγματοποιήσε το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα στη Θεσσαλονίκη, για τη συμπλήρωση των εκατό χρόνων από τη Ρώσικη Επανάσταση. Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν με προβολή βίντεο και ξενάγηση στο χώρο του Εργατικού Κέντρου, που είχε στηθεί έκθεση με έργα της Ρώσικης Πρωτοπορίας. Η Σόνια Κωτίδου έκανε μια αναδρομή στα διάφορα καλλιτεχνικά ρεύματα της περιόδου, εξηγώντας κάποια από τα βασικά χαρακτηριστικά τους.

Ο κύκλος των συζητήσεων άνοιξε με θέμα «Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης». Την εισήγηση του Πάνου Γκαργκάνα ακολούθησε κουβέντα με μεγάλη συμμετοχή και πολλά ερωτήματα γύρω από τα όσα σηματοδότησε η νικηφόρα σοσιαλιστική επανάσταση και την κατάσταση της εργατικής τάξης σήμερα. Πολλές από τις τοποθετήσεις στάθηκαν σε παραδείγματα γύρω από ζητήματα που αφορούσαν τις μεγάλες αλλαγές και τις τομές που έφερε ο Κόκκινος Οκτώβρης στην καθημερινότητα των ανθρώπων: την άμεση λήξη του πολέμου, το άπλωμα της δημοκρατίας στους χώρους δουλειάς, την αναγνώριση του δικαιώματος αυτοδιάθεσης των εθνοτήτων που υπέφεραν από τον μεγαλόρωσκο εθνικισμό,

Η Μαρία Στύλλου (φωτό πάνω) και ο Γιάννης Μπόλης ήταν εισηγητές στη Θεσσαλονίκη

την προσπάθεια να χτυπηθεί με αποφασιστικό τρόπο η σεξιστική και ρατσιστική καταπίεση.

Πλούσια ήταν η κουβέντα που έγινε για τη Ρώσικη Πρωτοπορία και την άνθιση της καλλιτεχνικής δημιουργίας. Ο ιστορικός τέχνης Γιάννης Μπόλης, παρουσίασε και σχο-

λίασε ένα πανόραμα από τα σημαντικότερα έργα της περιόδου. Ο Γιώργος Γιαννόπουλος, εκδότης του περιοδικού Ένεκεν, στάθηκε περισσότερο στα πολιτικά χαρακτηριστικά της παραπάνω διαδικασίας. Πατώντας πάνω στην παράδοση του επαναστατικού μαρξισμού, αναφέρθηκε

στον τρόπο που η τέχνη μπορεί να λειτουργήσει απελευθερωτικά, ως μια κοινωνική πράξη, στον αντίποδα της καπιταλιστικής λογικής που προσβλέπει σε μια δημιουργία που στερείται οποιασδήποτε κοινωνικής αναφοράς και λειτουργεί αποκλειστικά και μόνο ως εμπόρευμα.

Πέρα από τα όσα σημαντικά ανέφεραν οι εισηγητές, στην κουβέντα που ακολούθησε έγινε αναφορά στο ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο μέσα στο οποίο έλαβαν χώρα οι παραπάνω εξελίξεις και πιο συγκεκριμένα τις μεγάλες επιστημονικές και τεχνολογικές ανακαλύψεις, τον κοινωνικό αναβρασμό που έχει προκαλέσει ειδικά το ξέσπασμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά και την τομή που σηματοδοτεί σε καλλιτεχνικό επίπεδο η έννοια της αφαίρεσης και το πέρασμα σε μη αναπαραστατικές μορφές τέχνης.

Η επόμενη συζήτηση ήταν αφιερωμένη στο ερώτημα "Πώς χάθηκε η επανάσταση". Έγινε συζήτηση για τους λόγους που οδήγησαν στην ήττα της και την επικράτηση του σταλινισμού. Τέλος, το μονοήμερο έκλεισε με τα διδάγματα που αφήνει σαν παρακαταθήκη η επανάσταση του 1917 στους αγώνες που δίνουμε σήμερα. Την εισήγηση έκανε η Μαρία Στύλλου και με τις παρεμβάσεις που ακολούθησαν οι τοποθετήσεις συνολικά έφτασαν τις τριάντα εφτά! Πραγματικά πλούσια συζήτηση.

Γιάννης Μήτζις

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Με τη συμμετοχή αγωνιστών και αγωνιστριών από μια σειρά εργατικούς χώρους και όλο το φάσμα της αριστεράς πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 11 Σεπτεμβρίου η εκδήλωση του ΣΕΚ για τα 100χρονα της Ρώσικης Επανάστασης στην Αλεξανδρούπολη. Ανάμεσά τους εργαζόμενοι σε εργοστάσια της περιοχής και το νοσοκομείο της πόλης, σύντροφοι και συντρόφισσες από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τη ΛΑΕ, πρώην μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που παραμένουν στους αγώνες και τα κινήματα.

Αμέσως μετά την εισήγηση, που έκανε ο Τάσος Αναστασιάδης, ακολούθησε πλούσια συζήτηση για την Οκτωβριανή Επανάσταση και τα διδάγματά της στο σήμερα. Κοινός τόπος όλων των τοποθετήσεων η ανάγκη να συνεχιστούν τέτοιες συζητήσεις το επόμενο διάστημα που να ανοίγουν τα μεγάλα πολιτικά θέματα, είτε τα τρέχοντα μέτωπα πάλης είτε τα ζητήματα της ιστορίας του εργατικού κινήματος. Το ΣΕΚ θα ανταποκριθεί σε αυτό το κάλεσμα με συστηματικό τρόπο.

Γιώργος Μποτσίδης

Πετυχημένο ήταν το μονοήμερο του ΣΕΚ για τα 100 χρόνια από τη Ρώσικη Επανάσταση που πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 12/11 στο Εργατικό Κέντρο της Ξάνθης με τη συμμετοχή εργατών, εκπαιδευτικών, μαθητών, φοιτητών, αγωνιστών από όλη την αριστερά όπως τη Λαϊκή Ενότητα Ξάνθης και Κομοτηνής. Ο χώρος είχε διακοσμηθεί με έκθεση από έργα της Ρώσικης Πρωτοπορίας ενώ πριν τις συζητήσεις έγινε προβολή βίντεο με τα γεγονότα της Ρώσικης Επανάστασης από τον Φλεβάρη στον Οκτώβρη του 1917.

Στην πρώτη συζήτηση, που αφορούσε τη σχέση του επαναστατικού κόμματος με την εργατική τάξη, ο ομιλητής Τάσος Αναστασιάδης παρουσίασε σε όλες της τις διαστάσεις την αυτενέργεια των μαζών σε συνθήκες πολέμου και ακραίας εξαθλίωσης, αλλά και την αποφασιστική σημασία της καθαρής στρατηγικής και της ευέλικτης τακτικής των Μπολσεβίκων που οδήγησαν στην ιστορική νίκη του Οκτώβρη. Στη συζήτηση που ακολούθησε τέθηκε το ζήτημα της στάσης των αγροτών και των μικροαστικών στρωμάτων, που ήταν το μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού στη Ρωσία του 1917.

Η δεύτερη συζήτηση για τα "Διδάγματα του Οκτώβρη Σήμερα", ανέδειξε την επικαιρότητα της επαναστατικής παράδοσης που και τότε έρχονταν αντιμέτωπη με τις κυρίαρχες αντιλήψεις στην αρι-

ΞΑΝΘΗ

στερά, και συγκεκριμένα της χρεοκοπημένης Β' Διεθνούς. Ο "υπεριμπεριαλισμός" και η "ομαλή μετάβαση" στο σοσιαλισμό ήταν οι θεωρίες μιας αριστεράς που εκείνη την εποχή στήριξε τους "δικούς της" ιμπεριαλιστές στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και έγινε σωσίβιο της κρίσης του καπιταλισμού, ιδιαίτερα απέναντι στο συγκλονιστικό διεθνές αντίκτυπο που είχε η επανάσταση στη Ρωσία.

Στη συζήτηση που ακολούθησε εκφράστηκε η άποψη ότι υπάρχει κάμψη των οικονομικών αγώνων σήμερα, σημάδι μιας γενικότερης υποχώρησης της ταξικής πάλης. Ζούμε όμως σε μία περίοδο που ο κόσμος συνεχίζει να αναζητά εναλλακτική στα αριστερά της θλιβεράς πραγματικότητας της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, ακριβώς επειδή δεν έχει σταματήσει να δίνει μάχες, οικονομικές και πολιτικές. Αυτό σημαίνει δυνατότητες για την επαναστατική αριστερά. Χρειαζόμαστε την ενότητα στη δράση και τη στήριξη των οικονομικών και πολιτικών αγώνων που έχουμε μπροστά μας, που είναι το εφελτήριο της αυτοπεποίθησης της εργατικής τάξης. Χρειαζόμαστε όμως και το ιδεολογικό ξεκαθάρισμα και το χτίσιμο ενός μαζικού επαναστατικού κόμματος που θα οδηγήσει την τάξη στη νίκη, όπως οι Μπολσεβίκοι τον Οκτώβρη του '17.

Παντελής Αποστολίδης

Εκδηλώσεις

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΒΟΛΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/11

Θόλος (πανεπιστήμιο) 7μμ – 10μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Γιάννης Σηφακάκης

ΠΑΤΡΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/11

ΕΒΕ 6μμ – 9μμ (Αράτου 21, πλ. Όλγας)
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Πέτρος Κωνσταντίνου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/11

Συνεδριακό Κέντρο Περιφέρειας, στοά Σαρκά, 6μμ – 9μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Κώστας Πίττας

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/11

Εργατικό Κέντρο 5μμ – 9μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Πάνος Γκαργκάνας
Τα διδάγματα του Οκτώβρη σήμερα
Μαρία Στύλλου

ΧΑΝΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/11

Εργατικό Κέντρο 5μμ – 9μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Πάνος Γκαργκάνας
Τα διδάγματα του Οκτώβρη σήμερα
Μαρία Στύλλου

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΤΑ

1917 – 2017: Με τη φλόγα της Επανάστασης – Η επικαιρότητα του Οκτώβρη σήμερα

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11

Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Άρτας

Ομιλητές: Λεωνόρος Μπόλαρης, ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Οργανώνεται από ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΛΑΕ

Εκδηλώσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ο Οκτώβρης του '17 και το αίτημα της επανάστασης στο σήμερα

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11, 6μμ

MAX (Πολυτεχνείο)

Ομιλητές: Charlie Kimber, SWP-Βρετανία
Patrick Le Moal, NPA-Γαλλία
Albert Homs, ENDAVANT/CUP-Καταλωνία
Μαρία Στύλλου, "ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ"
Παναγιώτης Μαυροειδής, ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Συντονίστρια:

Δέσποινα Κουτσούμπα, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Θα ακολουθήσουν οργανωμένες παρεμβάσεις

ΠΕΜΠΤΗ 16/11, 7μμ

Πολυτεχνική ΑΠΘ

Ομιλητές: Γιώργος Ρηγόπουλος, μέλος ΚΣ Θεσσαλονίκης ΑΝΤΑΡΣΥΑ,
Φύλλια Πολίτη, ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ,
Άγγελος Χάγιος, ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Συντονίστρια: Βούλα Τάκη, ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ανοιχτή επιστολή του Π. Κωνσταντίνου στον πρέσβη του Πακιστάν

Κύριε πρέσβη του Πακιστάν στην Ελλάδα, Χαλίτ Ουσμάν Καίσερ,

Απειλή για τους ντόπιους και τους μετανάστες αποτελεί κάθε βήμα νομιμοποίησης της υπόδικης ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής και ξεπλύματος της δολοφονικής της δράσης, η οποία κλιμακώθηκε τελευταία με τις απανωτές ρατσιστικές επιθέσεις στον Ασπρόπυργο, την επίθεση κατά της δικηγόρου Ευγενίας Κουνιάκη από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής, τις απειλές κατά της λειτουργίας του σχολείου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος “Η Ενότητα” στο 144ο δημοτικό, τις οποίες καταδίκασε ο Δήμος Αθήνας.

Δεν είναι απειλή το αντιφασιστικό κίνημα που χρόνια τώρα λειτουργώντας ως ασπίδα αλληλεγγύης υπερασπίστηκε την ζωή, την εργασία και την αξιοπρέπεια χιλιάδων μεταναστών ενώ βρέθηκε στη πρώτη γραμμή της

αντίστασης στις επιθέσεις των νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

Προσβολή

Αποτελούν προσβολή για την συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού οι συναντήσεις σας με τα υπόδικα στελέχη της νεοναζιστικής Χρυσής Αυγής, με τους δολοφόνους του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν, με εκείνους που διεύθυναν τα τάγματα εφόδου χτυπώντας και μαχαιρώνοντας εκατοντάδες μετανάστες από το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές, την Αφρική.

Σε αυτή τη χώρα, η Βουλή ψήφισε την διακοπή της κρατικής επιχορήγησης στους νεοναζί και ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος δεν προσκαλεί τον αρχηγό τους στις συναντήσεις των πολιτικών κομμάτων. Το αντιφασιστικό κίνημα μάχεται για να μπουν στη φυλακή οι δολοφόνοι νεο-

ναζί της Χρυσής Αυγής, να διαλυθούν τα τάγματα εφόδου.

Συνεργαζόμαστε με την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος “Η Ενότητα”, την οποία στηρίξαμε απέναντι στις διώξεις του προηγούμενου πρέσβη που μετέτρεψε την πρεσβεία σε κέντρο διαφθοράς. Η δράση της αποτελεί υποδειγματική λειτουργία φορέα που υπερασπίζεται με σύνεση και αποφασιστικότητα τα δικαιώματα όλων των μεταναστών στην Ελλάδα διαχρονικά. Η ενίσχυσή της είναι δύναμη για τη δημοκρατία στην Ελλάδα και διεθνώς.

Η ασπίδα αλληλεγγύης για τα θύματα των ρατσιστικών επιθέσεων είναι η δράση του αντιφασιστικού κινήματος και όχι βέβαια οι προσκλήσεις για συμμετοχή στις εκδηλώσεις σας των ενόχων για τις επιθέσεις αυτές, των υπόδικων στελεχών της Χρυσής Αυγής.

*Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής
KEEPΦΑ, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας*

ΛΕΣΒΟΣ Όχι άλλα νεκρά παιδιά - Άσυλο στους πρόσφυγες

Την Πέμπτη 9 Νοέμβρη ένα κοριτσάκι 12-13 χρονών βρέθηκε πνιγμένο στις ακτές της Λέσβου κοντά στο Μανταμάδο. Την Παρασκευή 10 Νοέμβρη ξεβράστηκε ένα νεκρό αγόρι παρόμοιας ηλικίας. Το πρωί του Σαββάτου 11 Νοέμβρη στην ίδια περιοχή εντοπίστηκε ακόμα ένα πτώμα παιδιού.

Οι «αρχές» δεν έχουν ακόμη βρει τα στοιχεία των πνιγμένων παιδιών ενώ δεν έχει δηλωθεί εξαφάνιση από κάποιο αρμόδιο φορέα. Αλλά δεν θέλει και πολύ να συμπεράνει κανείς ότι πρόκειται για τα θύματα ενός ακόμη ναυαγίου στην παράνομη θαλάσσια προσφυγική οδό της Λέσβου.

Στα ΜΜΕ η είδηση πέρασε στα ψιλά. Τι θα είχε συμβεί άραγε αν ένα πτώμα παιδιού ξεβραζόταν κάθε μέρα σε κάποια ακτή της Αττικής, στις όχθες του Σηκουάνα ή του Τάμεση;

Και αν αυτό είναι το ένα σκέλος της εγκληματικής πολιτικής της ΕΕ και της κυβέρνησης, το άλλο είναι η κατάσταση στα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών.

Σε συγκέντρωση καλούσαν το μεσημέρι της Τρίτης 14/11 στο

Κέντρο Κράτησης της Μόριας, οι πρόσφυγες, αρκετοί από αυτούς απεργοί πείνας, που βρίσκονται πάνω από τρεις βδομάδες στην πλατεία Σαπφούς απαιτώντας άσυλο και να κλείσουν τα στρατόπεδα.

Όπως καταγγέλλει σε ανακοίνωσή του ο **Συντονισμός Λέσβου για το προσφυγικό – μεταναστευτικό**: «Η υγεία των απεργών πείνας όσο περνούν οι μέρες χειροτερεύει κι εμφανίζουν ήδη σοβαρά συμπτώματα εξάντλησης. Επιπλέον οι αγωνιζόμενοι πρόσφυγες δέχονται σχεδόν καθημερινά διαφόρων ειδών επιθέσεις μπροστά στα μάτια των στελεχών της Αστυνομικής Διεύθυνσης Λέσβου. Χαρακτηριστικά παράδειγματα είναι τα δύο περιστατικά που έγιναν την προηγούμενη βδομάδα.

Την Τετάρτη 9/11 ο αντιδήμαρχος Λέσβου Γιώργος Κατζανός προχώρησε σε τραμπούκικες ενέργειες ξηλώνοντας τα πανό διαμαρτυρίας και συγχρόνως επιτέθηκε στους πρόσφυγες ανάμεσα στους οποίους υπήρχαν και οι απεργοί πείνας».

Ψευτοδημοσκόπηση - σκάνδαλο στα Βριλήσσια

Ψευτοδημοσκόπηση – σκάνδαλο με στόχο το φακέλωμα των δημοτών με βάση τις πολιτικές τους πεποιθήσεις κατήγγειλε ο Ορέστης Ηλίας, δημοτικός σύμβουλος στα Βριλήσσια και μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του τοπικού πυρήνα του ΣΕΚ.

Όπως δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη “πληροφορηθήκαμε από κατοίκους της γειτονιάς μας, ότι διεξήχθη δημοσκόπηση από ανύπαρκτη εταιρεία δημοσκοπήσεων η οποία προσπάθησε να ‘φακέλωσει’ τους δημότες για τις πολιτικές τους πεποιθήσεις.

Η εταιρεία ρωτούσε για την ποιότητα του πρασίνου, της καθαριότητας του Δήμου και κατέληγε στο ερώτημα «ποιόν δήμαρχο ψηφίσατε και ποιον προτιμάτε να ψηφίσετε στις επόμενες εκλογές».

Το σκάνδαλο όμως προκύπτει από το γεγονός ότι η ‘εταιρεία’ προσπαθούσε να συλλέξει τα ονόματα των ερωτηθέντων και σε πολλές περιπτώσεις ήξεραν εκ των προτέ-

ρων ποιον/α καλούσαν.

Καταγγελίες

Μετά τις καταγγελίες το ζήτημα άνοιξε και στην τελευταία συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου (6/11) με ερωτήσεις προς την διοίκηση αν έχει σχέση ή γνωρίζει από που προέρχεται η συγκεκριμένη δημοσκόπηση. Η απάντηση ήταν η πλήρης άγνοια και μια προσπάθεια να λήξει το θέμα άμεσα. Σε αυτό το σημείο προτείναμε να πάρει πολιτική απόφαση το ΔΣ ώστε να ελεγχθεί νομικά το ζήτημα. Η απάντηση της διοίκησης ήταν κάθεται αντίθετη στην λήψη τέτοιας πολιτικής απόφασης και μια δήθεν υπόσχεση ότι προσωπικά ο δήμαρχος θα κινηθεί νομικά.

Η πολιτική μας τοποθέτηση στο ΔΣ ήταν ότι από όπου και αν προέρχεται η δημοσκόπηση-φακέλωμα, είτε από την νυν διοίκηση (προσκειμένη σε ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ) είτε από την πρώην (προσκειμένη σε ΝΔ), είναι μια

απέλπιδη προσπάθεια να φτιάξουν ψηφοθηρικές λίστες αυτοί που έχουν διαλύσει τις κοινωνικές δομές του Δήμου, που έχουν κατασπαταλήσει εκατομμύρια σε εργολαβίες με ιδιώτες και σε προγράμματα ψευτο-ανακύκλωσης της ΕΕ.

Την ίδια ώρα που δεν φτιάξει ακόμα 3ο Λύκειο στα Βριλήσσια, ετοιμάζουν υπερεργολαβία εκατομμυρίων ευρώ και διάρκειας 10 χρόνων για το κυκλοφοριακό. Ήδη έχουν σπαταλήσει 100.000 ευρώ για την μελέτη αυτού του έργου και ούτε σκέψη για να επαναλειτουργήσει η δημοτική συγκοινωνία που έχει καταργήσει η προηγούμενη διοίκηση. Στην ίδια συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου φέρνουν απόφαση για μείωση 5% των δημοτικών τελών σε μια προσπάθεια να δείξουν φιλολαϊκό πρόσωπο αλλά αυτό που κρύβουν είναι ότι έχουν αυξήσει συνολικά κατά 40% τον ΦΗΧ (Φόρος Ηλεκτροδοτούμενων Χώρων)”.

Ψηφοδέλτια αντίστασης σε ΔΣΑ και ΔΣΘ

Στις 26 και 27 Νοέμβρη 2017 διεξάγονται οι εκλογές στο **Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών** όπου συμμετέχει το ψηφοδέλτιο **«Εναλλακτική Παρέμβαση- Δικηγορική Ανατροπή – Αριστερό Ενωτικό Ψηφοδέλτιο»**.

Όπως αναφέρεται ανάμεσα σε άλλα στην ανακοίνωση του ψηφοδελτίου: «Σχηματίζουμε ενωτικό ψηφοδέλτιο με συναδέλφους που αντιπροσωπεύουν κάθε πτυχή μιας αγωνιστικής ριζοσπαστικής διάθεσης στο δικηγορικό κόσμο, συναδέλφους που έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή των αγώνων από παλιά μέχρι και σήμερα, συναδέλφους που είναι μισθωτοί και αυταπασχολούμενοι καθημερινοί αγωνιστές της υπεράσπισης των δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας. Επιδιώκουμε να σχηματίσουμε ανεξάρτητη, ριζοσπαστική, αποφασιστική φωνή μέσα στο Δικηγορικό Σύλλογο της Αθήνας, έναν ανανεωμένο, μαζικό αριστερό χώρο, με ριζοσπαστικό πρόσημο στη στρατηγική άποψη και στις τακτικές επιλογές, κόντρα στη σιωπή του δ.σ. και τον αυταρχισμό των προέδρων...»

Στο ψηφοδέλτιο (χωρίς υποψήφιο πρόεδρο) συμμετέχουν οι: Ασπρογέρακας Κωνσταντίνος, Βλάχος Γιώργος, Βουρεκάς Μιχάλης, Γεωργιάκης Θεόφιλος, Ζερβού Δανάη, Θεοδωρόπουλος Σαράντος, Καμπαγιάννης Θανάσης, Καψή Νικολέτα, Κολοβός Παναγιώτης, Κουνιάκη Ευγενία, Κουρτζής Κωνσταντίνος, Κυρούδη Δώρα, Λιναρδάκη Δήμητρα, Μοσχοχωρίτου Όλγα, Πατρικουνάκος Πατρίκιος, Σαραφιανός Δημήτρης, Σεραφείμ Αγγελική, Σταυροπούλου Μαργαρίτα, Στεντούμη Ιωάννα, Συμεωνίδης Θεόδωρος, Τριανταφυλλοπούλου Τότα, Τριμπόνιας Βαγγέλης, Τσίχλη Μαριάννα και Τσούτσουβας Γιώργος.

- Εκλογές γίνονται την ίδια ημερομηνία και στο **Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης**. Στο ψηφοδέλτιο αγώνα, ρήξης και ανατροπής της **Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης** υποψήφιος πρόεδρος είναι ο Ζήσης Κλεισιάρης και υποψήφιοι σύμβουλοι οι: Αγγελάκη Χρυσούλα, Ακριτίδου Όλγα, Αμοιρίδης Αδάμ (Μίμης), Βλόντζου Όλγα, Γαβαλίδου Ελπίδα, Γεωργιάδης Θωμάς, Γούσης Κωνσταντίνος, Καραμπείδης Μωυσής, Κουρουνδής Χαράλαμπος (Μπάμπης), Λάτσιου Δήμητρα, Λογοθέτης Γεώργιος, Μαδεμλή Αλίκη, Μακρόγλου Ευκλείδης, Πανταζάτου Αθηνά, Παπαθανασίου Νικόλαος, Ρουμελιώτη Βασιλική, Σβανά Χριστίνα, Σκουνάκη Αρετή, Συμεωνίδης Σταύρος, Τορπουζίδης Κωνσταντίνος, Τσιγαρίδας Βασίλειος, Τσούπης Ηλίας, Φελεσάκης Άγγελος και Χασανάκου Μαρία.

Εκλογές στο Παίδων Πεντέλης

Εκλογές για νέο Δ.Σ κι εκπροσώπους στην ΠΟΕΔΗΝ πραγματοποιεί το σωματείο του νοσοκομείου Παίδων Πεντέλης, στις 16 Νοέμβρη. Το αντικαπιταλιστικό δίκτυο στην Υγεία “Νυστέρι”, συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο της **Ενωτικής Κίνησης**, με τον **Πάνο Λιατόπουλο**.

LGBTQI+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ Όλες και όλοι στην Πορεία

Στην Πορεία του Πολυτεχνείου καλεί η LGBTQI+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις 17 Νοέμβρη 3μμ στην Κλαυθμώνος. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα στην ανακοίνωσή της:

«Η νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου έδειξε ότι για ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας και του κινήματος, τα lgbtqi+ δικαιώματα είναι στην ημερήσια διάταξη. Είναι μια συζήτηση που συνεχίζεται μέχρι σήμερα και συνδέεται με όλες τις άλλες: πώς θα σταματήσουμε τη σεξιστική βία, τις ρατσιστικές διακρίσεις, τον φασισμό, πώς θα κερδίσουμε μόνιμες και σταθερές δουλειές και κοινωνικές υπηρεσίες για όλες και όλους.

Παράλληλα με τις μεγάλες νίκες ξετυλίζονται τα γεγονότα που δείχνουν ότι δεν πρέπει να υπάρξει εφησυχασμός. Δεν υπάρχει εφησυχασμός για τα δικαιώματα των προσφύγων και μεταναστών/τριων. Όπως δε χωράει κανένας εφησυχασμός για τη μάχη ενάντια στους ναζί της Χρυσής Αυγής και την ακροδεξιά.

Κανένας εφησυχασμός

Και φυσικά δε χωράει εφησυχασμός για τη διεύρυνση των ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιωμάτων. Το σύμφωνο συμβίωσης, η ταυτότητα φύλου, είναι μερικές από τις κατακτήσεις για τις οποίες άνοιξε το δρόμο το κίνημα, με ιδεολογικά προχωρήματα, με διεκδίκηση αλλά και στην πράξη. Ο ΣΥΡΙΖΑ τα διεκδικεί σαν δικά του πρωτοφανή βήματα, ενώ ταυτόχρονα τα υπονομεύει και βάζει περιορισμούς!

Ο ορίζοντας των διεκδικήσεων μας είναι η σύγκρουση με αυτό το σύστημα... Ελάτε να συγκροτήσουμε πολύχρωμο μπλοκ στη διαδήλωση για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου! Μαζί με την επαναστατική αριστερά, που πρωτοστάτησε στην εξέγερση ενάντια στη Χούντα και που συνεχίζει να συνδέει τις μάχες ενάντια σε μνημόνια και φασισμό με τον αγώνα ενάντια στη σεξιστική καταπίεση σήμερα».

ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ Αναβρασμός στην ΣΓΤΚΣ

Σε αναβρασμό βρίσκεται η Σχολή Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών την τελευταία εβδομάδα λόγω των αλλαγών που φέρνει η δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής αλλά και εξαπτίας της διαλυτικής κατάστασης που επικρατεί: κάποια μαθήματα δε θα ξεκινήσουν μέχρι τέλος Νοεμβρίου λόγω της μη πρόσληψης του απαραίτητου εκπαιδευτικού προσωπικού.

Η Γενική Συνέλευση της προηγούμενης Δευτέρας αποφάσισε προειδοποιητική διήμερη κατάληψη της σχολής με συμμετοχή του συλλόγου σε δυο συλλαλητήρια. Ένα φοιτητικό ενάντια στην υποχρηματοδότηση των σχολών κι ένα αντιφασιστικό με αίτημα την κατάδίκη της Χρυσής Αυγής.

Δεν πρόλαβε να ανοίξει η σχολή την Πέμπτη και βρέθηκαν φοιτητές της Τεχνολογίας Γραφικών Τεχνών (κατεύθυνση Γραφιστικής που ήταν ξεχωριστό Τμήμα πριν το σχέδιο Αθηνά) να κάνουν τμηματική συνέλευση που κάλεσαν μόνοι τους. Το ίδιο και καθηγητές, για να βρουν τρόπο να αντιμετωπίσουν το θέμα των προσλήψεων. Οι καθηγητές έκαναν

14/11, Γενική συνέλευση φοιτητών ΣΓΤΚΣ που αποφάσισε κατάληψη μέχρι τις 21/11

επι τόπου διαμαρτυρία στην Πρύτανη.

Οι φοιτητές προχώρησαν στις πιο μαχητικές επιλογές ανακοινώνοντας στο διαδίκτυο πως καταλαμβάνουν κεντρικό κτίριο βάζοντας αίτημα τη διαγραφή του χρέους και όχι των σχολών μας. Η συνέλευση πήρε απόφαση να κλιμακώσει την πάλη με κατάληψη πενθήμερη μέχρι την επόμενη Γενική Συνέλευση και με συμμετοχή στο τριήμερο του Πολυτεχνείου

με κείμενα και πανό του συλλόγου. Η εκδήλωση για το Πολυτεχνείο που κάναμε μέσα στη σχολή την Πέμπτη μας έδωσε την έμπνευση για να μπούμε με επιχειρήματα κι ενωτικά στις καταλήψεις διαρκείας μαζί με τους καθηγητές μας, μαζί με τους συλλόγους και τα σωματεία που στηρίζουν τους αγώνες μας ενάντια στη λιτότητα.

Αργύρης Σκούρτης

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΣΕΚ Εκδηλώσεις για το Πολυτεχνείο

Μπροστά στην επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και το 3ήμερο εκδηλώσεων με κορύφωση τη διαδήλωση στις 17 Νοέμβρη, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες του ΣΕΚ οργανώσαμε σε μια σειρά από σχολές (Παιδαγωγικό, ΤΕΙ Αθήνας, Πάντειο, Φιλοσοφική) ανοιχτές εκδηλώσεις για τις ρίζες της εξέγερσης.

Στη Φιλοσοφική κάναμε τη συζήτηση τη Δευτέρα 13 Νοέμβρη, με ομιλητή το **Λεάνδρο Μπόλαρη**. Παρά την καταρρακτώδη βροχή και τη διακοπή ρεύματος που βύθισε σχεδόν τη σχολή στην απραξία (δεν έχουμε επαρκή ηλεκτροδότηση από γεννήτριες λόγω των περικοπών!), η συζήτηση έγινε κανονικά και άνοιξαν όλα τα θέματα. Από τη σχέση της Χούντας με την άρχουσα τάξη και τα αφεντικά, τη σύνδεση των αγώνων των εργαζομένων με αυτούς των φοιτητών, τη διεθνή κατάσταση με τα κινήματα αμφισβήτησης (Μάης '68, Βιετνάμ και αντιπολεμικό κίνημα, αντιδικτατορικό κίνημα στην Ταϊλάνδη κλπ). Περισσότερο άνοιξε το ζήτημα σε σχέση με την αριστερά και τη στρατηγική. Τα κομμάτια της ρεφορμιστικής αριστεράς που πόντάραν σε συνεργασίες του "συνταγματικού τόξου" για δημοκρατικές εκλογές και έβλεπαν την

κατάληψη του Πολυτεχνείου ως τυχοδιωκτισμό και για την επαναστατική αριστερά που, μέσα σε εκείνες συνθήκες και γύρω από τη γραμμή της σύγκρουσης με το καθεστώς, κατάφερε να κερδίσει τις καταλήψεις αλλά και να παρέμβει ιδεολογικά, να συγκροτηθεί.

Όπως αναφέρθηκε, η εξέγερση του Πολυτεχνείου συνδέεται με ένα κόκκινο νήμα με την επέτειο της Οκτωβριανής Επανάστασης του 1917. Το νήμα της επαναστατικής αλλαγής της κοινωνίας.

Μέσα από αυτές τις εκδηλώσεις βγήκαμε όλοι πιο καθαροί και για την πολιτική συζήτηση που ανοίγει στις συνελεύσεις των σχολών εν όψει του 3ήμερου. Η πρότασή μας είναι για 3ήμερες καταλήψεις των σχολών, συνδεοντάς το τότε με το σήμερα και την πάλη ενάντια στο νόμο Γαβρόγλου, το ρατσισμό και τη φασιστική απειλή.

Στη Φιλοσοφική η συνέλευση ήταν καλεσμένη την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη είχε κλείσει την ύλη της, ενώ συνελεύσεις καλούνταν και σε άλλες σχολές του ΕΚΠΑ όπως το Παιδαγωγικό και η Νομική αλλά και στα ΤΕΙ Αθήνας που παλεύουν ενάντια στη συγχώνευση.

Μηνάς Χρονόπουλος, Φιλοσοφική Αθήνας

ΦΥΛΑΚΕΣ Το δικαίωμα στην άδεια είναι αδιαπραγμάτευτο

Το θέμα της χορήγησης 48ωρης άδειας στο Δημήτρη Κουφοντίνα, επανέφερε σπιγμές κιτς δημοσιογραφίας που είχαμε ζήσει και το καλοκαίρι του 2002, όταν κορυφώονταν διεθνώς ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» που στοίχισε τη ζωή σε πάνω από ένα εκατομμύριο αθώους. Όπως και τότε, έτσι και τώρα, η άρχουσα τάξη, τα κόμματά της και τα ΜΜΕ της, δεν έχασαν την ευκαιρία να υπενθυμίσουν με τον πιο emphaticό τρόπο ποιον πρέπει να θεωρούμε εχθρό, αλλά και να κατασκευάσουν αντιθέσεις στο «κοινό περί δικαίου αίσθημα». Από κοντά και η αμερικάνικη πρεσβεία, που δεν έκρυψε τη δυσαρέσκεια της για τον τρόπο που εφαρμόστηκε ο νόμος.

Στην πραγματικότητα το νομοθετικό πλαίσιο είναι αρκετά σαφές, ώστε να αποκλείει την εξέταση λόγων όπως η μεταμέλεια του κρατούμενου. Είναι λοιπόν έκφραση ακραίας κατασταλτικής αυθαιρεσίας, το γεγονός ότι η

άρνηση του δικαιώματος άδειας του Κουφοντίνα και όχι μόνο (βλ. υπόθεση Γουρνά) οφείλονταν σε έλλειψη «μεταμέλειας».

Άλλωστε το Μητσοτακείο έχει κι άλλους λόγους να σκίζει τα μιάτια του, πέρα από την αφήγηση της «γενικευμένης ανομίας» που παίζει προσπαθώντας να παραστήσει την αντιπολίτευση. Ήταν η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων που είχε ανεβάσει τα όρια ποινής που πρέπει να εκτιθούν για τη λήψη της πρώτης άδειας (από τα 8 στα 18 χρόνια), ειδικά για όσους απολαμβάνουν προνομιακά την κρατική εκδικητικότητα (τρομονόμοι, πολιτικά εγκλήματα), ενώ την είχε απαγορεύσει εντελώς για τους κρατούμενους φυλακών τύπου Γ. Από αυτή τη ρύθμιση έχει μείνει σήμερα το «βέτο» του εισαγγελέα ως ασφαλιστική δικλείδα καταστολής. Ο εισαγγελέας δηλαδή μπορεί να αφαιρεί το δικαίωμα άδειας παρά τη θετική γνώμη του συμβουλίου των φυλακών, όποτε

κρίνει -παράνομα- ότι η έλλειψη μεταμέλειας σημαίνει κίνδυνο νέων εγκλημάτων, η απλά, κακή χρήση της άδειας.

Πίεση του κινήματος

Όμως οι αποσπασματικές και συχνά ανεπαρκείς σωφρονιστικές ρυθμίσεις του τελευταίου διαστήματος κατακτήθηκαν μέσα από την πίεση ενός κινήματος συμπαράστασης και αλληλεγγύης της νεολαίας και της εργατικής τάξης που κορυφώθηκε ως απάντηση στην κρατική καταστολή που πάει χέρι-χέρι με τα μνημόνια (θυμίζουμε το καθεστώς εκπαιδευτικών αδειών για τον Ρωμανό). Σε αυτή τη μάχη δεν χωράει βήμα πίσω από τη διεκδίκηση καθολικής εφαρμογής των συνταγματικών και δικονομικών δικαιωμάτων των υπόδικων και κρατουμένων, σε μια περίοδο που η κρατική καταστολή στοχεύει σε όσους και όσες χαρακτηρίζει επικίνδυνους/ες, προκειμένου να τους/τις

οδηγήσει σε ηθική και φυσική εξόντωση για παραδειγματισμό.

Αλλά δεν αρκεί επίκληση της νομιμότητας γενικά και αφηρημένα. Αυτό είναι δουλειά της κυβέρνησης, που υποκύπτει στην τρομοϋστερία και κρύβεται πίσω από το δόγμα του «νόμου και της τάξης», όσο διατηρεί ανέπαφο όλο το νομικό οπλοστάσιο που επιτρέπει τις δικαστικές αυθαιρεσίες και την αύξηση της καταστολής.

Αντίθετα, η πάλη ενάντια στα εγκλήματα των από πάνω περνάει και μέσα από την πάλη για τις δημοκρατικές ελευθερίες, για να ξηλώσουμε όλους τους τρομονόμους που καταδικάζουν με σκευωρίες αθώους (Θεοφίλου), που κρατούν ανθρώπους φυλακισμένους χωρίς στοιχεία (Ηριάννα, Περικλής), να διεκδικήσουμε αποσυμφόρηση των φυλακών από φτωχούς ανθρώπους που εκτίουν υπερβολικές και τιμωρητικές ποινές, ανθρώπινες συνθήκες κράτησης και ίσα δικαιώματα άδειας και αποφυλάκισης για όλους και όλες.

Ευκλείδης Μακρόγλου

ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης	ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ Τυφλόμυγα 7μμ Εδώ Πολυτεχνείο! Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς	• ΠΕΜΠΤΗ 23/11 EPT-OPEN 7.30μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδημού	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/11 καφέ Κύτταρο 7.30μμ Καπιταλισμός και περιβάλλον – σχέσεις καταστροφής Ομιλητής: Μάκης Δραγάνης
ΠΘΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11 καφέ Ντι Καπιτάνο 6.30μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ • ΠΕΜΠΤΗ 16/11 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς • ΠΕΜΠΤΗ 23/11 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ Τρανς – Η επιλογή φύλου είναι δική τους Ομιλητής: Άγγελος Διονυσιακόπουλος	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ Οργανώνουμε την πορεία του Πολυτεχνείου Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη	ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΙΟ • ΤΕΤΑΡΤΗ 22/11 καφέ Πικάπ 7μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης • ΤΕΤΑΡΤΗ 29/11 καφέ Πικάπ 7μμ Καπιταλισμός και περιβάλλον – σχέσεις καταστροφής Ομιλητής: Μήτσος Λάμπρου
ΖΩΓΡΑΦΟΥ • ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11 καφέ Κρόκος 7.30μμ Η εξέγερση του Πολυτεχνείου Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη • ΤΕΤΑΡΤΗ 22/11 καφέ Κρόκος 7.30μμ Ο Μαρξ και η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης	ΚΥΨΕΛΗ • ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ Κοσμικών 7.30μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη • ΠΕΜΠΤΗ 23/11 καφέ Κοσμικών 7.30μμ Καπιταλισμός και περιβάλλον – σχέσεις καταστροφής Ομιλητής: Ηλίας Κολοβός	ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟΚΕΝΤΡΟ) • ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ Πολύκεντρο 8μμ Εδώ Πολυτεχνείο Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου • ΠΕΜΠΤΗ 23/11 καφέ Πολύκεντρο 8μμ Ο Μαρξ και η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσσοβ	ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/11 ιντερνέτ καφέ Αγ.Γλυκερίας 5, 7.30μμ Ο Μαρξ και η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης
ΒΥΡΩΝΑΣ • ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11 καφέ Μικρή Πλατεία 7.30μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλητής: Χρίστος Αργύρης • ΤΕΤΑΡΤΗ 22/11 καφέ Μικρή Πλατεία 7.30μμ Ο Κόκκινος Οκτώβρης και η Ελλάδα Ομιλητής: Δάνος Πηνιότογλου	ΞΕΣΡΧΒΑ • ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ Ο Μαρξ και η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλητής: Σοκράτης Ταγγόπουλος • ΠΕΜΠΤΗ 23/11 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ Ο Κόκκινος Οκτώβρης και η Ελλάδα Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελοπούλου	ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ) • ΠΕΜΠΤΗ 16/11 Σύλλογος Δασκάλων 6μμ Η κρίση στην κορεάτικη χερσόνησο Ομιλήτρια: Άννα Μαρακή • ΠΕΜΠΤΗ 23/11 Σύλλογος Δασκάλων 6μμ Ο Μαρξ και η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη	ΤΟΥΜΠΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/11 καφέ Άνεμος 7.30μμ Η κρίση στην κορεάτικη Χερσόνησο Ομιλήτρια: Δήμητρα Κορμινανού
ΒΟΛΟΣ • ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11 Θόλος 7μμ Δημοκρατία, δικτατορία, φασισμός Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ Pure 7.30μμ Ο Μαρξ και η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας	ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ • ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ Κρίκος 7μμ Το καταλανικό ζήτημα Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης • ΤΕΤΑΡΤΗ 22/11 καφέ Κρίκος 7μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλητής: Γιώργος Φαράντος	ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/11 καφέ Βαβέλ 8μμ Ο Κόκκινος Οκτώβρης και η Ελλάδα Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11 καφέ Ποέτα 8.30μμ Η κρίση στην κορεάτικη Χερσόνησο Ομιλητής: Κώστας Σταματίου	ΝΙΚΑΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 16/11 δημαρχείο 6.30μμ Ο Μαρξ και η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου	ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ • ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ Τζέγκα (Κειριαδών 38) 7μμ Το Πολυτεχνείο είναι εδώ! Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης • ΤΕΤΑΡΤΗ 22/11 καφέ Τζέγκα 7μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλήτρια: Λένα Βερδές	ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ • ΤΕΤΑΡΤΗ 22/11 Πολύκεντρο 8μμ Λένιν, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των λαών ομιλήτρια: Ντίνα Πετράκη • ΤΕΤΑΡΤΗ 29/11 Πολύκεντρο 8μμ Ο Κόκκινος Οκτώβρης και η Ελλάδα
ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11 καφέ Γιώτης 8.30μμ Εδώ Πολυτεχνείο! Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Σιαφάκα	ΙΛΙΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 16/11 ΕΣΤΙΕς ΦΕΠΑ 7.30μμ Το καταλάνικο ζήτημα Ομιλήτρια: Εύα Αντωνακοπούλου	ΚΑΛΛΙΘΕΑ • ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ 1968 (στοά Θησεώς και Αγ.Πάντων) 7.30μμ Ο Μαρξ και η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαράϊ • ΤΕΤΑΡΤΗ 22/11 καφέ 1968, 7.30μμ Καπιταλισμός και περιβάλλον – σχέσεις καταστροφής Ομιλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος	ΠΑΤΗΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 23/11 καφέ Λα Ροζέ 6.30μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλήτρια: Μαρία Αλιφιέρη
ΚΑΜΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11 ΦΛΣ 7μμ Εδώ Πολυτεχνείο! Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη	ΠΑΓΚΡΑΤΙ • ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλητής: Βασίλης Λευθεριώτης • ΠΕΜΠΤΗ 23/11 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ Ο Μαρξ και η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλητής: Θεοχάρης Παπαδόπουλος	ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ • ΠΕΜΠΤΗ 16/11 καφέ Βεσπάκι (Ζίννη 30) 8μμ Το Πολυτεχνείο είναι εδώ! Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος • ΠΕΜΠΤΗ 23/11 καφέ Βεσπάκι, 8μμ Καπιταλισμός και περιβάλλον – σχέσεις καταστροφής Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη	ΧΑΛΑΝΔΡΙ • ΠΕΜΠΤΗ 23/11 καφέ Big Mouth 8μμ Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σο-σιαλισμό; Ομιλητής: Αργύρης Σκούρτης • ΠΕΜΠΤΗ 30/11 καφέ Big Mouth 8μμ Ο Κόκκινος Οκτώβρης και η Ελλάδα Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/11 κυλικείο πολ. κέντρου “Χρ. Τσακίρης” 7μμ Εδώ Πολυτεχνείο! Ομιλητής: Ν. Χατζάρας	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΠΕΜΠΤΗ 16/11 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ Εδώ Πολυτεχνείο! Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης	ΞΑΝΘΗ ΠΕΜΠΤΗ 16/11 Πολυτεχνείο 8μμ Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου	ΒΡΙΑΝΣΙΑ • ΠΕΜΠΤΗ 23/11 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος • ΠΕΜΠΤΗ 30/11 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ Καπιταλισμός και περιβάλλον – σχέσεις καταστροφής Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

Εξορμήσεις με την Εργατική αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 16/11
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βεϊκού και Γαλατσίου 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/11
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 11.30πμ
ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΘΗΣΕΙΟ Νηλέως Μαρκετ ιν 11πμ
ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 12μες
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Συγγρού 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Πλαταιών 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ ιν 11.30πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 11πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ, κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης, Ιασωνίδου 11.30πμ
ΒΡΙΛΗΣΙΑ Μετρό Δ. Πλακεντίας 3μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Σκλαβενίτης 11πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Παύλου Φύσσα 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 12μες
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ “Τζάντε” 11.30πμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 12μες
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μες
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 12μες
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 12μες
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μες
ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πεζόδρομος Δεκελείας 12μες
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 12μες
ΒΡΙΛΗΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 12μες
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου και Μαρτίου 6.30μμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 7.30μμ
ΔΥΤΙΚΑ πλατεία Αμπελοκήπων 6.30μμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Άγιος Θεράποντας 10.30πμ

ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου και Ρήγα Φεραίου 10.30πμ

ΞΑΝΘΗ πλατεία 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 12μες

ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 11πμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Αγορά Μίνωος 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ πάρκο Γεωργιάδη 11πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την
ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία
απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-
σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο
όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού
πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-
γή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-
νες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμός
Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"
Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σοσιαλισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνοτική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίληψης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση.

λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενόταση της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργατές.

Απέναντι στην αντιποικιακή πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργατές ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματά σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Υπάρχει μια φράση του φιλοσόφου Τέοντορ Αντόρνο που αγαπώ πολύ, έχω αναφέρει συχνά και θα αναφέρω και τώρα ως εισηγητική της σύντομης ομιλίας μου. Γιατί συμπυκνώνει θεωρώ το πρόταγμα της «ρώσικης» και οποιασδήποτε άλλης πρωτοπορίας.

«Η τέχνη παραμένει ζωντανή μόνο χάρις στη δύναμη της κοινωνικής της αντίστασης».

Το κίνημα της «ρώσικης πρωτοπορίας» γεννήθηκε στις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα στη Μόσχα και στην Πετρούπολη παράλληλα με άλλα κινήματα στην τέχνη στο Παρίσι, στη Δρέσδη, Μόναχο. Είναι οι εκρηκτικές δεκαετίες πριν από το Α' Παγκόσμιο Πόλεμο που άλλαξαν σε παγκόσμιο επίπεδο το πρόσωπο της τέχνης και το απάλλαξαν από το επίσημο, ακαδημαϊκό, νατουραλιστικό προσωπείο της.

Το κίνημα της «Ρώσικης Πρωτοπορίας» είναι άμεσα συνδεδεμένο με τα τρία επαναστατικά κινήματα που εκδηλώθηκαν στην τσαρική Ρωσία από το 1905 με κορυφαίο εκείνο της επανάστασης του Οκτώβρη του 1917. Αποτελούσε την αντίδραση στις αιματηρές καταστολές των ειρηνικών εξεγέρσεων των εργατών ενάντια στο μοναρχικό καθεστώς, την αντίδραση ενάντια στην καταπίεση της δημιουργίας μέσα στο ασφυκτικό πλαίσιο μιας εξωραϊσμένης αναπαράστασης μιας πραγματικότητας των ολίγων. Όσο και αν αργότερα οι εκπρόσωποι του επίσημου σοβιετικού καθεστώτος θέλησαν να τους εξοβελίσουν από το επίσημο καθεστώς της λεγόμενης προλεταριακής τέχνης που εξελίχτηκε στον προπαγανδιστικό σοσιαλιστικό ρεαλισμό, αποκαλώντας τους «ευνουχισμένους πνευματικά» (Μπουχαρίν). Μια φράση που θυμίζει δυστυχώς εκείνη των ναζί για την «εκφυλισμένη τέχνη» των μοντερνιστών. Ο μόνος που, όπως χαρακτηριστικά γράφτηκε, «άκουσε» τα επαναστατικά προτάγματά τους για τον «εκδημοκρατισμό της τέχνης που είναι υπόθεση των χεριών των ίδιων των καλλιτε-

Ρώσικη Πρωτοπορία-«Η Μεγάλη Ουτοπία»

χνών» (Μπορίς Κούσνερ) ήταν ο Τρότσκι. Και η τύχη του είναι γνωστή.

Οι εκφραστές του βάδισαν στα χνάρια των δρόμων των σκαπανέων του μοντερνισμού της δύσης που είχε ανοίξει η τσαρική δυναστεία των Ρομανώφ και αργότερα οι εκθέσεις που οργάνωσαν εμπνευσμένοι συλλέκτες, όπως ο Σεργκέι Στσούσκιν.

Επιτεύγματα

Έφτιαξαν όμως μοναδιαία επιτεύγματα όπως τον ΚΥΒΟΦΟΥΤΟΥΡΙΣΜΟ όπου οι κυβιστικές διατυπώσεις των διαφορετικών όψεων μιας μορφής συνέπιπταν με την ενσωμάτωση της έννοιας του χρόνου στο έργο τέχνης των φουτουριστών. Που αποτύπωνε το κερματισμένο πρόσωπο της νέας εποχής της βιομηχανοποιημένης, ταχείας παραγωγής αλλά και το κερματισμένο πρόσωπο του νέου κόσμου στη Ρωσία και στη δύση.

Ήταν καλλιτέχνες που είχαν αναγκαστεί να μετοικήσουν εκεί από τα τέλη του 19ου αιώνα, όπως ο ρώσος ιδρυτής του εξπρεσιονιστικού κινήματος «Γαλάζιος Καβαλάρης» το 1911 στο Μόναχο και συν-διαμορφωτής λίγο αργότερα του μοναδιαίου επίσης εγχειρήματος του Μπάουχαους, στη Βαϊμάρη (1919), Βασίλι Καντίνσκι ή ο λυρικός, εμπνεόμενος από το εβραϊκό, αγροτικό υπόβαθρό του, Μαρκ Σαγκάλ. Που ανέδειξαν το εσωτερικό, πνευματικό περιεχόμενο της Τέχνης φέροντας μέσα τους το μυστικισμό του ρώσικου συμβολισμού. Προέβησαν σε μιαν όσμωση της μουσικής του Σένμπεργκ και της ζωγραφικής μέσα από ρυθμικά

παλλόμενες, δομημένες με τον τρόπο του σκαπανέα του κυβισμού Πωλ Σεζάν, συνθέσεις γεωμετρικών σχημάτων και διαθλασμένων χώρων όπου προβάλλονται αιωρούμενες θρησκευτικές μορφές.

Έδειξαν το δρόμο στον απεγκλωβισμό της καλλιτεχνικής πράξης και του ίδιου του καλλιτέχνη από τον «εφιάλτη του ματεριαλισμού» και της πιστής αναπαράστασης του πραγματικού. Σύμφωνα με τη ρήση του νεοπριμιτιβιστή Σεφτσένκο «Το νήμα της ζωγραφικής δε βρίσκεται στο θέμα της αλλά στο δικό της καθαρό ζωγραφικό περιεχόμενο. Βρίσκεται στην υφή, στη σύνθεση, στο ύφος».

Η τέχνη δεν είναι, δεν υπήρξε ποτέ, παρθενογένεση. Το εμβληματικό έργο της ρώσικης πρωτοπορίας του Καζίμιρ Μάλεβιτς, «Το μαύ-

ρο τετράγωνο», που φτιάχτηκε ανάμεσα στο 1914 και 1915, δένει το νήμα των ανατρεπτικών και επαναστατικών ιδεών, σύμφωνα με τις αρχές του σουπρεματισμού κι αργότερα του κονστρουκτιβισμού του Τάτλιν, σε ένα αφαιρετικό τοπίο του κόσμου που κάποιοι οραματίστηκαν. Και αποτέλεσε τη βάση για την εννοιολογική τέχνη της δεκαετίας του '70 στην Ευρώπη που έκλεισε ξανά την τέχνη στον ελεφαντίνιο πύργο της. Γιατί ξέχασε το βασικό πρόταγμα των εκφραστών της ρώσικης πρωτοπορίας. Που έγραψε ο Μαγιακόφσκι το 1917 στο πρώτο φύλλο της Εφημερίδας των φουτουριστών. «Η τέχνη σε όλο το λαό».

Έλεγε τότε:

«Από σήμερα μαζί με την κατάλυση του τσαρικού καθεστώτος, καταργείται η ύπαρξη της τέχνης στις αποθήκες και τα ντοκ του ανθρώπινου πνεύματος, τα ανάκτορα, τις γκαλερί, τις εκθέσεις, τις βιβλιοθήκες, τα θέατρα. Εν ονόματι της μεγάλης πορείας προς την ισότητα στον πολιτισμό, η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΚΦΡΑΣΗ της δημιουργικής προσωπικότητας πρέπει να αναγραφεί στα σταυροδρόμια, στους τοίχους των σπιτιών, στις στέγες, στους δρόμους κάθε πόλης και χωριού, πάνω στα αυτοκίνητα, στις σκευοφόρους, στα τραμ και στα ρούχα όλων των πολιτών.»

Αποτυπώνει εν τέλει τη διάψευση των ονείρων της Οκτωβριανής Επανάστασης ως «μιας βάρκας του έρωτα που είχε συντριβεί πάνω στην καθημερινότητα της γραφειοκρατίας.»

Αποτυπώνει ένα πρόταγμα στην τέχνη και στη ζωή που είναι σήμερα επίκαιρο όσο ποτέ πυκνώνοντας το ριζοσπαστισμό με τον εκδημοκρατισμό και τον ουτοπισμό.

Λήδα Καζαντζάκη
ιστορικός τέχνης

Εισήγηση της Λ. Καζαντζάκη στις εκδηλώσεις του ΣΕΚ για τα 100χρονα του Οκτώβρη στη Νομική, 5/11

Ο Κώστας Βεργόπουλος που πέθανε την περασμένη βδομάδα στο Παρίσι είχε μια ξεχωριστή συμβολή στην ανάλυση του ελληνικού καπιταλισμού, πολύτιμη για όποια τμήματα της Αριστεράς θα ήξεραν να την αξιοποιήσουν.

Το βιβλίο του «Το αγροτικό ζήτημα στην Ελλάδα» αντιμετωπίζει ένα από τα βασικά ζητήματα που απασχόλησαν για πολλά χρόνια την Αριστερά και συγκεκριμένα το ερώτημα αν και κατά πόσο ο αγροτικός τομέας είναι στοιχείο υπανάπτυξης, «κατάλοιπο» άλλων εποχών, ή αναπόσπαστα ενταγμένος στη διαμόρφωση του καπιταλισμού στην Ελλάδα.

Στο εσώφυλλο της έκδοσης του βιβλίου από τον Εξάντα στη Μεταπολίτευση σημειώνεται ότι:

«Στην Ελλάδα, η γεωργική παραγωγή οργανώνεται πάνω σε βάσεις πολύ διαφορετικές απ' ό,τι η υπόλοιπη αστική οικονομία, η εργασία παραμένει κατά κανόνα οικογενειακή και όχι μισθωτή και παράλληλα το ιδιωτικό επιχειρηματικό κεφάλαιο αποφεύγει την ακινητοποίησή του σ' αυτόν τον τομέα παραγωγής. Έτσι στην ελληνική γεωργία οι άμεσοι παραγωγοί είναι συνήθως και τυπικοί

Κώστας Βεργόπουλος “Το αγροτικό ζήτημα” και ο Μάης του ‘68

ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής τους, ο δε κύριος τύπος αγροτικής παραγωγικής μονάδας δεν είναι η καπιταλιστική επιχείρηση αλλά η οικογενειακή.

Ποιο είναι το νόημα αυτής της αγροτικής 'παρέκκλισης';

Η παραδοσιακή θεωρία αντιλαμβάνεται αυτή την παρέκκλιση ως μια αρχαϊκή επιβίωση ορισμένων προκαπιταλιστικών στοιχείων μέσα στα πλαίσια του σύγχρονου αστικού τρόπου παραγωγής και προβλέπει την αναπόφευκτη τελική εξάλειψή της.

Τελείως διαφορετική είναι η στάση του παρόντος βιβλίου απέναντι στο ίδιο ερώτημα. Οι οικονομικές ανισομέρειες, οι 'παρεκκλίσεις', οι κοινωνικές δυσμορφίες δεν αντιμετωπίζονται ως επιβιώσεις παλαιότερων κοινωνικών κατηγοριών, αλλά

ως συνθήκες θεμελιώδεις και απαραίτητες για τη λειτουργία και την ανάπτυξη του κεφαλαίου. ...

Σύγχρονο δημιούρημα

Μετά την αγροτική μεταρρύθμιση του 1917 στην Ελλάδα, η οικογενειακή αγροτική παραγωγή εξετάζεται όχι τόσο ως επιβίωση μιας παραδοσιακής αρχαϊκής δομής, αλλά κυρίως ως ένα νέο και σύγχρονο δημιούρημα, αναπαραγόμενο από το αστικό σύστημα. Στο βιβλίο αυτό δείχνεται η απόλυτη συμπληρωματικότητα ανάμεσα στην οικογενειακή γεωργία και τον καπιταλισμό. Γίνεται έτσι σαφές ότι η σημερινή εξαθλίωση του Έλληνα αγρότη δεν σχετίζεται με τον απομονωτισμό και τον υποτιθέμενο αρχαϊκό χαρακτήρα της ελληνικής γεωργίας αλλά αντίθετα αποτελεί μια συνέπεια του ρα-

γδαίου εκσυγχρονισμού της και της εντεινόμενης ενσωμάτωσης του αγροτικού τομέα στο οικονομικοκοινωνικό σύνολο».

Και στην πρώτη σελίδα του βιβλίου ο ίδιος ο Κώστας Βεργόπουλος, κάτω από τον απλό τίτλο «Ειδοποίηση», χρεώνει αυτή του την εργασία στο κίνημα της περιόδου:

“Το βιβλίο αυτό φιλοδοξεί να υπερβεί το επίπεδο της απλής καταγραφής των ατομικών επιστημονικών αναζητήσεων που εξαντλούνται στους ακαδημαϊκούς χώρους των Πανεπιστημίων, των εργαστηρίων και των βιβλιοθηκών. Πέρα από αυτό, μόνιμη αγωνία του είναι να λάβει μέρος στη διαδικασία διαμόρφωσης

της απελευθερωτικής ματιάς που αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας και στον κόσμο γενικότερα. Για τούτο, ο συγγραφέας αυτού του βιβλίου με ειλικρίνεια αλλά και μ' ευχαρίστηση ομολογεί τα χρέη του αλλά και τις προθέσεις του. Τόσο ο πρόσφατος αγώνας του λαού μας και της νεολαίας του κατά της στρατιωτικής δοκτορίας και των άλλων καταπιεστικών μορφών, όσο και η άνθιση του γαλλικού Μάη του 1968 και των προεκτάσεών του, ανέδειξαν με αδιαμφισβήτητο τρόπο τη δυναμική οντότητα του λαϊκού παράγοντα. Έτσι, πέρα από τα απλά πλαίσια ιστορικής αναφοράς, οι εμπειρίες αυτές λειτούργησαν οργανικά μέσα από τη σύλληψη και την επεξεργασία του κειμένου που ακολουθεί. ... Παρίσι 10.12.1974, Κ.Β.”

Πάνω στην επέτειο του Πολυτεχνείου και λίγους μήνες πριν από τα 50 χρόνια από τον Μάη του '68, ο Κώστας Βεργόπουλος με το θάνατό του ήρθε να θυμίσει πόσα πολλά χρωστάμε σε εκείνη την ανάταση του κινήματος.

Πάνος Γκαργκάνας

Παρέλυσε η Καταλωνία

Στα σκουπίδια έστειλε μαζικά ο κόσμος στην Καταλωνία όλες τις απειλές και την καταστολή του ισπανικού κράτους τη βδομάδα που πέρασε. Η γενική απεργία την Τετάρτη 8 Νοέμβρη και μια διαδήλωση χωρίς τέλος το Σάββατο 11 του μήνα έστειλαν το μήνυμα ότι κανείς δεν πάει σπίτι του, κανείς δεν φοβάται ούτε τα γκλοπ ούτε τα δικαστήρια, και πως το κίνημα στην Καταλωνία δεν έχει μείνει ακέφαλο επειδή φυλάκισαν την κυβέρνηση, αντίθετα βρίσκει το δρόμο να αυτοοργανωθεί.

Η γενική απεργία της Τετάρτης ήταν μια μεγάλη πρόκληση για το κίνημα. Από τεχνικής άποψης δεν ήταν μια κανονική “γενική απεργία”, αλλά μετατράπηκε σε κάτι πολύ ευρύτερο. Τα μεγάλα συνδικάτα, CCOO και UGT, δεν στήριξαν και δεν συμμετείχαν. Είχε μείνει μόνη της η Ιντερσιντικάλ-CSC, ένα μικρό συνδικάτο, να καλεί σε γενική απεργία και να βρίσκεται και αντιμέτωπη με τον καταλανικό σύνδεσμο βιομηχάνων που την έσερνε στα δικαστήρια. Κάποια από τα υπόλοιπα ριζοσπαστικά συνδικάτα, όσα πρόλαβαν να κάνουν συνελεύσεις, κάλεσαν απεργία στο πλευρό της Ιντερσιντικάλ. Όμως, αυτό που άλλαξε τα δεδομένα ήταν η δράση των Επιτροπών Υπεράσπισης της Ρεπούμπλικα (CDR) που έχουν ξεπηδήσει σε σχεδόν 200 σημεία της Καταλωνίας. Με ανοιχτές συνελεύσεις σε πόλεις και χωριά, οι CDR αγκάλιασαν το αίτημα για γενική απεργία που είχε έρθει από τα κάτω και το έκαναν δική τους υπόθεση. Ανέλαβαν την αφισοκόλληση, την ενημέρωση, την οργάνωση των πούλμαν και τις απεργιακές φρουρές. Οι μεγάλες πολιτικές οργανώσεις του κινήματος της ανεξαρτησίας (Καταλανική Εθνοσυνέλευση και Όμιουμ) αναγκάστηκαν να δηλώσουν την υποστήριξή τους. Τα δικαστήρια απέρριψαν την τελευταία στιγμή το αίτημα να βγει παράνομη η απεργία.

Δύναμη

Το αποτέλεσμα ήταν ακόμη πιο παράδοξο από την απεργία της 3ης του Οκτώβρη. Στις 3 του Οκτώβρη τα μεγάλα συνδικάτα είχαν καλέσει σε συμβολικές δίωρες στάσεις εργασίας σε συνεννόηση με την εργοδοσία και έτσι επιχειρήσαν να ελέγξουν τα όρια της απεργίας. Τώρα, δεν καλούσαν τίποτα, αλλά έφτασε να απεργούν τα ΜΜΕ, το 80% της εκπαίδευσης, ένα μεγάλο μέρος της υγείας και το 40% του υπόλοιπου δημόσιου τομέα. Στις κεντρικές συγκεντρώσεις ο κόσμος έκραξε τους γραφειοκράτες που εμφανίστηκαν να βγάλουν λόγους χωρίς να έχουν καλέσει απεργία. Η δύναμη της απεργίας ξεπέρασε κατά πολύ τα όρια της αριθμητικής συμμετοχής. Ολόκληρη η Καταλωνία παρέλυσε, και πρώτα και κύρια η Βαρκελώνη, από τη δύναμη του κόσμου στους δρόμους με πρώτη τη νεολαία. Οι φοιτητικές συνελεύσεις είχαν αναλάβει να διακόψουν την κυκλοφορία στους πιο κεντρικούς δρόμους. Την ίδια στιγμή οι CDR απέκλειαν τις μεγάλες εθνικές οδούς και τις σιδηροδρομικές γραμμές στην επιχείρηση “Σύνορα” όπως την ονόμασαν. Έκοψαν τη σύνδεση ταυτόχρονα και προς τη Γαλλία, την Ανδόρρα και προς την Αραγονία και τη Βαλένσια. Η αστυνομία έτρεχε και δεν έφτανε για να ανοίξει τους δρόμους.

Στο κέντρο της Βαρκελώνης τα πράγματα κινούνταν σε ρυθμούς εξέγερσης. Μεγάλες προσυγκεντρώσεις έφευγαν ξαφνικά και κατευθύνονταν στους σιδηροδρομικούς σταθμούς, συγκρούονταν με την αστυνομία, άνοιγαν τους κλοιούς και σταματούσαν την κυκλοφορία των τρένων. Ο κόσμος ξεχυνόταν από τις αποβάθρες μέχρι έξω τα πεζοδρόμια -καμιά αστυνομική δύναμη δεν μπορούσε να επιβάλει την “τάξη”. Και το Σάββατο, η απάντηση στο ποιος ελέγχει τους δρόμους της Καταλωνίας ήταν αποστομωτική. Η αστυνομία έδωσε επίσημη εκτίμηση για 750 χιλιάδες κόσμο που φώναζε “λευτεριά στους πολιτικούς κρατούμενους”, “κάτω το άρθρο 155 και η καταστολή” και “Ανεξαρτησία”. Κανείς δεν πιστεύει πλέον ότι οι εκλογές της 21ης Δεκέμβρη θα λύσουν το πρόβλημα του Ραχόι και του βασιλιά Φίλιππου.

Ν.Α.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Τα ΜΜΕ δεν έδειξαν τους χιλιάδες διαδηλωτές που συμμετείχαν στην αντιφασιστική συγκέντρωση στη Βαρσοβία το περασμένο Σάββατο υψώνοντας το ανάστημά τους απέναντι στην πολύ μαζικότερη εθνικιστική-φασιστική συγκέντρωση που οργανώνεται κάθε χρόνο τη «Μέρα Ανεξαρτησίας» - με την υποστήριξη της αστυνομίας και ΜΜΕ.

ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ Αποσταθεροποίηση

Στα τέλη Οκτώβρη η Σαουδική Αραβία κέρδισε χώρο στις ειδήσεις επειδή έγινε η πρώτη χώρα που πολιτογράφησε ένα ρομπότ, τη Σοφία. Στα τέλη Σεπτεμβρίου τα ΜΜΕ είχαν ξανά θετικές ειδήσεις από το Ριάντ. Οι γυναίκες, που ζουν σε καθεστώς παρόμοιο με χαρακτηριστικά απαρτχάιντ, θα αποκτήσουν από τον Ιούνιο του 2018 το δικαίωμα να οδηγούν. Δεν ξέρουμε τι άλλη ευφάνταστη ιστορία είχαν προγραμματισμένη να μας ταΐσουν στα τέλη Νοέμβρη, ίσως κάποιο οικολογικό πάρκο με πλατάνια στο κέντρο της αραβικής ερήμου. Τα γεγονότα κύλισαν με ακανόνιστους ρυθμούς και βγήκε στο φως η πιο αιματηρή και βρόμικη αλήθεια.

Ένα εκατομμύριο άνθρωποι θα έχουν νοσήσει από χολέρα ως το τέλος της χρονιάς στην Υεμένη λόγω του σαουδαβικού αποκλεισμού. Ανάμεσά τους 600 χιλιάδες παιδιά. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη επιδημία χολέρας που έχει καταγράψει η διεθνής ιατρική στην ιστορία. Τα σύνορα της Υεμένης κρατούνται εντελώς κλειστά από αέρος, θαλάσσης και ξηράς. Ο εκπρόσωπος των ανθρωπιστικών προγραμμάτων του ΟΗΕ αναγκάστηκε να πει στους δημοσιογράφους την ανατριχιαστική αλήθεια: αυτό που έρχεται στην Υεμένη είναι ο μεγαλύτερος λιμός που έχει αντιμετωπίσει ποτέ ο Οργανισμός. Δεν έχει σχέση ούτε με το λιμό του Σουδάν με δεκάδες χιλιάδες θύματα, ούτε με το λιμό της Σομαλίας με εκατοντάδες χιλιάδες θύματα. Στην Υεμένη τα θύματα είναι εκατομμύρια. Από τα 27 εκατομμύρια κατοίκους της χώρας, τα 20 εκατομμύρια πεινάνε κυριολεκτικά. Οι περισσότεροι θάνατοι είναι όχι από τις βόμβες, ούτε καν από την έλλειψη φαρμάκων, αλλά από την αδυναμία, που κάνει τους οργανισμούς ευάλωτους στο παραμικρό, σε ένα απλό κρίωμα.

Αυτή η κόλαση είναι η πραγματικότητα για το τι είναι το καθεστώς της Σαουδικής Αραβίας. Και ξαφνικά, πριν από μια βδομάδα, ένας πύραυλος του κινήματος

των Χούθι (της Υεμένης) έφτασε μέχρι το αεροδρόμιο του Ριάντ, της σαουδικής πρωτεύουσας. Λίγες μέρες αργότερα, ο βασιλιάς Σαλμάν και ο πρίγκιπας Μοχάμεντ εξαπέλυσαν το μεγαλύτερο κύμα διώξεων στο εσωτερικό του καθεστώτος. Τουλάχιστον 200 μεγαλόσχημοι, ανάμεσά τους 11 πρίγκιπες και κάποιοι από τους πλουσιότερους ανθρώπους του κόσμου ξηλώθηκαν από τις θέσεις τους και κατέληξαν με συνοπτικές διαδικασίες στη φυλακή.

Ξεκαθάρισμα

Ήταν μια επιχείρηση “κάθαρσης” κατά της διαφθοράς που πήρε και τα εύσημα του Ντόναλντ Τραμπ. Στις μαφίες αντί για “κάθαρση” αυτό λέγεται ξεκαθάρισμα λογαριασμών. Το μακρύ χέρι του καθεστώτος όμως δεν σταμάτησε εντός των σαουδαβικών συνόρων. Ο πρωθυπουργός του Λιβάνου Σαάντ Χαρίρι κλήθηκε ευσπευσμένα στο Ριάντ και μέσα σε νεφελώδεις συνθήκες παραιτήθηκε από πρωθυπουργός και δεν έχει επιστρέψει μέχρι στιγμής στο Λίβανο, όπου η κατάσταση είναι εντελώς ασταθής με άγνωστο το μέλλον της κυβέρνησης.

Τι ακριβώς συμβαίνει; Πρώτο κρατούμενο είναι ότι η Σαουδική Αραβία ήταν και είναι το σκληρό κέντρο της αντεπανάστασης σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Με σαουδαβικό χρήμα στήθηκε και σταθεροποιήθηκε το καθεστώς Σίσι που έπνιξε την αιγυπτιακή επανάσταση στο αίμα. Ο σαουδαβικός στρατός σάρωσε με τα τανκς τους εξεγερμένους στο Μπαχρέιν το 2011, η βασιλική οικογένεια ήταν αυτή που στήριξε στη Συρία τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις τσακίζοντας τον απελευθερωτικό χαρακτήρα της επανάστασης και έριξε τα δίχτυα της στην Υεμένη για να ξεσπάσει εμφύλιος πόλεμος. Δεύτερον, στο κενό που έχει δημιουργήσει η ήττα του ιμπεριαλιστικού σχεδίου στο Ιράκ από το 2003 και μετά, η Σαουδική Αραβία βρίσκεται σε ολοένα και πιο έντονη αντιπαράθεση με το Ιράν για το

ποιος έχει το πάνω χέρι στην περιοχή. Η Συρία, το Ιράκ, το Κατάρ, η Υεμένη, η Παλαιστίνη και πάντοτε ο Λίβανος μετατρέπονται σε ιρανο-σαουδική διελκυστίνδα. Τρίτον, παρά τις αιματηρές της επιτυχίες στην καταστολή των επαναστάσεων, η Σαουδική Αραβία είδε το Ιράν να βγαίνει κερδισμένο από τις εξελίξεις στο Ιράκ και τη Συρία. Ο Άσαντ βρίσκεται στη θέση του, το Ισλαμικό Κράτος πνέει τα λοίσθια και η ιρακινή κυβέρνηση -υπό την κηδεμονία του Ιράν- πήρε πρόσφατα και τον έλεγχο του Κιρκούκ από τους Κούρδους.

Μέσα σε όλες αυτές τις προκλήσεις, ο βασιλιάς Αμπντουλάχ πέθανε πριν από σχεδόν δυο χρόνια και ανέλαβε ο Σαλμάν. Δίπλα του αναδείχθηκε πολύ γρήγορα ως διάδοχος ο πρίγκιπας Μοχάμεντ που πήρε τον έλεγχο του στρατού και κάποιιοι λένε ολόκληρης της πολιτικής. Οι γερμανικές μυστικές υπηρεσίες δημοσίευαν ένα προφητικό σχόλιο εκείνες τις μέρες που έλεγε ότι η αλλαγή ηγεσίας θα αποσταθεροποιήσει τον αραβικό κόσμο και ότι ο Σαλμάν θα στραφεί σε επιθετική και παρορμητική εξωτερική πολιτική. Η αλλαγή στο Ριάντ συνδυάστηκε με την αλλαγή προέδρου στην Ουάσινγκτον και η παρορμητική επιθετικότητα πολλαπλασιάστηκε. Ο ξαφνικός αποκλεισμός του Κατάρ ήταν το πρώτο διεθνές καμπανάκι. Η Σαουδική Αραβία από κατεχόμενη σταθεροποιητικός παράγοντας μετατρεπόταν σε μια δύναμη αλλοπρόσαλλη.

Τώρα ο πρίγκιπας Μοχάμεντ φτάνει να αποσταθεροποιεί το Λίβανο, να δημιουργεί τις συνθήκες για μια νέα επέμβαση του Ισραήλ και για τράβηγμα του Ιράν σε έναν μεγάλο περιφερειακό πόλεμο. Και στο μεταξύ η κυβέρνηση Τσίπρα - Καμμένου τσακώνεται με τον Μητσοτάκη για το αν τα όπλα που πουλάει το ελληνικό κράτος στη Σαουδική Αραβία πρέπει να πάνε μέσω μεσαζόντων ή με άμεση συνεννόηση με τους μαζικούς δολοφόνους των μικρών παιδιών της Υεμένης.

Νίκος Λούντος

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ Ραούλ Πεκ

“Όταν ο Μαρξ συνάντησε τον Ένγκελς”

άνοιξε το δρόμο για την υλιστική ερμηνεία της ιστορίας.

Καταφεύγει στο Παρίσι με τη γυναίκα του Τζέννυ και τη μικρή τους κόρη και βιοπορίζονται με δυσκολία από τη συγγραφική του δραστηριότητα, όταν συναντά τον Φρίντριχ Ένγκελς, γόνο οικογένειας Γερμανών βιομηχάνων με έδρα το Μάντσεστερ, που λαθροβιεί ανάμεσα στα λογιστικά βιβλία της επιχείρησης του πατέρα του και τις δικές του φιλοσοφικές και πολιτικές αναζητήσεις. Την αρχική μεταξύ τους ψυχρότητα σύντομα διαδέχτηκε αμοιβαία εκτίμηση που μετατράπηκε στη μακρόχρονη φιλία και συνεργασία, η οποία ώθησε και τους δυο μπροστά, στο να ξεπεράσουν την περιορισμένη κριτική των μικροαστών για την απολυταρχία και να κατανοήσουν τις συνθήκες εκμετάλλευσης που επέβαλλε ο ανερχόμενος βιομηχανικός καπιταλισμός.

Εργατική τάξη

Ο Ένγκελς είχε μόλις δημοσιεύσει την «Κατάσταση της εργατικής τάξης στην Αγγλία» και έμελλε να επηρεάσει την πορεία του Μαρξ προς τον υλισμό και προς την Αγγλική οικονομική θεωρητική παράδοση. Κομβικό σημείο για τον Ένγκελς ήταν η γνωριμία του με τη μαχητική Ιρλανδή εργάτρια Μαίρη Μπερνς, που σύντομα γίνεται η σύντροφός του.

Η μίνι εξέγερση που προκαλεί η Μαίρη στο υφαντουργείο των Ένγκελς αποτελεί μια από τις πιο δυνα-

τές στιγμές της ταινίας. Από τους συντρόφους της, ο Ένγκελς θα γνωρίσει πώς ζουν οι εργάτες και μάλιστα οι Ιρλανδοί που ήταν το πιο χτυπημένο κομμάτι μεταναστών. Ωστόσο στα πρόσωπα των εξαθλιωμένων εργατών δεν έβλεπε μόνο τα αντικείμενα της εκμετάλλευσης αλλά δυναμικά τα υποκείμενα της ανατροπής, κι αυτό ήταν μια τεράστια τομή στην αντίληψη ότι την πολιτική την ασκούν οι κυρίαρχες τάξεις και οι «φωτισμένες ηγεσίες».

Η ανερχόμενη εργατική τάξη βρίσκεται σε πρώτο πλάνο. Ο Μαρξ και ο Ένγκελς έκαναν βήματα σε σύνδεση με την ταξική πάλη της εποχής τους. «Τα πάντα μπορούν ν'αλλάξουν, τίποτα δεν είναι τετελεσμένο», εξηγεί ο Μαρξ μιλώντας σε μια εργατική συνέλευση. Στην προσπάθεια να πείσουν τους πρωτοπόρους εργάτες, αλλάζουν και οι ίδιοι, απαρνούν-

ται την τάξη από την οποία προέρχονται και στρέφονται εναντίον της. Η ταινία πετυχαίνει να προβάλει τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά τους, τις ταλαντεύσεις και αμφιθυμίες αλλά και το πάθος τους, αποφεύγοντας μονολιθικές απεικονίσεις και αγιογραφίες. Δείχνει το ρόλο που έπαιξαν οι σύντροφοί τους Τζέννυ Μαρξ και Μαίρη Μπερν, επίσης τις διαμάχες με τους διανοητές της εποχής τους, τον Προυντόν, τον Μπακούνιν.

Καθώς η θεωρία τους ωριμάζει, προκύπτει επιτακτικά το ζήτημα της πολιτικής οργάνωσης. Στις Βρυξέλες όπου έχει καταλήξει η οικογένεια Μαρξ εξόριστη και από το Παρίσι, ιδρύουν μια μικρή κομμουνιστική ομάδα με διεθνείς διασυνδέσεις και μέσω αυτής ζητούν να γίνουν μέλη στην «Ένωση Δικαίων», μια σοσιαλιστική οργάνωση, μέσα στην οποία δίνουν σκληρές μάχες για τον

πολιτικό και ιδεολογικό προσανατολισμό της. Για να κερδίσουν την Ένωση στον επιστημονικό σοσιαλισμό που διαμορφώνουν σε θεωρία εκείνη την περίοδο, συγκρούονται τόσο με τον Προυντόν και τους οπαδούς του, όσο και με τον ουτοπικό σοσιαλιστή Βάιτλιγκ. Στο δεύτερο συνέδριο της Ένωσης το 1847, κερδίζουν την αντιπαράθεση και το κεντρικό της σύνθημα τροποποιείται από «Όλοι οι άνθρωποι είναι αδελφια» στο «Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε». Η ολομέλεια του συνεδρίου τους αναθέτει να συντάξουν το πρόγραμμα της οργάνωσης. Έτσι γράφουν το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο», το ιδεολογικό όπλο της Ένωσης για την επερχόμενη μάχη, που τελικά ξέσπασε την επόμενη χρονιά (ήταν οι εξεγέρσεις του 1848).

Οι τίτλοι τέλους πέφτουν κάτω από μουσική υπόκρουση το «Like a Rolling Stone» του Ντύλαν και στην οθόνη προβάλλονται στιγμιότυπα από τις μεγάλες στιγμές των εξεγέρσεων και πολέμων του 20ου αιώνα, που παραπέμπουν στην επικαιρότητα του Μαρξισμού σήμερα. Ο Ραούλ Πεκ παρουσιάζοντας την ταινία στη φετινή Μπερλινάλε τόνισε ότι η παγκόσμια οικονομική κρίση σήμερα ξαναφουντώνει εύλογα το ενδιαφέρον και τη δημοτικότητα του Μαρξ. Έφτιαξε μια ταινία που βοηθά να κατανοήσουμε το πνεύμα του Μαρξισμού και εμπνέει στους αγώνες που ανοίγονται μπροστά.

Δήμητρα Κυρίλλου

Οι φοιτητικές καταλήψεις του 1987

Πορεία των καταλήψεων του 1987 στην Αθήνα

Πριν 30 χρόνια, στις 14 Νοεμβρίου του 1987, γινόταν στην Αθήνα ένα μεγάλο πανελλαδικό συλλαλητήριο φοιτητικών και σπουδαστικών συλλόγων με τις περισσότερες σχολές να είναι υπό κατάληψη. Αυτό το συλλαλητήριο χτυπήθηκε άγρια από τα ΜΑΤ αλλά το αποτέλεσμα ήταν το αντίθετο από την επιδίωξη της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, οι καταλήψεις γενικεύτηκαν.

Οι φοιτητικές καταλήψεις του 1987 ενάντια στις μεταρρυθμίσεις του τότε υπουργού Παιδείας Αντώνη Τρίτση ήταν μία από τις πιο λαμπρές σελίδες του φοιτητικού κινήματος με πολλαπλή σημασία.

Ήταν το πρώτο μεγάλο κύμα καταλήψεων στις σχολές μετά τις καταλήψεις του '79 που δημιούργησε νέα γενιά ριζοσπαστικοποίησης που αναζωογόνησε την αντικαπιταλιστική αριστερά στις σχολές και μαζικοποίησε τις Αριστερές Συσπειρώσεις Φοιτητών, τα σχήματα της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής αριστεράς στις σχολές.

Ήταν η συνέχεια των μεγάλων εργατικών αγώνων απέναντι στη δεύτερη τετραετία του ΠΑΣΟΚ που ξεκίνησε το φθινόπωρο του 1985 με τη στροφή της κυβέρνησης του Ανδρέα Παπανδρέου στη λιτότητα και στο χτύπημα των συνδικάτων.

Τη σκυτάλη των φοιτητικών καταλήψεων θα πάρει η απεργία διαρκείας των καθηγητών που θα νικήσει αναγκάζοντας τη κυβέρνηση σε συνεχείς υποχωρήσεις και ανασχηματισμούς στο υπουργείο Παιδείας.

Η ριζοσπαστικοποίηση της φοιτητικής νεολαίας εκείνη την περίοδο δημιούργησε ένα ισχυρό αντικαπιταλιστικό πόλο μέσα στις σχολές που ήρθε σε σύγκρουση με τη ρεφορμιστική πολιτική της ΚΝΕ που ήταν ενάντια στις καταλήψεις. Αυτή η σύγκρουση έπαιξε ρόλο στο να "βοηθήσει" ολόκληρα κομμάτια της ΚΝΕ να σπάσουν με τον ρεφορμισμό δύο χρόνια αργότερα, το 1989, με αφορμή τη δημιουργία της κυβέρνησης Τζανετάκη, ανοίγοντας το δρόμο για τη δημιουργία των σχημάτων της ΕΑΑΚ.

Οι φοιτήτριες και της φοιτητές της μικρής τότε ΟΣΕ (από όπου προήλθε το ΣΕΚ) παίξαμε πρωτοπόρο ρόλο σ' αυτό το κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων, μεγαλώσαμε αριθμητικά και στις σχολές και στις γειτονίες και κυρίως οι ιδέες της επαναστατικής αριστεράς αποκτήσανε μεγαλύτερο ακροατήριο με την ταυτόχρονη κρίση του ΠΑΣΟΚ και την πτώση των καθεστώτων του κρατικού καπιταλισμού στην Ανατολή. Και αυτό έπαιξε σημαντικό ρόλο για τη δεκαετία του '90.

Γιώργος Ράγκος

Κάτω τα χέρια από τα σωματεία

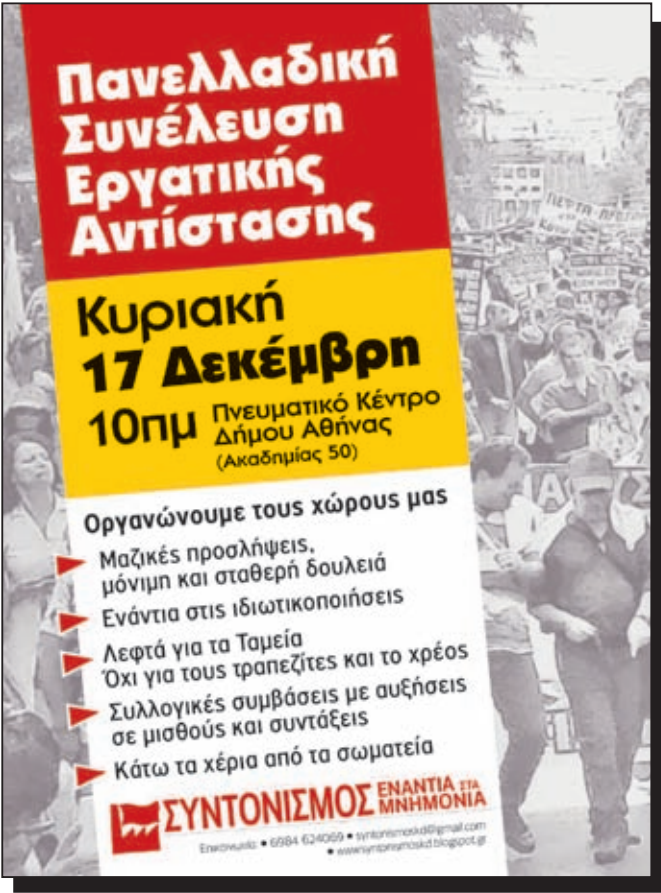
Το ξεκίνημα μιας μεγάλης καμπάνιας ενάντια στον αντι-συνδικαλιστικό νόμο αποφάσισε η σύσκεψη που οργάνωσε ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, το απόγευμα της Δευτέρας 13/11.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν αγωνιστές κι αγωνίστριες από μια σειρά εργατικούς χώρους. Μεταξύ άλλων από τα νοσοκομεία Αγ.Όλγα, Αγ.Σάββας, Γεννηματάς, Ερυθρός, από την Ιντρακόμ, τη Γ' ΕΛΜΕ, την ιδιωτική Υγεία, τον επισιτισμό, την ΕΥΔΑΠ, το υπουργείο Ανάπτυξης, τους διοικητικούς του ΕΚΠΑ, τους λιθογράφους, τη ΔΕΣΦΑ (φυσικό αέριο).

Η σύσκεψη αποφάσισε τα πρώτα βήματα της μεγάλης αυτής μάχης, την έκδοση ενημερωτικού 4σελίδου για τον αντιαπεργιακό νόμο και την πραγματοποίηση εκδηλώσεων σε όσο το δυνατόν περισσότερους εργασιακούς χώρους.

Τη συζήτηση άνοιξε ο **Τάσος Αναστασιάδης** εκ μέρους του Συντονισμού, ο οποίος ανέφερε το τι προβλέπει ο νόμος, σύμφωνα με τις μέχρι τώρα πληροφορίες, δηλαδή “την απαγόρευση από τα πρωτοβάθμια σωματεία, του δικαιώματος στην απεργία, καθώς θα χρειάζεται την έγκριση του 50%+1 των μελών για την προκήρυξή της. Όσο κι αν θέλουν να το παίξουν ότι έτσι επιτυγχάνεται η δημοκρατία στα σωματεία, ουσιαστικά στοχεύουν στη διάλυσή τους. Πρωτοβάθμια σωματεία με πανελλαδική εμβέλεια ή σε επιχειρήσεις 24ωρης λειτουργίας με κυλιόμενες βάρδιες θα είναι αδύνατο να μαζέψουν το σύνολο των μελών τους σε συνέλευση για να κηρύξουν απεργία με την έγκριση του 50%+1. Είναι μάχη δεμένη με την αντίσταση στις ιδιωτικοποιήσεις και τον νέο προϋπολογισμό λιτότητας που ετοιμάζουν. Υπάρχει ο κίνδυνος, επειδή αρχικά ο νόμος δεν αγγίζει δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, να υπερισχύσει η γραμμή της αναμονής και η αντίσταση να περιοριστεί σε κάποια κινητοποίηση τη μέρα της ψήφισης. Χρειάζεται να ξεσηκώσουμε τη βάση, τον κόσμο που εκφράζεται μέσα από τα πρωτοβάθμια σωματεία. Δεν περιμένουμε, ξεκινάμε από τώρα οργανώνοντας την καμπάνια από κοινού με την Πανελλαδική Συνέλευση του Συντονισμού στις 17 Δεκέμβρη”.

Στη συνέχεια ο **Βασίλης Συλαϊδής**, μέλος του Σωματείου Εργαζομένων της Ιντρακόμ, αναφέρθηκε στην ιστορία του ισχύοντος συνδικαλιστικού νόμου, του 1264 καθώς και σε ανά- λ ο γ ε ς π ρ ο σ π ά - θειες αντι-

συνδικαλιστικών νόμων, με τον ν.330 τη δεκαετία του '70 και το άρθρο 4 την επόμενη δεκαετία. Θύμισε επιτυχημένους απεργιακούς αγώνες στην Ιντρακομ, οι οποίοι αν ίσχυε ο νόμος που θέλουν να περάσουν, δεν θα είχαν συμβεί ποτέ.

Ο **Βασίλης Μ**, μουσικός και μέλος του δικτύου εργαζομένων στον επισιτισμό “Η Καμαριέρα”, τόνισε ότι στόχος δεν είναι μόνο το δυσκόλεμα των απεργιακών αγώνων αλλά ακόμα και της δυνατότητας στο συνδικαλισμό. “Είναι πιθανό σε πολλά πρωτοβάθμια σωματεία οι γραφειοκράτες να διστάζουν να γράφουν καινούργια μέλη προκειμένου να μην ανεβαίνει το όριο για 50%+1”.

Μεγάλη μάχη

Από τη Γ' ΕΛΜΕ η **Ντίνα Γκαρανέ** σήμειωσε ότι “ο νόμος χτυπάει τη βάση που συμμετέχει στα πρωτοβάθμια και στηρίζει την ηγεσία των ομοσπονδιών, αφού τις απαλλάσσει από τις πιέσεις που τις ανάγκαζαν να κινούνται. Είναι μια μεγάλη μάχη και πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλία που να διεκδικεί πανεργατική απεργία”.

“Ούτε για την κυβέρνηση θα είναι μια εύκολη μάχη. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σχέσεις με κόσμο που έχει δώσει απεργιακές μάχες κι ο οποίος δεν θα συναινέσει εύκολα. Μπορούμε να τους σταματήσουμε. Χρειάζεται ενημέρωση για να μην περάσει η κυβερνητική προπαγάνδα” είπε μεταξύ άλλων ο **Μιχάλης Βερβέρης**, εργαζόμενος στο νοσοκομείο Αγ.Όλγα.

Ο **Γιάννης Αγγελόπουλος**, από τον Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια επεσήμανε ότι ο νόμος πάει χέρι χέρι με την εντατικοποίηση και τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. “Είναι ψέμα ότι ο νόμος θα φέρει δημοκρατία στα συνδικάτα γιατί θα αναγκάσει τους εργαζόμενους να πάνε στις συνελεύσεις. Στα νοσοκομεία έχουμε δει λόγω της έλλειψης προσωπικού να μην μπορούν εργαζόμενοι να φύγουν από το πόστο τους να πάνε στη συνέλευση, όπως επίσης και να μπαίνουν εμπόδια στην εγγραφή των συμβασιούχων στα σωματεία”. Αναφέρθηκε στην πρωτοβουλία που έχουν πάρει τα πρωτοβάθμια σωματεία που συμμετέχουν στο Συντονιστικό των Νοσοκομείων για κινητοποίηση στις 29/11 για τους συμβασιούχους και τόνισε ότι ανάλογη προσπάθεια μπορεί να γίνει και για τον αντισυνδικαλιστικό νόμο.

Ο **Μήτσος Αργυροκαστρίτης**, μέλος του σωματείου λιθογράφων, θύμισε τις μάχες που δίνουν τα πρωτοβάθμια σωματεία όλα τα χρόνια του μνημονίου, φτάνοντας να αναγκάζουν τους γραφειοκράτες να κηρύσσουν γενικές απεργίες οι οποίες έριχναν κυβερνήσεις και τόνισε την ανάγκη για απεργιακή κινητοποίηση ενάντια στο νόμο.

“Είναι ευκαιρία αυτή η επίθεση, για να συνεδητοποιήσουν ακόμα περισσότεροι τη δύναμη των σωματείων. Στην ΕΥΔΑΠ πάμε να οργανώσουμε εκδηλώσεις για αυτή την επίθεση με τίτλο ‘Προστατεύοντας το συνδικάτο προστατεύουμε τις ζωές μας’”, είπε ο **Μανώλης Μαστοράκης** από το ΣΕΚΕΣ ΕΥΔΑΠ.

Η συζήτηση συνεχίστηκε με αρκετές ακόμα τοποθετήσεις και ορίστηκαν οι πρώτες εξορμήσεις και συζητήσεις της καμπάνιας, όπως μπορείτε να δείτε κάτω.

Σ.Μ.

Εξορμήσεις

Πέμπτη 16/11

Ερρίκος Ντυνάν 2μμ

Σάββατο 18/11

Αττικά 9πμ

ΙΑΣΩ 1:30μμ

Τρίτη 21/11

Ιντρακόμ 8πμ

Σάββατο 25/11

Νοσοκομείο Υγεία, 1:30μμ

Συζητήσεις

Πέμπτη 16/11

Ιδιωτική Υγεία, ΕΚΑ, 7μμ

(οργανώνεται από την ΑΣΚΥ)

Τρίτη 21/11

Ομάδα Πληροφορικής, ΕΚΑ, 6:30μμ

Τετάρτη 22/11

Ευαγγελισμός, τεχνικά συνεργεία, 7:30πμ
ΕΡΤ, 1μμ

Πέμπτη 23/11

Μετρό, αμαξοστάσιο Σεπόλια 11πμ
(με τη στήριξη του ΣΕΛΜΑ)

Δευτέρα 4/12

Ηθοποιοί, θέατρο Σταθμός 3μμ
(οργανώνεται από την Ανατρεπτική
Συσπείρωση Ηθοποιών)

Όλοι στη Συνέλευση του Συντονισμού

Την Κυριακή 17 Δεκέμβρη ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια οργανώνει Πανελλαδική Συνέλευση Εργατικής Αντίστασης, στο Πνευματικό Κέντρο του δήμου Αθήνας.

Εργαζόμενοι από όλους τους κλάδους θα έχουμε την ευκαιρία να συναντηθούμε και να συζητήσουμε για τις μάχες που έχουμε δώσει μέχρι τώρα και να οργανώσουμε από κοινού τον αγώνα για να μην περάσουν οι μνημονιακές επιθέσεις που έρχονται. Βασική μάχη που έχουμε μπροστά μας είναι η προ-άσπιση του δικαιώματος στην απεργία και το συνδικαλισμό.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προσπαθεί να εμφανίσει την εικόνα ότι η ολοκλήρωση της τρίτης αξιολόγησης είναι μία τυπική διαδικασία. Ότι υπάρχει πλέον συμφωνία σε όλα τα πολιτικά ζητήματα με τα κλιμάκια της τρόικα και ότι απομένουν μόνο «τεχνικές λεπτομέρειες».

Ο αντιαπεργιακός νόμος όμως που ορίζε-

ται ως ένα από τα προαπαιτούμενα της τρί-κα δεν είναι μία τεχνική λεπτομέρεια. Αποτελεί επίθεση στο συνδικαλιστικό κίνημα, στην δυνατότητα της εργατικής τάξης να οργανώνεται στα σωματεία της, στον παράγοντα που έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλες τις πολιτικές εξελίξεις τουλάχιστον της τελευταίας δεκαετίας.

Στην ιδιωτική Υγεία, τα σωματεία την τελευταία περίοδο έπαιξαν καθοριστικό ρόλο για να αναδείξουμε και να αντιμετωπίσουμε τις απολύσεις, τα κλεισίματα, την απληρωσιά και την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης. Για ένα κλαδικό σωματείο όπως το Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών Διαγνωστικών Κέντρων Αθήνας θα είναι αδύνατον να παρθεί απόφαση για απεργία από το 50+1 % των εργαζομένων του κλάδου σε μία γεωγραφική περιοχή όπως η Αττική.

Χρειάζεται από τώρα να δράσουμε για να μην περάσει αυτός ο νόμος.

Η Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Υγει-

ονομικών (ΑΣΚΥ) καλεί σύσκεψη την Πέμπτη 16 Νοεμβρίου, στις 7μμ, στο ΕΚΑ, με σκοπό την ενημέρωση για τον νόμο που θέλει να φέρει την διάλυση των σωματείων με τον μανδύα του δήθεν εκδημοκρατισμού ή της αφορμής για μεγαλύτερη συσπείρωση. Το Σάββατο 25/11, το Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών και διαγνωστικών κέντρων Αθήνας οργανώνει συγκέντρωση εξορ-μηση στην κλινική ΙΑΣΩ στο Μαρούσι στην προσπάθεια για την ενημέρωση των εργαζομένων σε όλους τους χώρους δουλειάς.

Είναι μία προσπάθεια που θέλουμε να την δώσουμε με τους εργαζόμενους από όλους τους κλάδους σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα και που επιθυμούμε να αναδείξουμε και στην Πανελλαδική Συνέλευση που οργανώνει ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια στις 17 Δεκέμβρη στην Αθήνα.

Κώστας Πολύδωρος
εργαζόμενος και συνδικαλιστής
στην Ιδιωτική Υγεία